O şansă de a ne cunoaşte fiinţa în profunzime.

Purtăm în noi o fărâmă din Spiritul Universal, din care ne-am desprins şi la care ne întoarcem.

în univers există o strânsă interdependenţă între părţile care-l compun.

Cunoscându-ne pe noi înşine, ne cunoaştem semenii.

Purtăm în noi energii nebănuite pe care, cunoscându-le, le putem folosi spre binele nostru personal şi al lumii întregi.

Will

CABALA

CUPRINS

CUM CITIM ACEASTĂ CARTE

Fiecare capitol din ***Elemente de Cabala*** conţine textul de bază tratând subiectul capitolului respectiv, urmat de un exerciţiu, care vă oferă ocazia legăturii cu Cabala prin experimentare practică. Exerciţiile sunt prezentate la sfârşitul capitolului, astfel încât să aveţi libertatea de a alege cum şi când să le practicaţi. Poate veţi prefera să o faceţi imediat după lectura capitolului sau să le lăsaţi pentru atunci când vă veţi simţi într-o stare mai adecvată.»»

Dacă citiţi această carte în timpul unei călătorii, de exemplu, probabil, veţi prefera să aşteptaţi să ajungeţi întâi acasă şi apoi să practicaţi exerciţiul.

înainte de a începe oricare dintre exerciţii, asiguraţi-vă că aveţi destul timp pentru a-l duce până la capăt fără a fi deranjat. Relaxaţi-vă câteva momente întâi şi concentraţi-vă. Adoptaţi o poziţie confortabilă, în picioare, şezând sau culcat, potrivit exerciţiului, cu coloana dreaptă, dar relaxată; închideţi ochii şi respiraţi adânc de câteva ori. Fiţi conştient că sunteţi o individualitate aparte care optează

în această clipă să execute acest exerciţiu. Sunteţi acum gata să începeţi. Nu vă grăbiţi dnd citiţi instrucţiunile exerciţiului – mai bine să păcătuiţi prin încetineală dedt să forţaţi lucrurile.

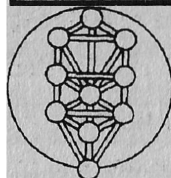
Poate fi necesar să citiţi exerciţiul de mai multe ori pentru a vă familiariza cu ceea ce aveţi de făcut. Aceasta vă va ajuta să vă concentraţi, aşa că nu trebuie să vă pară rău de timpul afectat. Dacă observaţi că un anume exerciţiu este de mare folos sau de o semnificaţie deosebită pentru dumneavoastră, îl puteţi repeta de mai multe ori. De altfel, repetarea unui exerciţiu poate spori puterea acestuia de a vă ajuta să aflaţi mai mult despre propria dumneavoastră persoană.

Poate vă face plăcere să împărtăşiţi experienţa exer- ciţiilor cu încă cineva, fiecare din dumneavoastră îndeplinind pe rând rolul de ghid prin pronunţarea cuvintelor şi indicaţiilor pentru celălalt. Dacă procedaţi astfel, ţineţi seama de ritmul persoanei respective în derularea exerciţiului, vorbiţi rar şi distinct, lăsându-i lui sau ei tot timpul de care are nevoie pentru a face ce este necesar.

Este o idee bună să ţineţi un jurnal al practicii cu Arborele

Vieţii, deoarece vă va ajuta să vă fixaţi cunoştinţele experimentale. Aceasta înseamnă, pur şi simplu, găsirea căilor de exprimare a ceea ce aţi învăţat în viaţa de zi cu zi. Exerciţiul de la sfârşitul capitolului 2 vă va face să înţelegeţi mai bine importanţa ţinerii unui jurnal scris al practicii dumneavoastră cabalistice. Oricum, în primul rând savuraţi exerciţiile – o abordare putându-vă ajuta atât să vă implicaţi ta practică, cât şi să priviţi lucrurile în perspectivă.

Figura 1 Arborele Vieții

1. CE ESTE CABALA?

Este mai preţioasă decât perlele; şi toate cele pe care le fii la mare preţ nu se pot compara cu ea. Şirul zilelor este în mina ei dreaptă; în stingă, bogăţiile şi onorurile. Căile ei sunt căile btândeţii, şi toate cărările ei sunt cărările tihnei Un arbore al vieţii este ea pentru aceia care reuşesc să o înțeleagă; şi oricine o aprofundează va fi fericit.

Regele Solomon (***Cartea proverbelor)***

Cabala, punct central al Tradiţiei occidentale a misterelor reprezintă o cale de dezvoltare personală şi de auto- cunoaştere bazată pe o schemă a cunoaşterii de sine numită Arborele Vieţii. Ea constituie o sursă permanentă de inspiraţie pentru cei care caută înţelepciunea profundă, oricare ar fi religia sau credinţa lor. Cabala reliefează importanţa vieţii noastre obişnuite, cotidiene, ca expresie a spiritualităţii noastre. Ne oferă o viziune deta

liată, coerentă asupra lumii, atât în ceea ce priveşte natura existenţei umane, cât şi a relaţiilor existente între noi, alte fiinţe, planeta noastră şi chiar universul în totalitatea sa.

Mult timp, Cabala părea să se fi pierdut în uitare, mai ales sub aspectul aplicaţiilor sale practice, în zilele noastre însă, când tot mai mulţi oameni îşi caută rădăcinile spirituale, o semnificaţie şi un sens în viaţă, ea este subiectul unei remarcabile reactualizări. Influenta ei s-a manifestat

»

nu numai în domeniile spirituale, căci ea a avut un efect profund şi durabil şi asupra dezvoltării psihologiei occidentale moderne. Deşi Freud a tinut acest lucru secret, în prezent se cunoaşte că a fost interesat de Cabala, iar, în scrisorile sale, Jung a făcut numeroase referiri bine documentate la Arborele Vieţii.

Cuvântul ebraic Cabala înseamnă „a scoate la iveală”, şi se referă la revelaţia asupra naturii noastre interioare, care poate surveni în urma studiului şi practicării ei. Diagrama cabalistică cunoscută sub denumirea de Arborele Vieţii este un ghid asupra trupului, personalităţii, sufletului şi spiritului. Ea conţine o filozofie şi psihologie de o mare profunzime teoretică şi practică, ce abordează întreaga persoană şi nu doar intelectual, numită

„Misticismul Occidentului.”

Cuvântul Cabala mai înseamnă „a căpăta”, cu referire la putinţa noastră de a dobândi înţelepciune şi înţelegere

interioară. Se face astfel distincţie între „cunoaştere”, care este în primul rând de natură teoretică, şi „înţelegere”, care este în primul rând practică. Nimic nu poate înlocui trăirea Cabalei în aplicaţiile ei practice. Pentru a putea aprecia acest lucru cum se cuvine, trebuie să mobilizăm toate aspectele fiinţei noastre – gândirea, senzaţiile şi sentimentele – nu numai intelectul.

Cabala poate fi împărţită în cinci părţi. În primul rând, există Cabala „orală”, cuprinzând aspecte ale învăţăturii primite oral, fie de la un dascăl de vreun fel, ori de la alt călător pe drumul auto-dezvoltării. De fapt, o dată ce am început să exersăm practic Cabala, este uimitor cum chiar şi remarcile întâmplătoare ale altor oameni ne pot oferi posibilitatea unor reflecţii veridice şi semnificative asupra propriei noastre naturi. În al doilea rând, există Cabala „scrisă”, care, în mod tradiţional, urmăreşte descrierea structurii şi naturii universului. Iar în al treilea rând, există Cabala „ad litteram”, care se ocupă cu decodificarea informaţiei din textele cabalistice, în special din Biblie. În capitolele următoare ale cărţii, vorn vedea cum, din punct de vedere cabalistic, Biblia sună foarte diferit fată de interpretările convenţionale evreieşti sau creştine.

A patra parte este numită Cabala „simbolică” şi se ocupă cu înţelegerea şi integrarea propriilor noastre experienţe de viaţă, unde toate lucrurile cu care intrăm în

relaţie sunt privite ca o reprezentare simbolică a ceva mai profund. Cabala simbolică este esenţialmente fundamentată pe schema Arborelui Vieţii. În fine, a cincea diviziune se numeşte Cabala „practică” şi se ocupă cu utilizarea variatelor aspecte ale Cabalei pentru a încuraja dezvoltarea şi a produce schimbări la toate nivelurile.

Pe lângă faptul că este un sistem de dezvoltare şi realizare personală, Cabala poate fi considerată mai specific drept:

— O schemă a nivelurilor de conştientizare şi energie

— Un mijloc pentru corelarea şi exprimarea experienţelor
— Un instrument de comunicare
— O metodă de extindere a nivelului de conştientizare
— Un mod de conectare a conştientului interior cu cel exterior
— O metodă de înţelegere a experienţelor celorlalţi
— O cale de formulare mai limpede a ideilor
— O cale de raportare la toate simbolurile, indiferent de sursa lor
— O metodă de verificare a „veridicităţii” oricărei experienţe
— Un mijloc de comunicare cu alte fiinţe, chiar cu acelea care ar părea vieţuitoare din alte lumi sau din planuri diferite ale existentei.

Arborele Vieţii

9

La prima impresie Arborele Vieţii pare complicat (fig. L), dar, de fapt, este uşor de memorat şi de vizualizat. Structura lui de bază este compusă din trei triunghiuri, cu câte un cerc sau sferă (sephirah) în fiecare vârf de triunghi.

Triunghiul superior reprezintă Spiritul care se află în noi şi este, în acelaşi timp, universal, comun tuturor fiinţelor şi lucrurilor. Triunghiul din mijloc reprezintă sufletul, scânteia individuală din Spiritul Universal, care s-a separat din acesta pentru a forma nucleul oricărei fiinţe vii. Triunghiul din partea de jos reprezintă personalitatea: corpul, sentimentele, gândurile cu care sufletul s-a „înveşmântat” pentru a putea apărea pe această lume. Astfel, Arborele Vieţii este o schemă completă a conştiinţei. El este relevant pentru tot ce există, de la univers în totalitate la fiecare fiinţă individuală în parte. Prin aceste trei triunghiuri de bază, el reprezintă evoluţia individului, şi astfel, evoluţia întregului univers. Recunoscând şi intrând în posesia a tot ceea ce suntem, nu numai că ne dezvoltăm pe noi înşine, dar ajungem la o înţelegere mai profundă a manifestărilor universului în care trăim.

Uşor de vizualizat şi memorat, Arborele Vieţii serveşte drept ghid eficace şi util pentru oricare fiinţă umană.

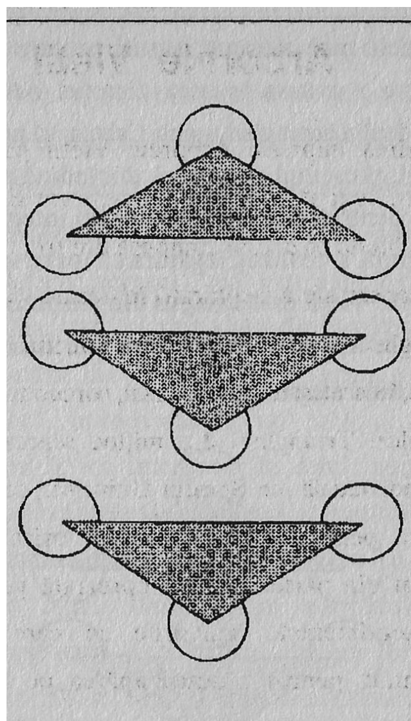

Figura 2. Cele trei triunghiuri

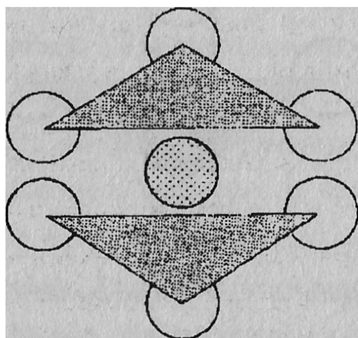
El vă ajută să fiţi exact ceea ce sunteţi în realitate în momentul de fată şi să înţelegeţi mai bine de unde veniţi şi încotro ati dori să vă îndreptaţi. Este folositor să vedeţi de unde veniţi şi să înţelegeţi experienţele pe care le-aţi avut pentru a învăţa din ele. Este folositor să ştiţi exact unde vă aflaţi, ceea ce întotdeauna înseamnă aici şi acum. Este, de asemenea, folositor să vă simţiţi în legătură cu viitorul nu în sensul de a ghici într-un glob de cristal, care vă prezice că veţi întâlni un străin înalt şi brunet, ci astfel încât să puteţi cunoaşte direcţia în care vă îndreptaţi şi

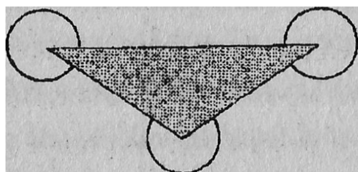
care sunt cele mai adecvate măsuri pe care trebuie să le luaţi pentru a avansa în acea direcţie. Atunci când aţi înţeles pe deplin acest ghid numit Cabala, vă puneţi în acord cu trecutul, prezentul şi viitorul, dobândind armonie pentru suflet, pentru sănătate – în sensul integral – pentru întreaga fiinţă, şi realizaţi legătura cu tot ce vă înconjoară.

Arborele Vieţii este compus din unsprezece sfere, din care nouă se află în vârfurile celor trei triunghiuri, celelalte două fiind

aşezate astfel:

»

II

Figura 3. Cele unsprezece sfere

Sfera din partea de jos a Arborelui, de unde încep întotdeauna explorările cabalistice, se numeşte Malkuth. Ea reprezintă simţurile noastre şi însăşi planeta Pământ, fiind veriga prin care experienţele noastre interioare se corelează cu ceea ce se întâmplă în afara noastră. Malkuth, ad litteram „regatul”, mai este numit câteodată şi „poarta”. Chiar asta şi sunt simţurile noastre, „poarta” prin care putem lua cunoştinţă de lumea noastră. De exemplu, dacă, uitându-mă la un tablou, încerc să-l tălmăcesc, eu îl voi interpreta în felul meu personal, apelând la cunoştinţele şi experienţa acumulată. Voi nutri gânduri şi sentimente în legătură cu ceea ce reprezintă acest tablou. Nimic din asta nu este Malkuth, care înseamnă experienţa directă prin simţuri (în acest caz, văzul), la care nu se adaugă vreo interpretare sau sens. Vorn explora mai amănunţit acest lucru în exerciţiul de la sfirşitul capitolului. Parte din valoarea Cabalei rezidă în faptul că ne permite să analizăm funcţiile personalităţii noastre şi să înţelegem cum lucrează fiecare în parte. Putem astfel să ne „reconstruim” într-o manieră nouă care să cuprindă mai mult din noi înşine şi care ne va face să ne simţim mai întregi.

Tuturor sferelor din Arborele Vieţii le corespund nenumărate sensuri. Lui Malkuth, de exemplu, pe lângă faptul de a reprezenta Pământul şi simţurile noastre, i se atribuie reprezentarea animalelor, plantelor, mineralelor,

zeilor şi zeiţelor, copacilor, elementelor, literelor şi numerelor. Cum această sferă înseamnă experienţa noastră primară, ceea ce simţim când suntem „în plan terestru”, în corpurile noastre, sensurile atribuite vor fi în concordanţă cu această sferă de competenţă. Animalele asociate lui Malkuth sunt câinele şi taurul, ca fiind creaturi foarte pământene. Poate este interesant să vă gândiţi ce alte animale se pot asocia elementului pământ. Evident, stejarul va fi un copac de menţionat aici, pentru faptul că el reprezintă forţa şi legătura cu planeta într-un mod în care niciun alt copac n-o poate face.

Multe elemente corespondente vor diferi, bineînţeles, în funcţie de afilierea personală şi formaţia culturală a fiecăruia, deşi unele sensuri sunt de o factură mai universală.

în vârful Arborelui Vieţii este sfera numită Kether, care reprezintă aspectul central cel mai profund al fiinţei noastre spirituale, locul unde individualitatea noastră difuzează, unindu-se cu toate celelalte conştiinţe. Sferele

»

dintre Kether şi Malkuth, şi complexul sistem de căi care le conectează, reprezintă toate celelalte aspecte ale fiinţei noastre. Toate sferele au corespondenţe ca acelea menţionate mai sus pe care le putem experimenta direct, îmbogăţind astfel cunoştinţele nostre despre diversele părţi ale eului.

Cum se foloseşte Cabala

f

Arborele Vieţii ne ajută să clarificăm experienţele

noastre interne. Când am căpătat o idee mai clară despre ceea ce este în noi sau cine suntem, putem să găsim mai uşor moduri de exprimare. Acest lucru este important mai ales pentru relaţiile noastre interpersonale, deoarece, prin corespondenţele Arborelui, ne putem pune în legătură cu experienţele altor oameni, oricât de diferiţi ar părea ei la prima

vedere. De exemplu, Dumnezeul tău şi al meu pot avea nume diferite, dar o dată ce am înţeles corespondenţele şi identitatea lor în esenţă, ne aflăm pe drumul către înţelegerea reciprocă.

Cabala ne ajută să înţelegem simboluri, întâlnite în mituri, fantezii sau vise. De exemplu, dacă am un coşmar în care sunt fugărit de un câine negru printr-un tunel întunecos, la capătul căreia se află o lumină la care nu pot să ajung niciodată, aş putea să înţeleg asta ca reprezentând o călătorie în subconştientul meu. Lumina de la capătul tunelului poate fi o scânteie a sferei din centrul Arborelui, asociată armoniei interumane; aş putea deci folosi Arborele să mă ajute să ajung la acea lumină. Acest lucru poate fi obţinut printr-o varietate de tehnici adecvate acestui scop: continuarea visului într-o vizualizare conştientă, meditarea asupra simbolurilor ce corespund sferei respective sau, pur şi simplu, prin conştientizarea accentuată inevitabil indusă de o astfel de conexiune.

Sferele din Arborele Vieţii corespund, de asemenea, corpului uman. Folosind Cabala, putem realiza o mai bună înţelegere a energiilor corpului nostru şi a relaţiei

dintre energiile fizice, emoţionale şi mentale din noi. Acest lucru are o mare importanţă terapeutică, şi mulţi oameni care lucrează în munca de asistenţă prin acţiune directă constată că schema cabalistică le este de mare folos. De exemplu, pot interpreta tensiunea din plexul meu solar ca o expresie a relaţiei dintre cele două sfere care corespund acestei părţi a corpului meu. Aceste sfere corespund, de asemenea, funcţiilor gândirii şi sentimentelor. Întărind relaţia dintre aceste două funcţii, poate lăsând sentimentelor mele cale liberă de exprimare, fără să-mi fac griji despre ceea ce cred că ar trebui să fac, voi armoniza aceste sfere ale Arborelui şi tensiunea iniţială

)

va scădea.

Sfera care este în centrul Arborelui se numeşte Tipha- reth şi reprezintă soarele în sistemul solar şi inima în organismul uman. Atât soarele, cât şi inima se află în centru, astfel Tiphareth reprezintă totodată centrul structurii noastre psihice, „eul“ nostru, nucleul identităţii noastre. Indiferent de ceea ce

cunoaştem despre sistemul solar, despre faptul că pământul se roteşte în jurul soarelui şi nu invers, percepem, la fel ca strămoşii noştri, soarele ca „născându-se“ în fiecare dimineaţă, parcurgând ziua, apoi apunând şi „murind“ seara, pentru a se naşte din nou a doua zi. Experienţa noastră umană este identică: ne naştem, trăim şi apoi murim şi, dacă credem în asta, am putea renaşte din nou cândva în viitor.

Dacă am putea ieşi din sfera conştientizărilor noastre

terestre şi păşi pe un loc de pe soare, am avea o perspectivă total diferită asupra sistemului solar. Atunci lumina ar fi continuă şi totul s-ar roti în jurul nostru, care am fi în centrul sau în inima sistemului. Lucrurile sunt identice la nivelul trăirii umane. Putem intra în centrul nostru şi trăi de acolo. Viata devine atunci continuă şi, din acest centru, putem orienta armonios vieţile noastre. Această armonie este pura revelaţie a lui Tiphareth. Putem nutri gânduri, idei, sentimente, emoţii şi senzaţii în legătură cu această experienţă, dar există ceva dincolo de toate acestea – calitatea pură şi independentă a armoniei. Folosirea Arborelui Vieţii ne poate ajuta să ne conectăm la această armonie.

Scopul suprem al Cabalei este realizarea deplină, pe viu, a acestei conectări armonioase. Aceasta nu numai că ajută la dezvoltarea personală a fiecăruia, dar contribuie la pacea şi armonia internaţională şi planetară. Dat fiind importanţa indubitabilă a acestor cauze, Cabala este probabil mai relevantă acum decât oricând.

Exerciţiul 1: Conştientizarea lui Malkuth

Pentru început bateţi, pur şi simplu, din palme cât de tare şi de sonor puteţi, până veţi simţi furnicături în palme. Apoi ţineţi mâinile ridicate în aer şi trăiţi senzaţia de furnicătură.

Observaţi ce gânduri aveţi în legătură cu ceea ce faceţi şi ce sentimente vă evocă. Poate că vă simţiţi absurd că

» y y

bateţi din palme fără motiv, poate vă întrebaţi ce urmăreşte de fapt acest exerciţiu. Orice sentiment sau gânduri nutriţi, acestea nu reprezintă trăirea lui Malkuth.

Malkuth corespunde corpului şi simţurilor umane —

orice senzaţie, cum ar fi furnicătura pe care tocmai o simţiţi în palme, reprezintă o trăire în Malkuth. Imediat ce aţi prelucrat-o, indiferent în ce fel, vă gândiţi la ea, aveţi o reacţie emoţională sau orice altceva – acţionaţi în > *>»»

alte sfere, nu în Malkuth.

Acum împreunaţi-vă mâinile oricum doriţi şi observaţi senzaţia mâinilor alăturate. Puteţi avea din nou alte reacţii; vă puteţi, de exemplu, gândi la rugăciune. Fără să respingeţi aceste reacţii sau efecte, nu le luaţi în seamă; ele nu sunt Malkuth. Trăiţi, pur şi simplu, senzaţia atingerii, o mână lipită de cealaltă. Numai aceasta înseamnă trăirea în Malkuth.

Acum priviţi un tablou sau o fotografie oarecare, o ilustraţie sau un afiş pe un perete, o imagine dintr-o revistă, ziar sau altceva. Imediat ce aţi început să vă gândiţi la subiectul imaginii sau aveţi o reacţie emoţională la ea, nu mai trăiti în Malkuth. Sunteţi în Malkuth numai atâta

»»

timp cât atenţia vă este concentrată asupra a ceea ce văd ochii dumneavoastră, nu asupra subiectului. Nu este uşor, dar încercaţi să faceţi asta câteva minute.

>

în cele din urmă, rostiţi cu voce tare orice cuvinte şi ascultaţi-vă vocea fără a interpreta ceea ce spuneţi. Sunetul cuvintelor, total golit de sens, este o trăire în Malkuth.

Imediat ce înţelegem sensul sau reacţionăm la ele, nu mai suntem în Malkuth.

Nu intenţionez să spun că este rău să nutreşti gânduri, sentimente, să ai amintiri, reacţii emoţionale şi aşa mai departe sau că acestea trebuie neapărat suprimate. Toate acestea ţin de alte sfere ale Arborelui Vieţii. Scopul încercării de a nu le lua în seamă este de a vă permite astfel să simţiţi Malkuth în esenţa sa.

>»

2. ISTORIE ŞI SEMNIFICAŢIE

9 9

Vedem în Arborele Vieţii o pictogramă a sufletului şi a universului, iar în legendele legate de el, istoria evoluţiei

sufletului şi calea spre iniţiere.

Dion Fortune

Qnd cercetăm istoria Cabalei, întâlnim două versiuni distincte. Mai întâi este vorba de o istorie „mitică“, ce, în ciuda naturii ei fantastice, conţine atât „adevăruri interne” esenţiale, cât şi întâmplări bazate pe evenimente reale. Cea de a doua, istoria „laică”, în ciuda faptului că se bazează pe evenimente reale, conţine totodată elemente fantastice. Să începem cu istoria mitică.

Istoria mitică

La începuturi, Mama-Tatăl Creaţiei, i-a învăţat pe îngeri un anume aspect al înţelepciunii care stă la baza a ceea ce numim azi Cabala. După crearea umanităţii şi

după izgonirea din rai, îngerii au hotărât să-i înveţe pe oameni secretul Cabalei, pentru a-i ajuta să refacă legătura cu paradisul, acesta fiind rezultatul manifestării nestânjenite a energiilor divine pe pământ. Din păcate, deşi câţiva oameni au ascultat de această înţelepciune şi au aplicat-o în viaţă, cei mai mulţi pământeni de atunci nu erau interesaţi de „planuri divine” şi alte lucruri de felul acesta, fiind mai atraşi de lucruri lumeşti.

»»

După multe generaţii, Divinitatea Mamă-Tată a încheiat un pact sau legământ cu Avraam, care cuprindea şi dezvăluirea înţelepciunii cabalistice. Secretul esenţial era „numele sfânt” IHVH (Iehova) care include în cele patru litere ale sale cheia înţelegerii întregii înţelepciuni cuprinse în Cabala. Avraam a transmis această înţelepciune lui Isaac şi Iacob, de la care a ajuns la Iosif. Din păcate, Iosif a murit înainte de a spune secretul cuiva, astfel că ştiinţa a pierit o dată cu el. Avraam notase însă câteva dintre cele mai importante elemente într-o carte numită „Sepher Yetzirah”, care a fost ascunsă într-o peşteră.

Divinitatea Mamă-Tată a hotărât atunci că momentul potrivit pentru o nouă dezvăluire a înţelepciunii va veni doar atunci când un om va putea atinge un asemenea nivel de dezvoltare personală şi spirituală, încât să solicite şi să merite să i se spună secretul. Un astfel de om a fost Moise. Aflându-se în captivitate în Egipt, Moise a reuşit să rupă lanţurile sclaviei şi ignoranţei, unindu-şi voinţa şi puterea cu cea a esenţei de Sine din cele mai

înalte sfere.

Dumnezeu i-a recunoscut lucrarea şi i-a transmis atât o

»

învăţătură pe înţelesul oamenilor obişnuiţi (Cele zece porunci), cât şi învăţăturile secrete, profunde, ezoterice ale Cabalei.

Dumnezeu i-a dat lui Moise şi acest nou nume (nu ştim care era numele iniţial al lui Moise). Numele Moise este compus din trei litere ebraice Mem, Shin şi Heh, reprezentând apa, focul şi răsuflarea. Există diferite moduri de înţelegere a acestui nume din punct de vedere cabalistic, cel mai simplu putând fi şi cel mai bun – că prin tehnici conştientizate ale respiraţiei putem uni focul şi apa (energiile masculine şi feminine) din noi. Moise a primit inspiraţia să scrie versiunea lui într-o formă care descrie învăţăturile lumeşti, populare, dar care, prin aluzii, formulări codificate şi simbolism, se referă şi la cele secrete, esenţiale. Aceste scrieri ale lui Moise formează primele patru părţi ale Bibliei.

Mai târziu, un grup de sfinţi înţelepţi ai credinţei s-au unit în secret pentru a crea „academia de taină“, unde învăţăturile puteau fi predate, tălmăcite şi – ceea ce este cel mai important – aplicate la viaţa zilnică atât la nivel individual, cât şi colectiv. Fiind în posesia variantei transmise oral de înţelegere a Cabalei, provenind din învăţăturile originale date lui Moise, ei au redescoperit, totodată, învăţăturile scrise de Avraam şi ascunse de el într-o

» >

peşteră cu secole în urmă. Toate cunoştinţele noastre actuale despre Cabala vin din această sursă, iar aceşti iniţiaţi au fost cunoscuţi de-a lungul istoriei sub diferite nume —

învăţătorii Tăinuiţi, Conducătorii de Taină, Academia Nevăzută, şi aşa mai departe.

Există, desigur, mai multe versiuni privind istoria mitică a Cabalei, iar cea de faţă adună la un loc elemente provenind din diverse relatări tradiţionale pentru a crea o povestire coerentă, deşi de domeniul fantasticului. Puteţi să comparaţi, dacă doriţi, această istorie cu mult mai banala – şi totuşi nu mai puţin

extraordinara – istorie laică a Cabalei.

Istoria laică

Cele două cărţi esenţiale ale înţelepciunii şi tălmăcirii Cabalei se numesc „Sepher Yetzirah” (Cartea formării) şi „Zohar“ (Cartea măreţiei). Aceste două cărţi alcătuiesc baza tuturor genurilor de învăţare şi dezvoltare cabalistică ulterioară. Nu se ştie exact cine a scris aceste cărţi sau dacă

» >

într-adevăr au fost scrise de nişte autori, ori sunt, pur şi simplu, consemnări ale unei tradiţii orale mai vechi.

Sepher Yetzirah a fost scrisă înainte de secolul al şaselea, cam pe la anul 100, probabil de rabinul Akiba, un mistic evreu erudit. Conţine mai puţin de două mii de cuvinte. În ciuda acestei concizii, se referă deopotrivă la originile universului şi la importanţa crucială a omului în univers. Subliniază importanţa alfabetului ebraic, de cheie a înţelegerii universului. Arborele Vieţii este, cel puţin în mod virtual, atât de plin de erudiţie şi înţelepciune, încât multi oameni de stiintă sunt convinşi că Akiba 7» >» >

a consemnat doar descoperirile unei culturi străvechi şi nu propriile revelaţii.

Zoharul a fost scris probabil de rabinul Simon ben Jochai, un discipol contemporan cu Akiba. Akiba a fost executat de romani, iar rabinul Simon a fugit în munţi, s-a ascuns într-o peşteră şi a scris Zoharul, fundamentându-şi învăţăturile pe preceptele lui Moise. O idee centrală din Zohar este că totul în univers este în legătură cu tot ce există şi că orice segment al creaţiei este în permanentă interacţiune cu toate celelalte segmente. La baza acestui „dans cosmic” există o ordine şi o semnificaţie ascunsă. Această semnificaţie poate fi descoperită mai bine prin implicare directă în viaţa pământeană dedt prin încercarea de a transcende lumea.

Atât Zoharul, cât şi Sepher Yetzirah subliniază importanţa existenţei unui alter-ego feminin al lui „Dumnezeu”, fiind astfel justificat termenul folosit anterior de „Divinitate Mamă-Tată”. Zoharul conţine imagini de natură erotică şi face o corelare directă între comuniunea sexuală şi cea spirituală. Într-adevăr, prin unirea elementului masculin cu cel feminin din noi putem

deveni cu adevărat imagini fidele ale divinităţii cosmice, ca sinteză supremă a energiilor masculine şi feminine.

Nu s-a mai auzit nimic de Cabala până la o nouă răbufnire a interesului faţă de ea în Spania secolului al treisprezecelea. Una dintre cele mai influente cărţi de la începutul acelei perioade se numea „Sepher Bahir” (Cartea strălucirii) care postula existenţa unei realităţi cosmice

vaste, nevăzute şi multistratificate aflate la baza „realităţii” noastre lumeşti obişnuite, cotidiene. Apoi, la începutul secolului al paisprezecelea, un rabin numit Moses de Leon a publicat în Spania o versiune a Zoharului şi aceste taine au devenit accesibile multor mistici şi savanţi

»

deopotrivă. Unii au sugerat că Moses de Leon este de fapt creatorul Zoharului, dar, chiar dacă acest lucru ar fi adevărat, nu ar putea schimba cu nimic influenţa majoră exercitată de lucrare asupra dezvoltării misticismului evreiesc şi ulterior a Tradiţiei occidentale a misterelor.

»»

La acea vreme, existau de-acum învăţături la îndemâna oricui pentru a putea fi aplicate în mod practic după menirea lor. Unul dintre pionierii explorării interioare s-a născut în Spania la sfârşitul secolului al treisprezecelea. Abraham Abulafia a făcut puţină şcoală sau mai deloc, dar la vârsta de treizeci şi unu de ani a realizat revelaţia»»

spirituală prin exerciţii cabalistice care implicau adoptarea unor poziţii speciale ale corpului şi tehnici de respiraţie anume. Abulafia a devenit un personaj vestit al vremii şi a fost antipatizat atât de convenţionaliştii evrei, cât şi de cei neevrei pentru talentul de a-şi putea folosi clarviziunea interioară şi experienţa personală, pentru a face breşă în argumentele intelectuale şi ritualurile depăşite. La un moment dat, el a fost chiar arestat, urmând să fie ars pe rug de autorităţile papale, fiind însă miraculos „salvat”, deoarece Papa a murit în noaptea dinaintea execuţiei. S-a găsit un motiv pentru ca Abulafia să fie eliberat după acest incident, probabil, fiindcă auto

rităţile se temeau să nu aibă aceeaşi soartă cu Papa dacă

încercau să-l reducă la tăcere!

în evul mediu, Cabala s-a răspândit în toată Europa, dar mai ales în comunitatea evreiască Safed, în Tara Sfântă. Pe la sfârşitul secolului al şaisprezecelea, se formaseră două curente cabalistice, cel al lui Moses Cordovero şi cel al lui Issac Luria (care era, de asemenea, cunoscut sub numele de „Ari“, adică „leul“). Învăţăturile cabalistice erau considerate periculoase de autorităţile evreieşti ortodoxe şi nu erau permise decât ca studiu intelectual pentru rabinii erudiţi. Tradiţia a continuat însă să se dezvolte în secret.

Următoarea etapă importantă în dezvoltarea Cabalei a fost la mijlocul secolului al optsprezecelea. A apărut un mare învăţător, Israel ben Eliezer, care a devenit cunoscut sub numele de Baal Shem Tov (adică „purtătorul bunului nume“). Besht, cum îi spuneau cunoscuţii, a fondat hasi- dismul (în ebraică „evlavioşii“). El a fost puternic influenţat de teoria şi practica cabalistică, şi pe la vârsta de treizeci şi şase de ani demonstra o profundă cunoaştere a problemelor spirituale. Era o persoană charismatică, dovedind o mare putere de pătrundere spirituală pe care o punea la dispoziţia tuturor oamenilor obişnuiţi. Vorbea despre învăţătura lui ca o „cale a inimii” şi sublinia că, dat fiind că trăim pe această lume, este la fel de important să gustăm plăcerile lumii fizice, ca şi să ne rugăm şi să practicăm tehnicile ezoterice.

Deşi hasidismul s-a dezvoltat şi este încă foarte activ şi

astăzi, în lumea supusă schimbării din secolul al optsprezecelea, poporul evreu, ca multe alte popoare din lumea occidentală din perioada dezvoltării teoriilor mecaniciste şi economice moderne, a pierdut interesul faţă de aspectele practice ale fondului său spiritual. Convenţionalismul a prevalat şi abia de curând, după o îndelungată dezvoltare a Cabalei în cadrul Tradiţiei occidentale a misterelor, a renăscut printre evrei interesul pentru Cabala evreiască.

Mitic în comparaţie cu laic

Poate că distincţia dintre cele două istorii ale Cabalei nu este în realitate atât de mare pe cât pare când sunt descrise astfel. Poate că amândouă sunt adevărate, fiecare în felul ei, şi, în timp ce istoria laică prezintă dezvoltarea „externă” a Cabalei, cea

mitică, ezoterică, se desfăşoară în paralel. Oricare ar fi adevărul, important este cât de relevantă este Cabala pentru noi în lumea modernă. Din experienţa mea personală, lucrând asupra mea, precum şi cu alte persoane sau grupuri, ştiu că ea funcţionează foarte bine ca metodă de dezvoltare spirituală personală şi interpersonal. Cred că acest lucru este cel care contează pentru noi în zilele noastre şi, deşi istoria este interesantă, indiferent de ceea ce credem, putem experimenta a- devărul nemijlocit al Cabalei în propria noastră viaţă. Cea mai mare parte a acestei activităţi este posibilă datorită contribuţiilor neevreieşti aduse la Cabala în ultimii

aproximativ 150 de ani.

Evoluţii recente

f

Începând de la mijlocul şi până la a doua jumătate a secolului al nouăsprezecelea, a avut loc o răbufnire a interesului fată de ceea ce numim astăzi Tradiţia occidentală»»

a misterelor. În Franţa, Eliphas Levi a fost un personaj foarte influent, la fel ca şi Wynn Westcott şi Macgregor Mathers, ambii fondatori ai Scolii Misterului Răsăritului Auriu din Anglia. Cabala a fost esenţială pentru această renaştere a interesului faţă de ezoteric şi ocult, fiind cea mai completă şi cea mai practică schemă a conştiinţei umane. Toate celelalte ştiinţe ezoterice, doctrine asupra eului lăuntric, abordări mistice, practici oculte, şi aşa mai departe, puteau fi puse în relaţie cu Cabala şi structurate coerent. A fost creat astfel un sistem de dezvoltare personală şi spirituală, care poate fi aplicat fără nicio referire la Cabala şi care totuşi îşi are rădăcinile în teoriile şi practicile Cabalei.

Interesul faţă de tainele ezoterice a continuat pe tot parcursul secolului al douăzecilea, cu dezvoltarea multor ramuri provenind din Răsăritul Auriu şi alte „societăţi se- crete". Au existat, de asemenea, unele persoane care au contribuit la răspândirea Cabalei şi a înţelepciunii ei, în mod special Israel Regardie, Dion Fortune şi Aleister Crowley (care, orice altceva s-ar mai putea spune despre el, a fost un cabalist de primă clasă). Rabinul Abraham

Isaac Kook, şef rabin în timpul fondării Israelului modern, şi-a exprimat interesul faţă de misticismul evreiesc şi faţă de Cabala, astfel că, mai ales de la începutul anilor ’60, a renăscut interesul faţă de tradiţiile spirituale evreieşti. Ne vine imediat în minte numele lui Gershom Scholem ca persoană care a contribuit la stabilirea unei versiuni practice, moderne, de lucru, a Cabalei evreieşti.

S-a sugerat că diferitelor ramuri ale Cabalei li se pot atribui transliteraţii diferite ale cuvântului ebraic QBLH pentru a putea fi distinse mai uşor. Astfel, „Qabalah“ se referă la versiunea Tradiţiei occidentale a misterelor, „Kabbalah“ la versiunea evreiască, iar „Cabala” la cea creştină. Deşi o astfel de distincţie este justificată, mai ales că scopurile şi metodele diverselor şcoli ale Cabalei pot diferi considerabil, această idee cade din două motive principale. În primul rând, scriitorii şi practicienii diferitelor scoli continuă adesea să folosească cele trei versiuni

»

ale cuvântului QBLH fără a face această distincţie, apoi ceea ce este cel mai important – ce contează cu adevărat este lucrul făcut şi nu cum se numeşte el. Qabalah, Qab- bala, Kabbalah, Kablah, Cabala… sunt etichete şi, când vrem să ne acordăm la judecata noastră lăuntrică, ceea ce contează este dacă metoda ne ajută.

Tradiţia occidentală a misterelor

9

Tradiţia occidentală a misterelor cuprinde toate ştiinţele şi doctrinele ezoterice provenind din „Vest“, spre

deosebire de acelea provenind din „Est“, cum ar fi yoga şi tantra. Disciplinele Tradiţiei includ, astfel, alchimia, gnosticismul, tradiţiile vrăjitoreşti, runele, tarotul, diferite alte stiinte şi arte oculte, şi Cabala. Într-adevăr, Cabala a fost calificată drept fundament al Tradiţiei occidentale a misterelor şi este cert că stă la baza unei mari părţi a teoriei şi practicii moderne. Unele ramuri ale Tradiţiei sunt fără îndoială absolut distincte şi, în mod sigur, nu provin din Cabala. Unul dintre aspectele deosebit de utile – aş spune chiar minunate – ale Cabalei este capacitatea ei de a include orice altceva prin sistemul de corespondenţe. Nu doar aspecte diferite ale Tradiţiei

occidentale a misterelor, ci şi toate celelalte sisteme de dezvoltare personală şi spirituală, indiferent de originea lor, pot fi corelate la Arborele Vieţii. Aceasta priveşte deopotrivă toate tradiţiile orientale.

Putem caracteriza structura esenţială de coeziune a oricărui sistem ezoteric ca fiind „Cabala” sa proprie, astfel că auzim pomenindu-se de „Cabala greacă”, „Cabala chineză”, „Cabala engleză”, şi aşa mai departe. Uneori, astfel de caracterizări se bazează pe un sistem numerologic unde fiecărei litere din limba respectivă îi corespunde un echivalent numeric. O dată realizat acest lucru, toate celelalte corespondenţe vor concorda cu schema. În sensul strict, este desigur îndoielnic şi chiar frizează absurdul a ne referi la „Cabala chineză” sau „Cabala engleză”. Pe de altă parte, dacă aceste sisteme funcţionează în mod practic şi au semnificaţie pentru cei ce le aplică în scopul dezvoltării şi iniţierii lor, toate sunt bune şi frumoase. Şi cum

aceste sisteme vor avea corespondenţe inevitabile cu Cabala Tradiţiei occidentale a misterelor la care ne referim aici, ele nu sunt probabil aşa de bizare cum ar putea părea la prima vedere. La urma urmei, dacă se atinge ţinta de obţinere a unei mai mari înţelepciuni şi înţelegeri, contează oare într-adevăr dacă metoda a fost aleasă potrivit idiosincrasiilor fiecăruia?

Mai mult, dacă aceste „Cabale” conduc la înşelătorie şi magie, aceasta se datorează în primul rând acelor practici care vor să dobândească putere asupra altora sau să-şi susţină propriile lor interese. Acţiunea conformă unei tradiţii oferă un grad de siguranţă împotriva acestor capcane, căci a face cu adevărat progrese în iniţierea cabalistică implică transcenderea ego-ului temporal şi supunerea faţă de forţele mai profunde din interior. O astfel de supunere înlătură aproape automat posibilitatea folosirii metodei în scopuri egoiste.

însemnătatea pentru lumea modernă

Cabala este importantă în lumea noastră modernă prin faptul că ea stimulează dezvoltarea spirituală, interpersonal şi personală. Poate fi folosită pentru fiecare sau pentru toate aceste scopuri, separat sau în combinaţie. De fapt, constatăm că, atunci când începem să ne dezvoltăm individual, aceasta are inevitabil, consecinţe interpersonal şi spirituale; dacă pornim pe drumul dezvoltării spi

rituale, acest lucru va influenţa viaţa nostră personală şi relaţiile interpersonale. În realitate un aspect nu poate fi separat de celălalt. Nu suntem personalităţi individuale de sine stătătoare care într-un fel sau altul „au“ sau „nu au“ un suflet, un spirit, relaţii cu alţi oameni. Realitatea practică cotidiană a vieţii noastre, o dată ce devenim conştienţi de noi înşine în acest fel, este că suntem o reţea interconectată de diferite aspecte, cu un „centru”, sau „suflet”. De aceea este mult mai aproape de adevăr să spunem că suntem suflete individuale, conectate printr-un spirit universal comun. Fiecare suflet are o personalitate compusă din gânduri, sentimente şi senzaţii pentru a cunoaşte lumea şi a se putea exprima. Aceasta este viziunea Cabalei, cele trei părţi – spirit, suflet şi personalitate – definite clar de cele trei triunghiuri ale Arborelui.

în termenii dezvoltării şi progresului individual, Cabala poate fi privită ca un „îndrumar” pentru ceea ce ni se întâmplă în fiecare clipă. Putem folosi acest îndrumar pentru a ne ajuta să definim locul în care ne aflăm, cu referire atât la locul de unde provenim, cât şi la cel spre care dorim să ne îndreptăm. Din această perspectivă putem apoi să acţionăm în sensul dezvoltării tuturor părţilor fiinţei noastre – fiinţa fizică, însemnând corpul şi simţurile, fiinţa raţională, cuprinzând atât procesele gândirii abstracte, cât şi ale celei concrete, şi flinta noastră emotio- nală, însemnând sentimentele, scara de valori şi reacţiile emoţionale. Vorn studia aplicarea în diferite feluri a acestei posibilităţi pe parcursul cărţii.

Folosind Arborele Vieţii ca îndreptar personal, ne putem edifica asupra ceea ce „ne face să fim ceea ce suntem”. Analizându-ne în acest mod, putem să demarăm un proces de sinteză conştientă, aşezând la un loc diferitele noastre aspecte de o manieră holistică mai coerentă. S-a făcut o analogie între Arborele Vieţii şi o bază de date sau o arhivă. Orice experienţă sau informaţie nouă poate fi pusă în relaţie cu volumul de cunoştinţe şi înţelegere pe care îl avem. De exemplu, dacă studiez o carte de filozofie, pot fi sigur că cele mai multe reflecţii din ea corespund sferei „Hod“ a Arborelui, pentru că aceasta este sfera raţiunii şi a intelectului. Sau dacă acţionez în sensul

>»»

eliminării şi schimbării unor evenimente trecute din viaţa mea, care mi-au limitat expresia liberă, voi lucra foarte probabil în sfera numită „Yesod”, care se ocupă de nivelurile profunde ale subconştientului.

Când ne putem astfel corela cu informaţiile şi experienţele noastre, acest lucru ne ajută în relaţiile interpersonale, pentru că ne face capabili să înţelegem experienţele altor oameni, oricât de diferiţi ar părea. Poate tu te închini zeului „Thoth”, iar eu lui „Hermes” – prin Cabala vorn descoperi o mare identitate a acestor două zeităţi. Dumnezeul tău poate să nu fie acelaşi cu al meu, dar, dacă descoperim similitudinile lor esenţiale, nu mai este nevoie să ne angajăm în controverse despre cine are „dreptate” şi cine „greşeşte”. Cabala ne permite să avem o înţelegere veridică a simbolurilor, miturilor şi viselor, bazată nu pe vreo descriere fixă sau definitivă a ceea

ce înseamnă fiecare simbol, ci pe relaţia dintre simbol şi experienţa de viaţă nemijlocită a persoanei care priveşte simbolul.

Cabala este foarte folositoare celor care activează în sfera asigurării terapiilor, fie că este vorba de psihoterapie, consultanţă, vindecători, sau terapii ce acţionează asupra corpului. Prin metodele şi practicile ei, putem învăţa să înţelegem relaţia dintre diversele energii. Vorn fi atunci în măsură să cultivăm ceea ce este uneori denumit „echilibru prin includere*’. Aceasta înseamnă, de exemplu, că, dacă cineva are energii mentale foarte dezvoltate şi energii emoţionale mult mai puţin dezvoltate, va putea crea un echilibru prin stimularea şi „elevarea** energiei emoţionale până când atinge acelaşi nivel cu energia mentală. Ceea ce nu trebuie să facem este să încercăm să reducem nivelul energiei mentale la nivelul celei emoţionale. Am- plificând energia mai puţin dezvoltată, creştem prin includere, devenind mereu mai complecşi, nu mai săraci.

Cabala poate fi, de asemenea, aplicată în dezvoltarea spirituală mai directă, chiar dacă aceasta are un aer „mistic” sau de „magie”. Un „mistic” priveşte lumea, este nemulţumit de ea într-un fel sau altul, şi utilizează practici care să-l „ridice deasupra” sau să-l ajute să treacă dincolo de lume. „Nu-mi

place aici, aşa că voi pleca în altă parte” este leit-motivul misticului. Magicianul, pe de altă parte, simte aceeaşi nemulţumire fată de lume, dar, în loc să-i depăşească limitele, încearcă mai degrabă să aducă mai multă energie „spirituală” în stare de manifestare. „Nu-mi

»

place aici, aşa că voi face tot ce-mi stă în putinţă pentru a schimba lucrurile" este leit-motivul magicianului. Fie că înclinaţia noastră este mistică sau magică, putem folosi Cabala în ambele cazuri.

Aşa cum am văzut în capitolul 1, sfera de la rădăcina Arborelui Vieţii (Malkuth) este în relaţie atât cu corpul, cât şi cu lumea fizică externă. Acesta este un fapt cât se poate de adecvat, dacă luăm în considerare că în activitatea cabalistică subliniem mereu importanţa aducerii acţiunii noastre înapoi în plan terestru. N-are niciun sens să aflăm sensuri remarcabile, să intrăm în legături spirituale, să echilibrăm energiile interne sau orice alt aspect, dacă totul rămâne o idee abstractă şi nu devine realitate

vie. Dacă prin exerciţiu cabalistic, ne conectăm, de exemplu, cu armonia, cea mai importantă problemă ar putea fi: cum putem exprima această armonie în viaţa cotidiană? Poate să nu fie vorba de ceva de extremă importanţă – să îmbrăţişezi pe cineva cunoscut, de pildă – dar, de fiecare dată când readucem în plan terestru experienţele noastre, le facem reale. Cabala a fost calificată drept „templul viu al spiritului” – dar ea este un templu viu numai atunci când spiritul este trezit la viaţă prin folosirea ei. Acesta este scopul nostru suprem permanent.

Cabala şi stiinta modernă

9 9 9

în acest secol, ştiinţa modernă, mai ales fizica, s-a îndepărtat de abordarea mecanicistă şi acum concepe

lumea într-o manieră globală. Se crede, de exemplu, că până şi în domeniul particulelor subatomice, care pot fi măsurate doar cu echipamente complexe şi sofisticate, rolul experimentatorului este foarte important. Ceea ce crede experimentatorul modifică,

de fapt, rezultatul experimentului! Totul (da, literalmente totul!) este interconectat, totul este parte a unui singur ansamblu organic. Aceasta este, bineînţeles, părerea împărtăşită de mulţi mistici de toate convingerile de-a lungul timpurilor, şi Cabala nu are alt punct de vedere. Ştiinţa modernă face descoperiri şi ajunge la concluzii care nu fac decât să reproducă cuvintele învăţătorilor spirituali. Aşa-numita „obiectivitate” a metodei ştiinţifice este considerată drept exact ceea ce este – utilă în cazul experimentărilor defi- nibile în aceşti termeni, dar lipsită de veridicitate pentru activitatea de explorare a semnificaţiei şi structurii universului nostru, unde toată materia este încărcată cu energie şi potenţial.

Noi influenţăm universul nostru: nu scăpaţi însemnătatea acestor cuvinte simple – noi influenţăm universul. Este important să facem acţiunile noastre mai conştiente, pentru că, dacă influenţăm lumea în care trăim, atunci fiecare suntem responsabil pentru rolul pe care îl jucăm. Dacă folosesc un spray care deteriorează atmosfera, nu voi mai putea spune: păi, ce importanţă are insignifianta mea faptă? Orice faptă a noastră are importanţă. La fel este şi cu acţiunea noastră lăuntrică, orice fapt are un efect. Acesta este mesajul esenţial atât al

ştiinţelor holistice, cât şi al Cabalei.

» > 7»

Exerciţiul 2: Jurnalul cabalistic înainte de a începe acest exerciţiu, aşezaţi-vă confortabil, închideţi ochii şi respiraţi adânc de câteva ori. Fiţi conştient că sunteţi un individ unic, optând, aici şi acum, să utilizaţi energia dumneavoastră pentru a intra în domeniul conştiinţei magickale1.

Imaginaţi-vă că sunteţi în picioare, într-un câmp aflat la poalele unui deal. Priviţi în jur. Fiţi atent la tot ce vedeţi. Aşteptaţi să vă formaţi o imagine clară a acestui câmp şi a împrejurimilor. Folosiţi toate celelalte simţuri: Ce miros simţiţi? Ce auziţi? Poate că iarba este înaltă, poate că sunt flori înflorite pe pajişte. Poate că vedeţi soarele strălucind în rouă zorilor. Lăsaţi să vi se formeze în

»

jur imaginea clară a acestei pajişti.

Traversaţi câmpul până ia o cărare care urcă pe un deal. Nu

vă grăbiţi, pentru a vă putea simţi într-adevăr picioarele pe sol în timp ce traversaţi câmpul. Realizaţi pe deplin ceea ce este în jurul dumneavoastră…

începeţi să urcaţi pe poteca ce duce pe deal. Observaţi terenul – ce plante sunt acolo? A ce miroase aerul? Nu vă grăbiţi şi savuraţi plimbarea…

Când aţi ajuns la jumătatea pantei, opriţi-vă să vă odihniţi. Priviţi înapoi la drumul pe care aţi venit şi la câmpurile aflate jos. Respiraţi aerul şi simţiţi-vă înviorat

1 Ştiinţa şi arta de a produce schimbări voite (n. Trad.).

şi puternic. Savuraţi sentimentul de a fi singur în mijlocul frumoasei naturi…

Chiar în momentul când sunteţi gata să vă reluaţi drumul, observaţi ceva sclipind slab sub o stâncă apropiată. Mergeţi să vedeţi ce este şi, dând la o parte câţiva bulgări de pământ şi pietre din jurul obiectului, găsiţi ceva împachetat într-o pânză aurie. Ştergeţi pământul şi praful de pe învelitoare, desfaceţi-o şi veţi vedea o carte cu coperţi minunate. Ridicati-o către lumină. Simţiţi emoţii vii şi»»»» >

puternice când faceţi asta. Cartea este încărcată cu energie. Ce culoare are? Ce formă are? Ce semne se află pe copertă? Lăsaţi imaginea acestei cărţi magickale să devină clară în mintea dumneavoastră.

Neliniştit, deschideţi cartea şi descoperiţi că paginile ei sunt de un alb imaculat şi absolut goale. Acum înţelegeţi pe deplin că aceasta este o carte menită pentru dumneavoastră, în care vă puteţi ţine un jurnal al întâmplărilor şi descoperirilor. Sunteţi emoţionat că îl aveţi, acesta este jurnalul dumneavoastră „magickal”.

Când vă simţiţi în stare, începeţi să urcaţi în vârful dealului, ducând cartea găsită cu dumneavoastră. În vârf, veţi găsi o stâncă înaltă ce vă vine cam până la mijloc. Puneţi jurnalul pe această stâncă. Fiţi conştient că energia soarelui, strălucind pe jurnalul dumneavoastră, îl încarcă şi îl luminează. Realizaţi că energia pământului, urcând prin stâncă, încarcă şi ea cu energie jurnalul. Lăsaţi jurnalul să-şi modifice mărimea, culoarea sau forma, să capete noi desene sau, pur şi simplu, să devină strălucitor pe măsură

ce receptează toată această energie pozitivă.

Ridicaţi jurnalul şi ţineţi-l în dreptul inimii. Spuneţi-vă că în acest jurnal veţi consemna relatări oneste asupra activităţii dumneavoastră magickale. Lăsaţi acum energia jurnalului să vă pătrundă prin inimă până la cele mai profunde şi secrete niveluri ale fiinţei. Înţelegeţi, de asemenea, că şi energia din adâncimile secrete ale fiinţei poate încărca această carte cu adevărurile proprii şi unice.

Când aţi terminat, mulţumiţi soarelui şi stâncii, apoi întoarceţi-vă cu pas sprinten la câmpul de unde aţi pornit, purtând jurnalul cabalistic cu dumneavoastră.

Aflat din nou pe pajişte, acordaţi atenţie simţământu- lui de a avea picioarele pe pământ sigur. Deschideţi apoi ochii, aducând jurnalul imaginat – şi, care, totuşi, curând va deveni realitate fizică – în realitatea dumneavoastră cotidiană. Când ne angajăm în orice activitate cabalistică sau magickală, este important să consemnăm în scris relatarea călătoriilor, descoperirilor şi realizărilor noastre, fie ele dureroase sau pline de bucurie. Această consemnare ne poate ajuta apoi să ne punem în concordanţă cu călătoria noastră prin viaţă, să ne afirmăm hotărârea privind îndatoririle asumate şi să ne întărim sentimentul de scop în viaţă. Cu un astfel de jurnal, cunoştinţele noastre pot deveni mai accesibile, iar puterea de pătrundere se va amplifica. Depinde numai de dumneavoastră să transpuneţi în Malkuth acest jurnal, până acum imaginar. Cum veţi face asta?

3. SFERE ŞI CAI

9

Cabala oferă o concepţie detaliată, unitară şi coerentă asupra naturii existenţei umane şi a legăturii noastre cu cosmosul Perspectiva ei plină de forţă şi poezie a înflăcărat deopotrivă imaginaţia evreilor, ca şi a celor care nu sunt evrei, din aproape toate ţările de pe glob.

Edward Hoffman în capitolul 1 am văzut că Arborele Vieţii, deşi poate părea complicat la prima vedere, este de fapt simplu. El se compune din trei triunghiuri, unul cu vârful în sus, deasupra, şi două cu vârful în jos sub el. Există nouă sfere, câte una în fiecare vârf de triunghi plus încă două, una aflată între

cele două triunghiuri de sus şi una chiar în partea cea mai de jos. (Dacă este nevoie, uitaţi-vă din nou la figurile 2 şi 3 pentru a vă reîmprospăta memoria.) Astfel, avem în total unsprezece sfere în Arborele Vieţii. Cuvântul ebraic pentru aceste sfere este sephirah (plural

Sephiroth), care înseamnă „număr" şi fiecăreia dintre sfere îi este atribuit un număr, aşa cum se poate vedea în figura 4. Observaţi că sfera dintre cele două triunghiuri superioare nu este numerotată; ea este menţionată câteo- dată ca „sfera fără număr".

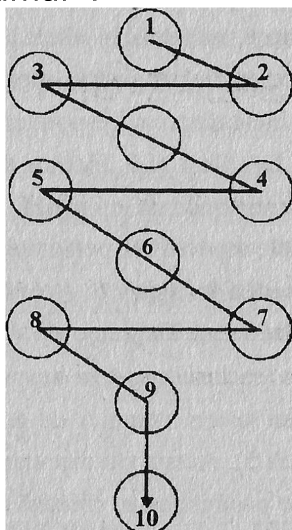

Figura 4. Fulgerul

Celelalte zece sfere sunt numerotate în ordinea arătată de fulger (vedeţi figura 4). Aceasta se spune că ar fi ordinea actului creaţiei – de la numărul 1 (numit Kether), care reprezintă creatorul suprem al universului (şi, de asemenea, cel mai profund aspect spiritual al nostru, şinele însuşi), până la numărul 10, sfera numită Malkuth cu care aţi intrat în legătură în exerciţiul 1. Aţi aflat că Malkuth repre

zintă corpul şi simţurile. El reprezintă, de asemenea, rezultatul final al actului creaţiei, întreaga lume fizică existentă, cu tot ceea ce este în ea.

Alături de numele şi numerele ebraice, fiecărei sfere îi sunt atribuite numeroase alte corespondenţe, de la culori, simboluri

şi imagini, până la diferiţi zei, zeiţe, cărţi de tarot, animale, plante, minerale şi altele. De fapt, tot ce există (în realitate sau în imaginaţie) poate fi corelat la Arborele Vieţii. Unele dintre corespondenţele principale sunt prezentate în figurile 1 şi 5. Fiecare dintre sfere are, de asemenea, o corespondenţă esenţială, care o pune în legătură cu diversele aspecte ale persoanei individuale, şi aceasta se poate vedea în figura 6. Acordaţi acum puţin timp pentru a studia aceste diagrame ale Arborelui Vieţii.

Cele zece sfere (exclusiv cea de-a unsprezecea, Daath) sunt unite printr-un sistem complex de douăzeci şi două de căi (vedeţi figura 5). Aceste căi reprezintă raţiunea subiectivă şi relaţiile posibile ce se creează când două sfere sunt conectate. De exemplu, cum Hod corespunde gându- rilor şi Netzach sentimentelor, calea dintre ele reprezintă relaţia dintre gânduri şi sentimente. Cu alte cuvinte, dacă ***simţiţi*** că doriţi să faceţi ceva, dar nu sunteţi de părere că este o idee bună, experimentaţi exact traiectul acestei căi. În mod similar, dacă vreţi să obţineţi o legătură între gânduri şi sentimente, corespondenţele asociate acestei căi deosebite v-ar putea ajuta să stabiliţi o astfel de conexiune. Vorn analiza aceste posibilităţi mai târziu – pe parcursul cărţii.

SFERE ŞI CĂI 47

Dacă ne reamintim cele trei triunghiuri de bază care formează Arborele şi comparăm acest lucru cu informaţiile cuprinse în figura 6, observăm că triunghiul superior se referă la aspectul spiritual al persoanei, acea parte care este conectată cu toate celelalte fiinţe şi lucruri existente. El este câteodată numit Triunghiul divin şi reprezintă domeniul rranspersonalului. Triunghiul din mijloc se referă la sufletul individual, acea parte din Spiritul total care s-a desprins, cum s-ar spune, din el ca o scânteie separată de suflet. Triunghiul de jos se referă la personalitate, compusă din gânduri, sentimente, senzaţii şi domeniul subconştientului.

Există numeroase alte moduri de abordare a Arborelui Vieţii prin structura lui fizică. Poate că cea mai obişnuită împărţire a Arborelui este în trei coloane. Dacă priviţi figura 1, veţi vedea că există o „coloană pe stânga“ (cu Binah în vârf), o „coloană pe dreapta “ (cu Chockmah în vârf) şi o „coloană de mijloc” între

ele. Aceste trei coloane corespund celor trei canale de energie considerate de misticismul oriental ca parcurgând corpul – coloana de mijloc corespunzând coloanei vertebrale. Când privim Arborele, trebuie să ţinem seama de faptul că este alcătuit ca şi cum ar fi aşezat în dreptul unei persoane.

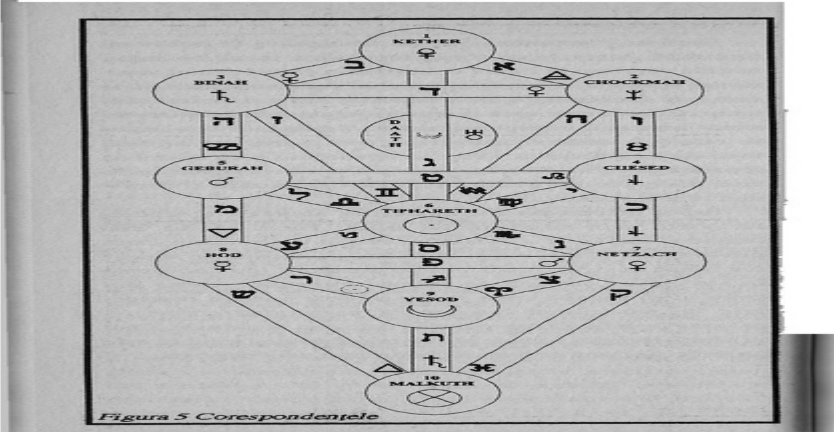

Figura 5 Corespondenţele

Şinele lăuntric

ABIS

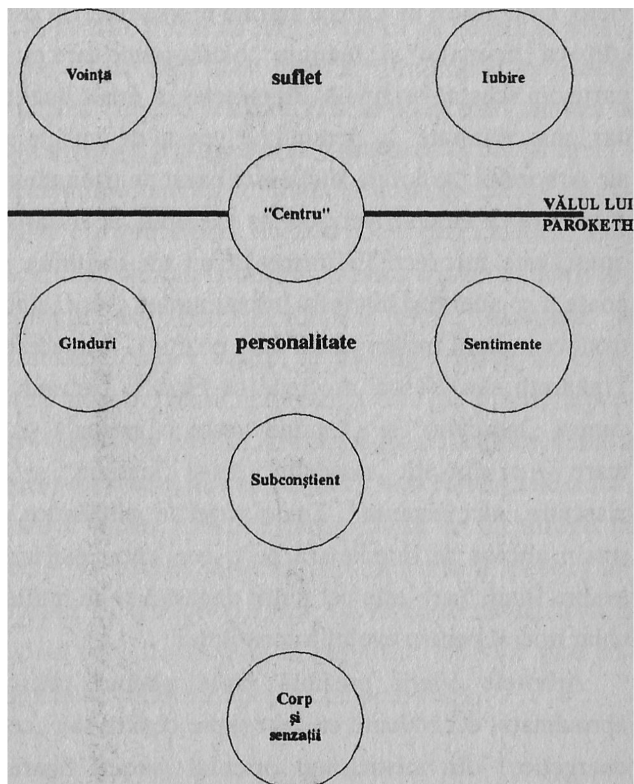

Figura 6 Persoana umană în întregul său

Astfel, pentru a-l putea pune în relaţie cu propriile noastre corpuri, trebuie să ne imaginăm că ne întoarcem cu spatele şi dându-ne înapoi către diagramă ne-o aşezăm în faţă. Cu alte cuvinte, coloana stingă corespunde părţii drepte a corpului, iar coloana dreaptă, stângii.

Fiindcă există coloana „pe stânga“ şi „pe dreapta” în Arborele Vieţii, nu înseamnă că sistemul Cabalei este în vreun fel bazat pe o concepţie polarizată, patriarhală asupra vieţii. Unii autori de Cabale stăruie în a se referi la cei doi

»

stâlpi ca „masculin” şi „feminin”, o dihotomie care nu face parte din schema originală. Bineînţeles că există dualitate, dar „masculinitate” şi „feminitate” există de ambele părţi ale Arborelui. Arborele Vieţii este bazat pe triunghiuri. A considera că Hod şi Netzach, de exemplu, ar fi oarecum opuşi, este incorect. Ei formează un tot continuu care poate fi cu adevărat

înţeles şi însuşit numai atunci când introducem un al treilea factor (sau poziţie) – în acest caz Tiphareth sau Yesod. A crede că Hod şi Netzach sunt cumva „masculin” şi „feminin” este o greşeală şi mai mare – ei sunt atât „masculin”, cât şi „feminin”, şi „nici masculin, nici feminin”. Toate scrierile cabalistice care susţin altceva se întemeiază pe o concepţie patriarhală asupra lumii, care este cel puţin depăşită şi de multe ori chiar nocivă pentru evoluţia conştiinţei.

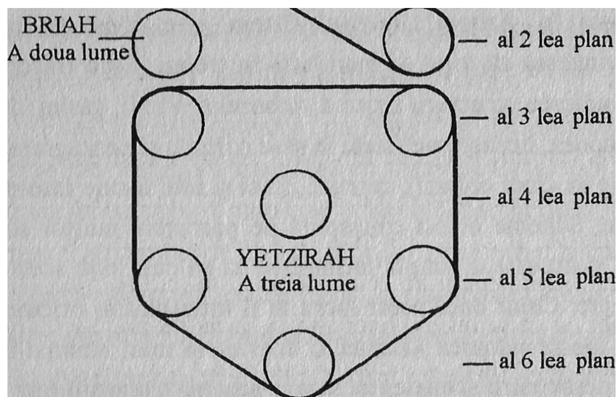
Arborele Vieţii prezintă şapte planuri care sunt aproximativ echivalente cu cele şapte ceakre sau „centre energetice” din misticismul oriental (vedeţi figura 7). Dacă privim Arborele Vieţii în detaliu, putem vedea că pe

lângă cele trei triunghiuri, despre care am discutat, se formează o mulţime de alte triunghiuri. Este un exerciţiu interesant să încercăm să vedem câte triunghiuri putem depista în Arbore. Întregul sistem este construit pe convingerea că totul se manifestă în treimi. Când trecem la studierea structurii fizice a Arborelui Vieţii, găsim, de asemenea, hexagrame (stele în şase colţuri) şi pentagrame (stele în cinci colţuri), cercuri, cruci şi alte forme interesante. Schema a fost concepută pe parcursul multor secole şi nu este o simplă întâmplare că ea cuprinde aceste scheme. Chiar dacă acest lucru ar fi întâmplător, oricum, n-ar afecta valoarea schemei, ci doar ne-ar mări uimirea în faţa desăvârsirii şi eficientei sale ca schemă a conştiinţei.

Este important să nu uităm că această schemă nu reprezintă porţiuni fizice. Aceasta poate părea evident, dar, adesea, când trecem la utilizarea unor asemenea hărţi ale conştiinţei de tipul Arborelui Vieţii, începem să confundăm ceea ce apare pe imaginea hărţii cu experienţele noastre reale. Experienţa este de primă importanţă – astfel că metoda Arborelui (şi a oricărei scheme a conştiinţei) constă în a ajusta harta la experienţa dumneavoastră şi nu în a forţa experienţa să se încadreze în schemă. În prima variantă, schema poate deveni un îndrumar în teritoriul vieţii, să vă ajute să pătrundeţi înţelesul conştiinţei şi să vă dezvoltaţi într-un mod corespunzător călătoriei personale prin viaţă.

ATZILUTH_ Prima lume

— 1 ul plan

ASSIAH_/_ \ A patra lumcV *J*

— Al 7 lea plan

Figura 7. ***Cele patru lumi şi cele patru planuri***

Dezvoltarea sferelor

Pentru a putea înţelege întregul Arbore, compus din unsprezece sfere şi douăzeci şi două de căi de legătură, trebuie să analizăm în detaliu mai multe aspecte. Vorn începe cu sferele, pentru că o dată ce ne-am însuşit sensul lor de bază, înţelegerea căilor devine uşoară. Este important să ne amintim că, atunci când ne analizăm conştiinţa în acest fel, este vorba, de fapt, de un proces artificial. În

realitate, toate diferitele noastre aspecte fac parte dintr-o reţea interconectată de conştientizare. Deci conştiinţa

» *i**

noastră este ca un păianjen care se mişcă pe această reţea, acum în zona sentimentelor, în clipa următoare, gândind la ceva, iar apoi pierdut în amintirile trecutului, făcând planuri de viitor şi altele.

Importanţa analizei funcţiilor noastre este dublă. În primul rând, ne ajută, pur şi simplu, să ne înţelegem pe noi înşine. În al doilea rând, care este poate cel mai important, analizându-ne pe noi în acest fel, ne apropiem de posibilitatea realizării unei sinteze armonioase a variatelor noastre funcţii. Când se obţine o astfel de sinteză, de- venim capabili să ne dirijăm viaţa cu mai multă claritate şi să ne îndeplinim ţelurile creatoare şi spirituale. Citind secţiunile următoare, uitaţi-vă la figurile din carte, care vă vor ajuta să înţelegeţi mai bine caracterizarea sferelor.

Domeniul personalităţii

Malkuth – corpul şi simţurile ***Yesod*** – subconştientul

i

Hod – gândurile ***Netzach*** – sentimentele

Subiecte:

Malkuth – creşterea conştientizării şi amplificarea legăturii sezoriale, realizarea importanţei corpului şi a manifestărilor fizice

Yesod – eliberarea energiilor „reprimate1* şi integra

rea ulterioară a acestor energii eliberate în sferele lor corespunzătoare.

Hod şi Netzach – echilibrarea gândurilor şi sentimentelor, obţinută de obicei prin trăirea şi exprimarea amândurora.

Prin Malkuth dobândiţi contactul primar cu lumea. În orice clipă în care vă daţi seama de mediul care vă înconjoară, vedeţi, auziţi, mirosiţi, gustaţi ori atingeţi, ori folosiţi o combinaţie a tuturor acestor simţuri. Oricum, viaţa nu este aşa de simplă, deoarece, atunci când ne folosim de simţuri pentru a cunoaşte lumea sau pentru a ne exprima, nutrim inevitabil gânduri şi sentimente în legătură cu ceea ce se întâmplă. Gândurile sunt atribuite lui Hod, iar sentimentele lui Netzach. Dacă analizăm aceste trei sfere separat, putem spune că ele sunt sferele prezentului – toată conştientizarea din momentul „aici şi acum“, indiferent unde ne aflăm şi ce facem, este o combinaţie de gânduri, sentimente şi senzaţii.

» >

Toate gândurile, sentimentele şi senzaţiile noastre sunt apoi influenţate şi nuanţate de ceea ce ni s-a întâmplat în trecut. De exemplu, poate că eu am avut un câine blând în copilărie, pe când tu erai mereu fugărit şi muşcat de un câine rău din vecini. Acum, când întâlnim un câine pe stradă, poate chiar acelaşi câine, îl vorn privi în mod diferit, mai ales prin prisma sentimentelor noastre referitoare la câini. S-ar putea ca eu să doresc să mă apropii să-l mângâi, văzând în „câine“ ceva blând şi plin de afecţiune. Iar în acest timp probabil tu ai şi luat-o la fugă!

Acest exemplu cu câinele poate părea banal, dar demonstrează cum suntem condiţionaţi de trecut. Este ca şi

cum am purta toate experienţele trecutului în noi, iar aceste experienţe influenţează percepţiile noastre curente şi modul de conştientizare prezent. Dacă o femeie a fost bătută de tatăl ei în copilărie, aceasta i-ar putea afecta comportamentul faţă de bărbaţi în viaţă, probabil aşteptându-se mereu la un potenţial atac. De asemenea, ar putea inconştient simţi nevoia de a fi apărată şi ar fi incapabilă să întreţină o relaţie profundă şi de durată cu vreun bărbat. În mod similar, dacă cineva a fost în copilărie alintată „fetiţa mamei“, fără să-şi dea seama, îşi va răsfăţa şi ea la rândul ei copiii. Toate aceste întâmplări trecute care ne afectează, fie că suntem conştienţi de ele, sau nu, sunt atribuite în Arbore lui Yesod. Parte din acţiunea noastră de dezvoltare şi progres prin utilizarea Arborelui Vieţii constă în a ne cerceta trecutul şi a începe să eliberăm energiile care au fost blocate acolo. Putem apoi să purcedem la clarificarea şi integrarea percepţiei în prezent, indiferent de lucrul de care ne ocupăm.

Cele patru sfere, Malkuth, Hod, Netzach şi Yesod, care se găsesc la baza Arborelui, reprezintă personalitatea noastră. Pe lângă faptul de a avea de-a face cu „materia- lul“ din trecut, aşa cum tocmai am discutat, celălalt scop important al acţiunii noastre în această parte a Arborelui este de a crea un echilibru dinamic şi veridic între funcţiile gândirii, sentimentelor şi senzaţiilor. Relaţia noastră cu lumea se stabileşte prin aceste funcţii, aşa că,

cu cât le înţelegem şi le folosim mai bine, cu atât devenim mai eficienţi. De asemenea, cu cât acţionăm mai mult în direcţia echilibrării acestor sfere, cu atât suntem mai capabili de a primi energiile provenind din partea superioară a Arborelui (sau mai din străfundurile noastre).

Nu doresc să sugerez aici că trebuie să devenim în vreun fel perfecţi sau că trebuie să ne descotorosim de tot vechiul material din subconştient. Un cabalist adevărat nu va evita dificultăţile şi problemele, nu va încerca să treacă peste ele, ori să le poleiască, ci le va lua direct în piept şi va acţiona asupra lor, creând în acest fel o realitate în care ele pot fi transformate în ocazii de evoluţie pozitivă şi dezvoltare. Primul pas în acest proces este aproape totdeauna acceptarea – când acceptăm cu

adevărat ceea ce este, atunci suntem în poziţia de a vedea ce trebuie, poate, să schimbăm.

Domeniul sufletului

Tiphareth – şinele central, „martorul tăcut” ***Geburah*** – arhetipul voinţei şi al puterii ***Chesed*** – arhetipul iubirii şi al realizării conştiente Subiecte:

Tiphareth – constituirea unui centru puternic pentru integrarea relaţiilor noastre cotidiene în lume; întărirea legăturii cu energiile interioare profunde, care se pot astfel manifesta în viaţa nostră.

Geburah şi Chesed – realizarea importanţei esenţiale

a interacţiunii acestor arhetipuri în desfăşurarea energiei sufletului pe pământ.

Sfera din centrul Arborelui, numită Tiphareth, reprezintă legătura dintre sferele inferioare ale personalităţii şi sferele superioare transpersonale ale Arborelui. Prin analogie, sufletul poate fi considerat o relaţie similară între Spirit şi personalitate. Tiphareth este de obicei caracterizat ca fiind „centrul”, sau „eul”, micul sine lăuntric (cu „s“ mic), care este scânteia noastră individuală derivată din marele Sine (cu „S“ mare) din vârful Arborelui. Din punct de vedere al personalităţii, Tiphareth chiar asta şi este. Ca şi cuvântul „eu“, Tiphareth poate fi interpretat ca acea parte din noi care reprezintă mai mult decât corpul, sentimentele, gândurile sau orice combinaţie a acestora.

Dacă „Eu” spun că nutresc un sentiment, un gând, o senzaţie, atunci „Eu“-1 care le încorporează este Tiphareth. În loc de a fi un actor în piesa vieţii, pot deveni regizorul ei. Aceasta nu înseamnă să devin distant, ci mai degrabă să fiu un regizor care este dispus să joace un rol, să intre în legătură cu sentimente şi gânduri şi să se implice cu adevărat în lume. Activitatea cabalistică nu urmăreşte doar atingerea unor stări de conştiinţă mai adânci ori mai înalte în care ne detaşăm de lume; ea are, deopotrivă, ca scop determinarea acestei conştiinţe de a juca un rol în viaţa cotidiană.

Când ne concentrăm mai mult înăuntrul nostru, devenim mai stăpâni pe destinul nostru şi pe capacitatea de a rămâne în contact cu dezvăluirea ţelului individual al sufle-

tului. Trăim aceasta prin intermediul arhetipurilor iubirii şi voinţei aşa cum sunt ele reprezentate în Arbore de Che- sed şi Geburah. Interacţiunea dintre aceste arhetipuri determină problemele şi evenimentele din viaţa nostră, prin care putem conştientiza propria noastră divinitate interioară. Nu trebuie să confundăm aceste arhetipuri cu sufletul, ci mai degrabă să le percepem ca mijloace de manifestare ale lui, la fel cum sferele inferioare ale Arborelui sunt percepute ca mijloace ale personalităţii.

Domeniul spiritului

Binah – iubirea spirituală ***Chockmah*** – ţelul spiritual ***Kether*** – Şinele Divin

Subiecte:

Pentru aceste trei sfere, acţiunea noastră implică în acelaşi timp recepţionarea şi cunoaşterea energiilor spirituale prin înţelegerea lor directă.

Sferele aflate deasupra lui Geburah şi Chesed sunt separate de partea inferioară a Arborelui prin Abis, care reprezintă prăpastia dintre realitatea fenomenală şi adevărata legătură spirituală. Sferele de deasupra Abisului reprezintă niveluri sau stări de conştientizare pe care le putem cunoaşte nemijlocit numai cu prilejul celor mai profunde şi semnificative momente din viaţa noastră, numite câteodată trăiri de „vârf', când ne identificăm cu natura şi toate formele de viaţă, când simţim bucuria, adevărul,

frumuseţea şi alte stări calitative ce pot fi atribuite spiritului sau celor mai adânci conexiuni din noi. Din fericire pentru noi, putem simţi aceste stări şi în viaţa cotidiană, deoarece Tiphareth funcţionează totodată ca un canal prin care aceste energii „pătrund” în realitatea obişnuită.

Ori de câte ori simţiţi bucuria de a trăi, ori de câte ori vă opriţi şi ascultaţi cântecul unei păsări şi vă minunaţi sau priviţi un copil jucându-se şi vă simţiţi emoţionaţi, ori de câte ori încercaţi sentimentul de „profunzime” şi limpezime de gândire şi ştiţi „exact” ce este „bine” să faceţi sau atunci când sunteţi complet absorbiţi de o activitate de mişcare, dans sau exerciţiu fizic, încât aparent nu mai recepţionaţi niciun alt stimul şi, pur şi simplu, vă acordaţi total la lumea fizică, toate aceste momente

reprezintă trăirea nemijlocită a domeniului transpersonal reprezentat de aceste sfere. Poate că nu putem realiza o stare pură, transcendentală în care să cunoaştem pacea perfectă, de pildă, dar, dacă, pur şi simplu, ne oprim o clipă şi simţim pacea într-o acţiune cotidiană, aceasta nu este cu nimic mai puţin reală sau semnificativă. Unul dintre scopurile principale ale activităţii cabalistice, aşa cum subliniez mereu pe tot parcursul cărţii, este de a face realitatea spirituală să se manifeste în lumea cotidiană.

Căi de legătură

Aşa cum am menţionat, multe sfere sunt legate de altele prin căi (vedeţi figura 5). Aceste căi reprezintă pro

cesul raţional subiectiv şi relaţia ce se poate stabili atunci când între două sfere anume se creează o legătură. De exemplu, să analizăm Malkuth şi Netzach. Malkuth se referă la corp, Netzach, la sentimente şi emoţii, astfel, calea dintre ele demonstrează relaţia dintre sentimente şi corp. Majoritatea psihologilor împărtăşesc părerea, provenită din experienţa practicilor ce acţionează direct asupra energiilor corporale, că, atunci când reprimăm diferite emoţii şi sentimente, aspecte ale energiilor acestora se acumulează şi se stochează în muşchii şi ţesuturile corpului.

Din acest punct de vedere, este posibil să deducem două căi de a lucra pentru eliberarea acestor sentimente reprimate. Putem găsi căi de a ajunge direct la amintirile asociate cu sentimentele în cauză pentru ca să le retrăim. Aceasta va elibera o parte din energia stocată în corpe fizic. Sau putem uza de alternativa de a lucra direct asupra corpului pentru a elibera ce este ţinut acolo, pro- vocând astfel o eliberare a sentimentelor reprimate ce sunt implicate. Prima modalitate este de a lucra pe calea care coboară de la Netzach la Malkuth; a doua modalitate este de a lucra în susul căii de la Malkuth spre Netzach.

Un alt mod de a lucra direct cu legăturile dintre sfere este prin ceea ce este adesea numit „acţiunea pe căi“. Pe acesta îl vorn analiza în mai mare detaliu în capitolul 7. Există multe feluri de a lucra pe căi. Unul dintre cele mai obişnuite este să ne imaginăm trecând printr-o uşă care duce la una din căi, folosind

simbolurile asociate, inclusiv literele ebraice, plasate proeminent pe uşă, pentru a ne

conduce spre imaginile corespunzătoare. Putem, de exemplu, plănui o călătorie până la Tiphareth, pornind din Malkuth, mergând pe calea până la Hod, simţindu-l, apoi călătorind pe calea dinspre Hod până la Tiphareth. Este important ca atunci când întreprindem această acţiune să ne întoarcem în plan terestru (Malkuth) după fiecare drum pe cale, parţial, pentru ca energia să poată fi adusă în plan terestru, parţial, pentru ca practicianul să nu rămână „pierdut în spaţiu”.

La fel ca sferele, toate căile au numeroase corespondenţe asociate lor – imagini, simboluri şi idei de toate felurile care ajută la descrierea energiilor implicate în calea respectivă. Unul dintre cele mai folosite sisteme de simboluri corelate căilor este cel al cărţilor de tarot. Cărţile bune de tarot (vedeţi Bibliografia) vor avea simbolurile corespunzătoare desenate pe ele. De exemplu, printre alte corespondenţe, calea dintre Netzach şi Malkuth este asociată literei ebraice Qoph (însemnând „ceafa”), luna, câinii urlând la lună, menstruaţia, cărăbuşul, Zodia Peştilor şi noaptea adâncă a sufletului. Multe dintre aceste simboluri se vor regăsi pe cartea de tarot „Luna” care se referă la această cale. Astfel, cărţile de tarot pot fi privite – şi utilizate drept versiuni concise ale simbolurilor asociate căilor. Nu este nicio coincidenţă faptul că sunt douăzeci şi două de suite în cărţile de tarot, astfel că ele corespund celor douăzeci şi două de căi de legătură din Arbore.

Cele zece sfere din Arborele Vieţii (cu excepţia Daath) sunt uneori menţionate ca fiind primele zece „căi”,

iar celelalte douăzeci şi două de căi care conectează sfc-»
rele sunt numerotate de la a unsprezecea la a treizeci şi doua cale. Pe lângă faptul că sunt reprezentări ale legăturilor dintre sfere, ele au fiecare câte un nume şi câte o corespondenţă specială, după cum urmează:

Ca le	Conec tează sferel e	Semnificând

11 lea	1-2	calea strălucitoare, care duce la creator
12 1ea	1-3	calea transparentă, viziuni
13 lea	1-6	calea de unire, aflarea adevărului spiritual
14 lea	2-3	calea revelaţiei, esenţa sfinţeniei
15 lea	2-6	calea de întemeiere, substanţa creaţiei
16 lea	2-4	calea eternă, bucuria paradisului
17 lea	3-6	calea proniei, fundamentul credinţei
18 lea	3-5	calea influenţei, înţelegerea cauzalităţii
19 lea	4-5	calea dinamizatoare, experienţa binecuvântării
20 lea	4-6	calea inteligentă, cunoaşterea existenţei
21 lea	4-7	calea împăcării, transmiterea influenţei divine
22 lea	5-6	calea credinţei, dezvoltarea virtuţilor spirituale
23 lea	5-8	calea fermă, creşterea consecvenţei
24 lea	6-7	calea imaginativă, înnoire şi schimbare
25 lea	6-9	calea încercărilor, procesele alchimiste
26 lea	6-8	calea reînnoirii, forţa vitală în acţiune
27 lea	7-8	calea palpitantă, natura existenţei
28 lea	7-9	calea comandantului, înţelegerea profunzimilor
29 lea	7-10	calea corporală, formarea corpului

30 calea acumulării, artele
lea 8-9 celeste şi astrologia
31 calea perpetuă,
lea 8-10 reglementarea creaţiei
32 calea administrativă,
lea 9-10 dirijarea energiilor vitale

Merită intr-adevăr să comparăm aceste sugestive şi concise descrieri cu căile respective şi cu sferele pe care le unesc. Ne pot fi de mare ajutor în înţelegerea nu numai a schemei Arborelui Vieţii, dar şi a legăturilor dintre dife-

rite stări de conştiinţă din interiorul nostru.

»»

Un arbore bun la toate

Aşa cum am mai spus, în capitolul 7 vorn studia mai amănunţit „acţiunea pe căi“ şi modul activ de utilizare a energiilor Arborelui. În capitolul 8 vorn analiza modalităţi de atingere a „liniştii’* folosind Arborele pentru a ne ajuta în meditaţie, contemplaţie şi rugăciune. În capitolul 9 vorn aborda modalităţile de folosire a Arborelui pentru vindecarea bolilor. Cum căile sunt reprezentări ale legăturilor subiective dintre stările conştiente marcate de sfere, oricând şi oricum ne folosim de Arbore, vorn călători inevitabil pe căile sale. Este un obicei cabalistic înţelept să ţinem minte acest lucru şi să ne dăm seama că Arborele nu sugerează nimic static, ci este o reprezentare schematică a unui sistem în continuă dezvoltare şi schimbare. Este, de asemenea, bine să ne păzim de eventualitatea de a ne lăsa atât de absorbiţi de călătorie pe căi, încât să pierdem din vedere ţelul activităţii. Ori de câte ori călătorim pe Arbore, ţelul nostru este amplificarea gradului de conştientizare a sinelui, integrarea diferitelor aspecte din noi, precum şi realizarea manifestării plenare şi clare a acestei activităţi în lumea fizică, cotidiană. Toate căile, în adevărata activitate cabalistică, se întorc la Malkuth, la lumea şi la corpul fizic.

Diverşi practicieni, fie din cauză că aparţin unor şcoli diferite de practică, fie, pur şi simplu, datorită faptului că

fiecare este o personalitate distinctă, folosesc Arborele în scopuri diferite. Este posibil să se lucreze doar cu partea inferioară a Arborelui folosindu-l ca îndrumar numai pentru problema dezvoltării personale. Este la fel de posibil să se lucreze mai mult cu energiile mai profunde, reprezentate de partea superioară a Arborelui, ca o metodă de obţinere a revelaţiei spirituale. Unii folosesc Arborele pentru a-şi organiza ritualurile, ceremoniile şi practicile de grup, în timp ce alţi oameni evită cu orice preţ adunările în grup. Este, într-adevăr, minunat că Arborele poate fi folosit în atâtea moduri diferite şi adaptat pentru uz personal. Este însă important să se acorde respectul cuvenit tradiţiei sistemului care s-a constituit de-a lungul multor secole de practică şi experienţă. Dacă individualizaţi Arborele dumneavoastră atât de mult, încât nu se mai poate corela cu Arborii altor oameni, nu poate fi bine decât pentru dumneavoastră, deoarece înlătură posibilitatea de a vă pune în relaţie activitatea cu a celorlalţi. Arborele a fost creat pentru a ne putea corela experienţele cu alţi oameni. Nu trăim izolaţi (exceptând pe aceia dintre noi care citesc această carte şi care sunt sihastri în peşteri inaccesibile!). Trăim într-o lume în care ne aflăm în permanentă relaţie cu toate celelalte fiinţe, umane sau altfel. Viaţa noastră este influenţată pozitiv atunci când folosim Arborele să contribuie la stabilirea acestor contacte şi relaţii, nu să le împiedice.

Diversele interpretări şi modalităţi de lucru cu Arborele Vieţii ne pot îmbogăţi viaţa prin îndepărtarea

condiţionării trecute, a traumelor şi manipulărilor de către alţii, echilibrând în mod dinamic dezvoltarea noastră din prezent şi creând o legătură cu concepţia de ţel în viaţă şi sens al existentei celorlalţi. Arborele Vieţii este o schemă completă a conştiinţei şi are cel mai bun efect când este folosit în totalitatea sa. El este, de asemenea, un model holistic şi folosindu-ne de orice parte a lui suntem în mod inevitabil puşi în legătură cu întregul, căci în fiecare parte, fiecare sferă şi cale, este nu numai conectată cu întreaga schemă, ci fiecare parte în sine, deşi este în mod indiscutabil doar o parte, include, totuşi, în ea întregul.

Corespondenţe

Dacă luăm din nou în considerare corespondenţele sferelor, constatăm că întâlnim multe corespondenţe diferite. De exemplu, am aflat că Hod corespunde numărului opt, funcţiei de gândire, şi este un aspect al personalităţii. Putem acum începe să-l conectăm la alte corespondenţe „universale”, de exemplu, zei şi zeiţe legaţi, în primul rând, de raţiune, gândire şi comunicare (căci prin cuvinte, care sunt într-un fel gânduri rostite, comunicăm în primul rând). Astfel de zeităţi includ pe Hermes (grec), Toth (egiptean) şi Mercur (roman). Fiecărei sfere îi este asociată o planetă, aşa că, destul de uşor, putem desemna în cazul acesta pe Mercur, planeta comunicării. Vrăjile, cuvintele care exprimă putere şi elementul aer vor fi alte corespondenţe datorită asocierii lor la ceea ce înseamnă minte.

Conform tradiţiei, multe alte articole sunt atribuite fiecăreia dintre sfere, astfel că în cazul lui Hod vorn întâlni culoarea portocalie, viziunea splendorii, piatra preţioasă opal, parfumul de răşină aromată, şacalul, chimenul dulce şi sovârvul, alunul şi altele. Încercaţi să vă daţi seama de ce anume unele elemente corespund lui Hod. Făcând aceasta, veţi folosi de fapt Hod (gândurile)! în cazul tuturor corespondenţelor, cel mai important lucru e să faceţi propriile relaţii. Astfel, de pildă, dacă potrivit experienţei proprii salcia sau carasul auriu sunt corespondenţe mai adecvate decât alunul şi şacalul, atunci acestea vor fi corespondenţele dumneavoastră personale pentru a acţiona în sfera minţii, Hod.

Scopul esenţial de folosire a corespondenţelor este de a reuşi să vă raportaţi experienţele la Arbore, pentru ca apoi să realizaţi interacţiunea acestora cu întregul Arbore. Orice corespondenţă este acceptabilă în măsura în care vi se potriveşte. De asemenea, este util să ne străduim să înţelegem şi de ce anumite corespondenţe au o aplicabilitate mai „universală4* la domeniul sferelor, O- palul este asociat cu Hod, de exemplu, pentru că conţine culorile ce corespund lui Mercur, iar şacalul, pentru că în lumea antică era considerat un animal sacru al lui Mercur. În lumea modernă însă nu prea avem de-a face cu şacali, şi suntem de părere că un câine ar fi o corespondenţă mai bună datorită naturii sale mercuriene.

într-o lucrare de proporţii reduse ca aceasta, nu putem

prezenta tabele detaliate de corespondenţe pentru

toate sferele şi căile, dar asemenea tabele se găsesc în lucrarea mea ***Cabala vie*** (vedeţi Bibliografia). Cu cât putem asocia mai multe corespondenţe la Arborele Vieţii, cu atât mai viu devine sistemul şi cu atât mai în măsură suntem să punem în legătură toate experienţele noastre de viaţă – de orice fel şi oricum s-ar manifesta – cu înţelegerea şi totalitatea cunoştinţelor noastre. Este uimitor cum utilizarea Arborelui în acest fel pare să amplifice capacitatea noastră de a îngloba diferitele aspecte ale fiinţei noastre.

Exerciţiul 3: Sferele conştientizării

Pentru acest exerciţiu, analizaţi, pur şi simplu, următoarele atribute referitoare de cele zece sfere ale Arborelui Vieţii. Aceste atribute reprezintă energiile ce pot fi atinse atunci când contactăm sferele călătorind pe căile adecvate. În timp ce meditaţi la sfere şi aceste atribute, studiaţi figurile 1 şi 5.

Malkuth descoperirea misterelor universului fizic; capacitatea discriminatorie; vindecarea fizică şi învingerea stării de inerţie şi trândăvie.

Yesod descoperirea misterelor nivelurilor astrale şi a energiilor lunare; conştientizarea acţiunii energiilor universale; stabilirea legăturii cu planul divin.

Hod descoperirea misterelor sistemelor de informare şi a energiilor mercuriene;

Netzach

Tiphareth

Geburah

Chesed

Daath

Binah veridicitate; o mai mare capacitate de a realiza o comunicare mai clară, descoperirea misterelor tandreţei în relaţiile sexuale şi a energiilor venu- siene; altruism; creativitate artistică crescută.

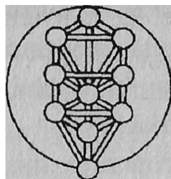
descoperirea misterelor frumosului şi armoniei, precum şi a energiilor solare; conştiinţă concentrată; stimularea manifestării energiilor sufletului în viaţă.

descoperirea misterelor puterii şi folosirea energiilor marţiene; schimbarea cu scop precis; trezirea forţelor interioare şi a celor de manifestare exterioară.

descoperirea misterelor dragostei şi folosirea energiilor jupiteriene; deşteptarea forţelor păcii şi a dragostei; stimularea forţelor creatoare de belşug.

descoperirea misterelor părţii ascunse a existenţei; explorarea adânci- milor lăuntrice; explorarea punţii către himerele inaccesibilului, descoperirea misterelor tăcerii şi a păstrării secretului; o mai mare înţelegere a lucrurilor; realizarea faptului că toate lucrurile sunt legate unele de altele.

Chockmah	descoperirea misterelor acţiunii cu scop şi a iniţiativei; înţelepciunea sporită; realizarea modului de manifestare a planului universal prin intermediul lumii.
Kether	descoperirea misterelor principiului de comuniune şi armonie; cercetarea interiorului lăuntric; amplificarea energiei spirituale şi revelaţia inspiraţiei divine.

4. ACTUL CREAŢIEI ŞI ALFABETUL SACRU

Cabala este… păstrătoarea… misterelor ţinute secrete încă de la începutul tuturor timpurilor. Diversitatea reprezintă expresia infinitei „bogăţii“ a adevărului şi nu afectează în niciun fel armonia lui transcendentală şi imuabilă.

Leo Schaya

Prima propoziţie a Genezei din Biblie poate fi translitérai din

ebraică astfel: „Berashith Bera Elohim Ath Ha Shamaim Va Ath Ha Aretz“. O traducere aproximativă a acestora ar fi: „La început Dumnezeu a creat cerul şi pământul.“ Analizând aceste prime cuvinte ale Genezei din punct de vedere cabalistic, descoperim că ele au mai mult sens decât este evident la prima vedere. Aşa cum am arătat în capitolul 2, formularea textului din primele patru părţi ale Bibliei îi este atribuită lui Moise, care l-a scris sub influenţa inspiraţiei divine. De aceea nu este sur-

prinzător să descoperim mult mai multe sensuri ascunse în aceste cuvinte simple. Există multe feluri de a „citi“ din punct de vedere cabalistic aceste cuvinte, o versiune posibilă fiind: „Din univers, lumina soarelui a determinat dualitatea existenţei să se manifeste concret, exprimând Spiritul prin intermediul principiilor masculin şi feminin. Divinitatea Mamă-Tată s-a manifestat prin principiile cosmice reprezentate de primele nouă sfere ale Arborelui Vieţii şi astfel au fost create paradisul şi pământul.“ Analizând mai amănunţit, începem să înţelegem cum Cabala aduce lumină în actul de înţelegere a mitului creaţiei. Primul cuvânt al formulării ebraice este Berashith, „La început”. Toate literele ebraice au sensuri speciale şi cifre atribuite lor. Ne vorn referi mai detaliat la numerele respective mai târziu, dar acum să luăm în considerare sensul literelor în Berashith, sau BRAShIT.

Beth = o casă sau container (universul);
Res = soarele;
h
Alep = început, dualitate — pozitiv
h şi negativ;
Shin = Spirit;
Yod = principiul masculin;
Teth = principiul feminin;

Alăturându-le, obţinem: „Din univers, lumina soarelui a determinat dualitatea existenţei să se manifeste concret, exprimând Spiritul prin intermediul principiilor masculin şi feminin”. Desigur că există multe alte moduri de alăturare a acestor cuvinte, dând astfel naştere unor nuanţe de

sens. Alte astfel de posibilităţi ar putea cuprinde „magicianul deţinător al secretului universului a creat la început soarele pentru a putea aduce Spiritul vieţii, prin poarta secretă a iniţierii, în universul fizic“ sau „Spiritul lui Dumnezeu a exprimat principiul dualităţii vieţii şi morţii prin manifestare cosmică. Din acest principiu al dualităţii au fost create primele nouă sfere ale existenţei.1’ Nu este vorba aici de existenţa unui mod corect sau greşit de înţelegere a cuvântului Berashith, ci, mai degrabă, despre faptul că fiecare cabalist în parte poate ajunge la propria sa interpretare a mesajului.

Dacă analizăm în continuare cuvântul „Elohim”, tradus de obicei ca „Dumnezeu”, dăm de o enigmă extrem de interesantă. Cuvântul ebraic ALHIM este compus dintr- un singular feminin ALH, plus IM care este un plural masculin. Cuvântul exprimă astfel unirea principiilor masculin şi feminin. De aceea, prefer să folosesc termenul „Divinitate Mamă-Tată“, pentru că, atunci când în capitolul 1 al Genezei este folosit cuvântul „Elohim”, acesta este sensul cel mai apropiat de ceea ce se intenţionează ca sens. Abia în capitolul 2 al Genezei, după ce creaţia este deplină, este folosit pentru „Dumnezeu” acel IHVH, Iehova. Vorn analiza mai detaliat acest nume al lui „Dumnezeu” în capitolul următor.

Chiar cuvântul ebraic ATh, aşa cum este compus din două litere, Aleph şi Teth, în traducere simplă fiind articol hotărât, conţine un mister. Litera Aleph este prima li

teră din alfabetul ebraic, numerotată cu 1, ca şi Kether, prima sferă din Arborele Vieţii. Litera Teth este a noua literă din alfabetul ebraic, numerotată cu 9, ca şi Yesod, a noua sferă din Arbore. Astfel, simplul cuvânt „ATh” poate fi considerat ca reprezentând întregul Arbore minus manifestarea finală în Malkuth, unde este formată lumea însăşi. Aceasta a determinat pe unii cercetători să creadă că Geneza se referă doar la creaţie în stare potenţială. Exodul se referă la manifestarea „concretă”, după ce a fost creat Malkuth, atunci când „Divinitatea Mamă-Tată” s-a transformat în IHVH, Iehova, un Dumnezeu cu un sens special pentru umanitate.

Astfel, creaţia universului, aşa cum este ea înţeleasă din punct de vedere cabalistic, nu priveşte un singur Dumnezeu de

gen masculin care a creat totul, ci mai degrabă un complex de principii şi energii ce s-au desfăşurat provenind de la o sursă ce include atât energii „masculine”, cât şi „feminine”. Trebuie să subliniem faptul că această interpretare nu este produsul vreunei fantezii ezoterice stranii, ci se bazează foarte strict pe textul ebraic original. Să-l recitim: „Din univers, lumina soarelui a determinat dualitatea existenţei să se manifeste concret, exprimând Spiritul prin intermediul principiilor masculin şi feminin. Divinitatea Mamă-Tată s-a manifestat prin principiile cosmice reprezentate de primele nouă sfere ale Arborelui Vieţii şi astfel au fost create paradisul şi pământul.”

Pentru un cabalist, Divinitatea Mamă-Tată este considerată ca imanenţă pură, prezentă în tot, în mod evident sau ascuns. Când această Divinitate a creat universul evident, pe care îl cunoaştem, prin cuvintele „să fie lumină“, ea creat o dualitate – căci, dacă există lumină, atunci implicit există şi întuneric – şi prin această dualitate s-au născut toate celelalte lucruri. Divinitatea Mamă-Tată este prezentă atât în lumină, cât şi în întuneric, în evident şi ascuns, în orice şi oricând. Creaţia a fost un act de iubire, pentru că scopul acestei diviziuni iniţiale a fost ca fiecare parte sau polarizare să se poată realiza ea însăşi ca divină prin recombinarea cu starea polarizată opusă. Toate contrariile se află într-un echilibru armonios unele cu altele şi, ori de câte ori se reunesc, oglindesc creaţia originală a universului.

Oricum, în Cabala totul este considerat mai curând în termeni de treimi şi nu duali. Divinitatea Mamă-Tată este în acelaşi timp feminină şi masculină, iar ceea ce se creează este Copilul, realizându-se astfel o treime. Când creştinii se referă la Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, trinitatea este la aceeaşi treime, deoarece cuvântul ebraic pentru „Sfântul Duh“ este RUACH, care este un substantiv feminin. Astfel, Trinitatea devine Tatăl, Copilul şi Mama. Acest lucru este, de asemenea, exprimat în denumirea gnostică a Divinităţii, IAO, unde I este principiul masculin, O, principiul feminin, iar A, progenitura lor. Literele

I şi O sugerează în mod interesant din punct de vedere grafic masculinul şi femininul. În Cabala, principiul feminin al Divinităţii

este foarte important şi este cunoscut, de asemenea, ca Shekhinah, despre care vorn afla mai multe într-un capitol viitor. Deşi religia evreiască (şi derivata ei, religia creştină) a căpătat poate un caracter patriarhal în forma ei actuală, învăţăturile ei secrete de profunzime, aşa cum au fost exprimate în Cabala, includ în mod egal principiul masculin şi feminin.

Grădina Edenului

Unul dintre cele mai fascinante mituri ale Bibliei, este cel al Grădinii Edenului, un loc minunat unde, conform interpretării obişnuite, ceva nu a mers cum trebuie şi a condus la izgonirea neamului omenesc din splendoarea acestei grădini. În versiunea patriarhală a mitului, vina este a femeii – dacă Eva nu ar fi muşcat din mărul acela, toţi am trăi în acea stare de fericire. Cum poate că aţi şi dedus, acesta nu este şi punctul de vedere al Cabalei.

Cabaliştii cred că, atunci când a fost creată lumea, Arborele Vieţii şi tot ce reprezintă el constituia Grădina Edenului. Acest Arbore iniţial, reprezentat de existenţa perfectă în grădină, nu include în el cunoaşterea dualităţii.

»

Totul este unul. Vieţuitoarele din această grădină, reprezentate de Adam şi Eva, fiul şi fiica, nu au ajuns încă la înţelegerea că mai există şi altceva dincolo de grădina lor

perfectă. Ei nu-şi dau seama de faptul că sunt separaţi şi deosebiţi unul de altul, totuşi, la început, mai exista şi o parte umbrită a Arborelui, reprezentată de Arborele Cunoaşterii Binelui şi Răului.

într-o zi, prin intervenţia directă a Divinităţii Mamă-Tată, Adam şi Eva şi-au dat seama că sunt fiinţe deosebite, cu formă diferită, o formă masculină, cealaltă feminină. Imediat ce şi-au dat seama de acest lucru, în grădină a apărut dualitatea şi Arborele Cunoaşterii Binelui şi Răului a devenit o prezenţă în realitatea lor. O dată treziţi în acest fel, Divinitatea a aşezat un Abis între sine şi creaţia sa. Această separare a avut loc astfel, încât fiinţele create să poată înţelege că sunt deosebite, existând în dualitate. În această existenţă separată ele aveau şansa să se reunifice, unind cele două „jumătăţi1’ într- un tot printr-un act de iubire. În acest fel, puteau să refacă unitatea lor

esenţială cu Divinitatea şi întreaga creaţie, prin transcenderea existenţei lor separate din domeniul dualităţii. Cu toţii mai avem încă această şansă de a cunoaşte propria noastră divinitate lăuntrică. Putem trece peste acest Abis şi conştientiza adevăratul nostru sine numai prin iubire, căci în numele iubirii s-a făcut separarea iniţială.

Această versiune a „izgonirii din Rai” este foarte diferită de cea atât de răspândită, în care toţi purtăm, într-un fel, pata unui „păcat originar” prin care suntem osândiţi, dacă nu suntem salvaţi prin intervenţie divină. Mai degrabă decât „păcat originar”, cabaliştii cred că avem „har originar” şi prin acest har putem ajunge să ne

cunoaştem. Putem cunoaşte acest har doar în iubire, căci Divinitatea din iubire a creat universul. Când simţim iubirea adevărată, ne corelăm cu Divinitatea şi ne dăm seama de propriul nostru caracter divin înnăscut.

Crearea arborelui vieţii

3

Am văzut mai înainte o teorie cabalistică asupra creaţiei lumii. Cabala include şi alte teorii, unele similare, altele total deosebite, diferite de celelalte teorii asupra creaţiei din alte sisteme ezoterice. Unul dintre cele mai remarcabile aspecte ale Cabalei este însă acela că nu ni se impune să „credem” cu necesitate în ceva. Într-adevăr, se subliniază mereu că experienţa noastră are o mult mai mare importanţă. Fireşte, nu putem avea experienţă în ceea ce priveşte „creaţia” – dacă am fost acolo atunci, nu ne putem aminti. Ceea ce putem face este să raportăm experienţa noastră de cunoaştere a diverselor teorii şi să vedem ce ne corespunde. Apoi, indiferent de teoria pe care o adoptăm, aceasta va fi bazată mai degrabă pe experienţa noastră decât pe ceva ce, pur şi simplu, ni s-a spus că este aşa. În ceea ce mă priveşte, teoria de mai sus asupra creaţiei mi se pare bună, dar nu „cred” că este adevărată. O accept, pur şi simplu, ca pe o convingere de moment, pe care, dacă experienţa şi gradul meu de înţelegere se modifică, o voi schimba bucuros. Oricum, dacă se întâmplă aşa ceva, nu voi renunţa la Cabala, pentru că toate teoriile pot fi corelate cu Arborele Vieţii, ceea ce îl

şi face să fie un sistem universal atât de minunat.
y
Dacă analizăm modul de creare sau formare a Arborelui Vieţii în sine, constatăm că există o prezentare a acestuia care, deşi este doar teoretică, se bazează pe numere, astfel încât nu poate fi o concepţie îngustă sau părtinitoare. Parcurgând această descriere a creării Arborelui Vieţii, bazată pe opera lui Aleister Crowley, ne dăm seama că realizăm totodată şi o mai mare înţelegere a adevăratei creaţii a universului.

Formarea Arborelui Vieţii începe de la Kether către Malkuth, urmând drumul fulgerului (vedeţi figura 4). Deasupra Arborelui sunt uneori reprezentate trei văluri care înseamnă absenţa oricărui lucru concret. Cabaliştii spun că zona de deasupra Arborelui este voalată, pentru că numai până acolo pot ajunge cunoaşterea şi înţelegerea umană. E nevoie de mult timp pentru o înţelegere deplină a adevărurilor de pe această parte a vălurilor, aşa că suntem sfătuiţi să ne concentrăm eforturile pe problema înţelegerii Arborelui vizibil şi să nu ne preocupe ceea ce ar putea fi dincolo. Dacă reuşim să realizăm o cunoaştere şi înţelegere reale ale lui Kether, ne vorn reuni cu Divinitatea Mamă-Tată. Aceasta este deja o realizare atât de mare faţă de puterea noastră obişnuită de conştientizare, încât a ne face griji referitor la ceea ce ar putea fi mai departe pare întrucâtva ridicol.
Primul pas în formarea Arborelui este crearea lui Kether. Apare un punct care nu are nici părţi compo

nente, nici mărime, doar o poziţie. El este pozitiv, există şi totuşi este imposibil de definit. Este numărul 1, care este indivizibil şi incapabil de a se înmulţi sau divide prin sine. El deţine o poziţie, dar nu are niciun fel de alte atribute. Aceasta nu înseamnă prea mult, dacă nu există o altă poziţie cu care să poată fi comparat. Condiţia poate fi creată numai prin formarea unui al doilea punct, ceea ce va da apoi naştere (între cele două puncte) la o linie. Singurul mijloc prin care 1 original al lui Kether poate însemna mai mult este prin propria sa dedublare (prin reflexie). Celui de al doilea punct, Chockmah, i se atribuie numărul 2 şi el corespunde intenţiei sau voinţei punctului

original de a se dedubla.

Până în acest moment, avem două puncte la o distanţă nedeterminabilă unul de altul. Pentru a le putea deosebi, trebuie să existe şi un al treilea punct, Binah, numărul 3. Trei puncte pot crea între ele o suprafaţă, un triunghi. Acum, avem posibilitatea să definim pe oricare dintre aceste puncte pe baza poziţiei fiecăruia faţă de celelalte două. Astfel, ia naştere cunoaşterea (cunoaşterea spirituală). Iubirea este atribuită acestui al treilea punct, ca fiind intermediarul adevăratei cunoaşteri. Am creat acum tringhiul divin, ceva conştientizat şi cu un ţel, dar care este încă complet nemanifestat. Există trei puncte, dar nu se ştie unde se află ele, într-adevăr, ele nu sunt exprimate ca existenţă. Trebuie să apară un al patrulea punct (în afara planului triunghiului înscris de primele trei puncte), care

formulează ideea de materie prin crearea unui solid tridimensional.

Punctul originar din Kether poate fi acum definit prin trei coordonate. Ceva solid poate exista, s-a realizat astfel manifestarea. Potenţialul a devenit real, deoarece din neantul originar a apărut acum ceva. Acesta este Chesed în Arborele Vieţii. Această „materie14 iniţială este extrem de firavă, deoarece singura proprietate a unui punct dat este poziţia sa în relaţie cu celelalte trei puncte. Nu este posibilă nicio schimbare, nu se poate întâmpla nimic. Trebuie format un al cincilea punct, anume noţiunea de mişcare, numit în Arbore Geburah. Doar prin mişcare (şi crearea în consecinţă, prin mişcare, a timpului) se pot produce evenimente. Acum, nu numai că este posibilă formarea ideii concrete de punct, dar punctul respectiv poate deveni conştient de sine, pentru că se poate defini în funcţie de timp şi mişcare – are un trecut, un prezent şi un viitor. Acesta este Tiphareth, numărul 6, centrul sistemului, pură conştiinţă de sine capabilă de a avea trăiri în cadrul constantei spaţiu-timp formate în Chesed şi Geburah.

Restul Arborelui reprezintă deci instrumentele pe care punctul conştient de sine din Tiphareth şi le creează pentru trăirile sale şi pentru a se putea exprima. Acestea sunt sentimente (7, Netzach), gânduri (8, Hod) şi senzaţii (10, Malkuth). Aceste trei mijloace instrumentale poartă în ele propriile lor cunoştinţe şi

experienţe ale trecutului

reprezentate de Yesod (9, subconştientul). În Malkuth, aşadar, se împlineşte şi este adusă la forma absolută de manifestare concretă ideea de sine a punctului originar.

Această descriere a creării Arborelui Vieţii este foarte

»

bine formulată, în sensul că eludează orice necesitate de a crede în vreo idee filozofică sau religioasă, fiind bazată doar pe numere. Subliniez din nou că Arborele Vieţii poate fi folosit ca o schemă practică, vie a conştiinţei, şi nu este deloc necesar să fiţi de acord cu această variantă de formulare. Nu exagerez deloc repetând mereu că Arborele este ceea ce faceţi dumneavoastră din el. Initial este»»

însă bine să vă folosiţi de cunoştinţele deja existente pentru a putea face conexiuni şi pentru a vă ajuta în construirea Arborelui până în momentul realizării propriului Arbore al Vieţii, vibrând de viată în conştiinţa dumnea- voastră. Atunci, vor da rod propriile dumneavoastră corespondenţe şi sensuri, iar Arborele va putea servi la creşterea şi dezvoltarea personală.

Alfabetul sacru

Toate alfabetele sunt sacre pentru cei ce le folosesc ca să comunice cu alţi oameni. Pentru mine, alfabetul englez este sacru într-un mod aparte – fără el n-aş fi putut scrie această carte şi împărtăşi celorlalţi sensul în care înţeleg eu Cabala. Fără el n-aş fi putut să le spun celor dragi ce simt pentru ei. Pe lângă această „sacralitate cotidiană44, unele alfabete au devenit cunoscute în mod special ca sa-

ere, deoarece în literele lor găsim corespondenţe şi sensuri ascunse care contribuie la procesul de autocunoaştere şi de înţelegere a universului nostru. Sanscrita este un exemplu de astfel de limbă pentru Orient, iar ebraica, pentru Occident. După cum am văzut, pentru a înţelege creaţia aşa cum este descrisă în Geneză, avem nevoie de cunoaşterea sensului lăuntric, „secret”, al alfabetului ebraic. Într-adevăr, cabaliştii sunt de părere că toate cărţile Vechiului Testament scrise de Moise sunt codificate şi nu pot fi interpretate dacă nu descifrăm codul.

Fiecărei litere ebraice îi sunt atribuite un înţeles specific şi un

număr. Fiecare literă este o reprezentare simbolică a unui principiu cosmic. Literei Aleph, prima literă a alfabetului ebraic, i se atribuie – ceea ce nu este deloc surprinzător – numărul 1. Ea este, prin urmare, o reprezentare a principiului unităţii. Înţelesul ei specific este „bou“. La prima vedere, ar putea părea ciudat, dar sensurile sunt mai degrabă sugestive decât proprii. Multe culturi din antichitate aveau credinţa că universul a apărut din pânte- cele unei vaci sau a unei făpturi asemănătoare unui bou. De exemplu, în mitologia egipteană, zeiţa Ta-Urt este reprezentată de un hipopotam şi este mama tuturor ciclurilor creaţiei. Printre altele, ea se află la originea cărţilor de tarot (Ta-Urt=tarot). Aşa că, dând literei Aleph sensul de „bou“, se sugerează originea, acel loc de unde vin toate. Un bou poate sugera, de asemenea, forţă şi premeditare, atribute relevante pentru sursa oricărei creaţii.

Mulţi filozofi antici, ca de exemplu, Platon, erau de părere că întregul univers se bazează pe numere. Fizicienii moderni sunt de aceeaşi părere. Numărul poate fi, aşadar, considerat un simbol care trasmite o idee. Corelând numerele la alfabetul ebraic, obţinem un compendiu al cunoaşterii, care ne permite să înţelegem cu mai multă claritate universul şi locul nostru în el.

în alfabetul ebraic sunt douăzeci şi două de litere şi ele sunt corelate cu cele douăzeci şi două de căi din Arborele Vieţii. Ele reprezintă diferitele stări de conştiinţă create prin contactarea principiilor cosmice, reprezentate de sfere, prin intermediul cunoaşterii umane. Literele reprezintă deci esenţa sau principiul aflat la baza acestor conexiuni. Beth, a doua literă din alfabetul ebraic, înseamnă „casă“, dar mai mult decât atât ea reprezintă arhetipul tuturor obiectelor cu formă de container, al tuturor „adăposturilor”, de la locuinţele concrete până la cuprinsul dintre graniţele întregii creaţii. De aceea ea este prima literă din primul cuvânt – Berashith – din Biblie, însemnând, aşa cum am aflat, „la început”.

Trei dintre literele ebraice corespund elementelor aer, apă şi foc – Aleph, Mem şi Shin. Ele sunt cunoscute ca „litere mamă” şi se spune că toate celelalte litere sunt derivate din ele. În mod similar, doctrinele ezoterice susţin că totul derivă din diversele combinaţii ale acestor trei elemente: aer, apă şi foc. Aceasta include, bineinţeles, şi al patrulea element, pământul. Cele trei

litere corespund,

de asemenea, capului, (focul), pieptului (aerul) şi abdomenului (apa) unei fiinţe umane.

Din cele trei litere mamă provin şapte „litere duble“ reprezentând manifestarea dualităţii. Aceste litere (Beth, Gimel, Daleth, Kaph, Pe, Resh şi Tău) corespund, de asemenea, celor şapte direcţii (sus, jos, est, vest, nord, sud şi centru) şi sunt în relaţie cu cele şapte „planete” ale anticilor (Mercur, Luna, Venus, Jupiter, Marte, Soarele şi Saturn). Pentru fiinţa umană ele corespund celor şapte deschideri ale capului – cei doi ochi, cele două urechi, două nări şi gura. Mai rămân douăsprezece litere (He, Vau, Zain, Cheth, Teth, Yod, Lamed, Nun, Samekh, Ayin, Tzaddi şi Qoph) care sunt numite litere individuate sau simple. Ele corespund celor douăsprezece semne ale zodiacului. În fiinţa umană ele corespund vederii, auzului, mirosului, vorbirii, gustului, sexului, muncii, mişcării, mâniei, dispoziţiei sufleteşti, imaginaţiei şi somnului.

Aşa cum putem vedea acum, cete douăzeci şi două de litere ale alfabetului ebraic sunt mai mult decât simple reprezentări de sunete. T-H-E în engleză este doar o reprezentare a sunetelor care formează un cuvânt pentru articolul hotărât. În ebraică cele două litere Aleph şi Teth (care formează cuvântul ebraic pentru articolul hotărât, ATh) au corespondenţe care conduc la un sens mai adânc al cuvântului reprezentat de aceste litere. Acest lucru a fost prezentat mai înainte, Aleph fiind prima literă şi Teth a noua, astfel reprezentând cete nouă arhetipuri ale

existentei care se manifestă în 10, Maâkuth. 10 în ebraică este litera Yod care pe lângă „mână“ mai înseamnă şi „sământă”, germenele din care cresc toate.

Cuvintele cu aceeaşi valoare numerică sunt considerate a fi lămuritoare unul pentru altul, iar arta de a înţelege aceste relaţii se numeşte gematrie. Ea reprezintă fundamentul numerologiei cabalistice. Anexa 1 prezintă alfabetul ebraic cu sensurile primare şi echivalenţele numerice. De exemplu, cuvântul ebraic pentru iubire este AHBH. A=l, H=5, B=2 şi H=5; astfel, valoarea numerică a acestui cuvânt este 13. Cuvântul ebraic pentru unitate este AChD. A=l, Ch=8, D=4, deci valoarea numerică a

acestui cuvânt este de asemenea 13. De aici, potrivit gematriei, putem spune că iubirea şi unitatea sunt echivalente!

Al cuvânt ebraic pentru unitate este ALP: A=l, L=30, P=80, în total 111. Cuvântul APL are tot suma de 111 şi înseamnă întuneric, la fel cu cuvântul ASN (A=l, S=60, N=50) care înseamnă moarte subită. La prima vedere, pare dificil de corelat unitatea, moartea subită şi întunericul, dar prin meditaţie se poate găsi cheia unei astfel de interpretări. Pot exista diferite moduri de tălmăcire a relaţiei. Identitatea numerică dintre aceste trei cuvinte poate însemna, de exemplu, că conştiinţa individuală este anihilată în Unitate, iar înaintea Unităţii este întuneric.

Gematria poate părea absurdă la prima vedere. Dacă

ne gândim la koan-urile Zen, şi ele ar putea părea iniţial nişte absurdităţi: relatări stupide despre sunetul unei mâini bătând din palme, de exemplu. Intenţia lor, oricum, este de a transcende realitatea obişnuită şi de a crea un nivel mistic al conştiinţei la care se poate produce cunoaşterea de sine şi a universului. La fel şi în cazul ge- matriei; iar vibraţia emoţională de a realiza o corelare personală plină de sens între două sau mai multe cuvinte sau expresii, aparent fără nicio legătură între ele, trebuie trăită pentru a putea fi înţeleasă.

Exerciţiul 4: Potirul sfint în exerciţiul 1 ne-am pus în legătură cu Malkuth (simţurile), folosind acest exerciţiu pentru a face deosebirea între ceea ce simţeam în mod nemijlocit (Malkuth) de ceea ce gândeam despre acest fapt (Hod) şi ce sentimente aveam faţă de el (Netzach). Când gândim sau simţim ceva în legătură cu ceea ce trăim nemijlocit se spune că „nu este Malkuth”. Aşa cum puteţi de-acum să vă daţi bine seama, când aţi nutrit gânduri şi sentimente, ele erau trăirile lui Hod şi Netzach, şi ale căilor care le leagă cu Malkuth. În exerciţiul următor veţi opta să lucraţi direct cu aceste două sfere şi atunci veţi vedea cum putem aduce toate cele trei sfere deodată în activitatea noastră.

De aceea, în primul rând, vă voi cere să vă puneţi în legătură cu Hod. Pentru a realiza aceasta, tot ce aveţi de făcut este, pur şi simplu, să vă gândiţi la ceva, deoarece o

dată ce vă gândiţi folosiţi Hod. Vă voi cere să vă gândiţi anume la Sfântul Graal, potirul magic. Dacă v-aş oferi toate materialele şi priceperea de care aveţi nevoie pentru asta, ce fel de potir aţi imagina? Gândiţi-vă un timp la asta – va fi o cupă simplă sau ornamentată, va fi făcut din metal sau lemn – de ce fel? — va avea o formă simplă sau va fi încrustat cu pietre preţioase...?

După ce v-aţi gândit la acest potir o vreme, este o idee bună ori să-l desenaţi, ori să faceţi în scris o descriere a lui, pentru a avea imaginea clară a felului cum arată potirul. Când aţi terminat descrierea, continuaţi exerciţiul.

Aşezaţi-vă într-o poziţie confortabilă, relaxaţi-vă şi închideţi ochii. Imaginaţi-vă că sunteţi într-o pădure, înconjurat de copaci tineri şi graţioşi. Simţiţi mirosul aerului proaspăt din jur şi „fiţi“ într-adevăr în acest loc. Realizaţi senzaţia de a avea picioarele pe pământ, imaginaţi-vă soarele strălucind printre copaci şi ascultaţi cânte- cul păsărilor sau alte sunete pe care le-aţi putea auzi. Imaginaţi-vă că aveţi potirul cu dumneavoastră.

Când v-aţi corelat la atmosfera locului, imaginaţi-vă că auziţi un pârâu susurând undeva în apropiere şi luaţi-o în direcţia aceea. Nu vă grăbiţi, observaţi ce este în jur, apoi ajungeţi la o poiană din acea pădure şi vedeţi izvorul. Mergeţi fără grabă la izvor şi luaţi în potir puţin din apa strălucitoare şi limpede, precum cristalul, ce ţâşneşte din izvor.

Beţi din potir. Ce simţiţi când faceţi asta? Ce gust are apa? Ce efect are asupra dumneavoastră faptul că beţi

apa asta din cupa dumneavoastră magică? Cum vă simţiţi acum, după ce v-a pătruns în corp?

După ce aţi făcut toate astea, întoarceţi-vă în camera dumneavoastră, deschideţi ochii şi rămâneţi în starea de spirit creată. Cum a fost această experienţă?

Un potir, graal sau cupă magică este un simbol asociat de obicei lui Netzach, care corespunde totodată sentimentelor şi firii, în general. În călătoria imaginară la izvor aţi călătorit către această sferă. Aţi plecat din Hod, gândindu-vă la propria cupă, apoi aţi trăit actul de a bea din ea, având sentimente legate de acest lucru, şi poate aţi simţit unele efecte asupra conştiinţei. În acest exerciţiu aţi folosit atât Hod (gândurile), cât şi Netzach

(sentimentele) şi aţi realizat o corelare între ele. Ca în toată activitatea cabalistică, acum este important să aduceţi această experienţă în plan terestru, în Malkuth, în corp şi în lumea exterioară. Cum puteţi exprima cu ce v-aţi corelat în acest exerciţiu în viaţa zilnică?

5. DIFERITE LUMI

Esenţa întregului este exprimată de un cuvânt în patru litere… acest nume este cheia înţelegerii a tot ceea ce oamenii au putinţa de a cunoaşte despre natura întregii realităţi Priviţi cu atenţie cuvântul ca atare. El vă sugerează cum ar putea arăta Dumnezeu.

Jeff Love

Corpurile noastre fizice nu sunt compuse doar din celule, molecule, ţesuturi, organe, piele, sânge şi altele asemenea. Ele sunt compuse şi din diferite feluri de energie. De exemplu, energia pe care o folosim pentru a ne menţine în viaţă, transformed ceea ce luăm din aer şi mâncare în energia vitală. Apoi energia pe care o folosim pentru a intra în contact cu lumea, în munca sau „joaca“ noastră. Folosim energie chiar şi atunci când ne odihnim sau dormim; vieţile noastre sunt de fapt o permanentă interacţiune de energii în continuă schimbare.

La fel ca mulţi alţi specialişti care studiază energiile umane, cabaliştii sunt de părere că mai există un alt corp, strâns legat şi corelat cu cel fizic, numit corp eteric. În mod normal, vedem doar corpurile noastre fizice, dar, dacă am putea vedea toate energiile generate înăuntrul nostru, ca entitate separată, atunci ne-am putea vedea „dublura” eterică. Această dublură eterică corespunde lui Malkuth, la fel ca şi corpul fizic. O cale simplă de a simţi dublura eterică este să apropii un deget de la o mână din ce în ce mai mult de degetul celeilalte mâini până când ele sunt foarte apropiate, dar nu se ating. Atunci se poate simţi dublura eterică a fiecăruia.

Există alte fluxuri de energie care corespund celorlalte sfere şi planuri din Arborele Vieţii. Fluxul de energie asociat cu sferele personalităţii din Arbore, mai ales cu Yesod, reprezintă corpul astral. Acesta, la rândul său, deşi este strâns interconectat cu exercitarea personalităţii prin gânduri, sentimente şi emoţii, este în mod cert un corp distinct. Câteodată se face o distincţie

între zona astrală „superioară” (a lui Hod şi Netzach) şi „inferioară” (a lui Yesod), dar această distincţie este mai degrabă una calitativă şi nu de categorie. Dublura astrală este la fel de reală ca şi gândurile sau sentimentele noastre, deşi face parte dintr-un alt sistem.

Putem conştientiza dublura noastră astrală, pur şi simplu, relaxându-ne şi cufundându-ne în reverie, treji, dar disociaţi de realitate. Ori de câte ori visăm cu ochii des

chişi, facem uz de energiile astrale. Este ca şi cum am fi „într-o altă lume”, văzând ce se întâmplă acolo şi având trăiri care, în planul acela imaginar, sunt foarte reale. Putem în orice clipă să deschidem ochii şi să fim din nou în lumea fizică, dar acest lucru nu face ca trăirea noastră să devină mai puţin „reală”. Şi cu cât mai adânc ne lăsăm cufundaţi în lumea astrală, cu atât mai mult simţim modul de a gândi şi simţi asociat cu aceste energii.

Corpurile noastre fizic, eteric şi astral nu sunt cu a- devărat separate, ci formează o zonă continuă dinspre cel fizic spre exterior. Ele funcţionează cu diverse viteze de vibraţie, dar ca şi diferitele sfere din Arborele Vieţii, sunt parte dintr-o unică trăire continuă (aşa cum sferele sunt părţi ale unui Arbore unic). Acest unic Arbore al Vieţii poate fi, din raţiuni utilitare, împărţit în diferite zone sau „lumi”, astfel încât să putem ajunge la o mai bună înţelegere a felului în care funcţionează diferitele noastre energii lăuntrice.

Cele patru lumi

Dacă privim din nou la figura 7, vedem că Arborele Vieţii poate fi împărţit în patru „lumi”, sau nivele de energie. Prima lume, numită Atziluth, este compusă din Kether şi Chockmah. În acest sens, Kether se referă la Creatorul Mamă-Tată, iar Chockmah la voinţa sau hotărârea Crea- torului de a se manifesta. Se spune că Creatorul şi voinţa lui / ei sunt inseparabile, astfel că pare absolut normală în

cluderea ambelor aceste sfere în prima zonă de energie. Ea este astfel definită ca Lumea Creaţiei, „locul” de unde derivă toate.

A doua lume, numită Briah, se compune numai din a treia

sferă. Ea este numită Lumea Receptivităţii. Dacă Creatorul are o voinţă creatoare, atunci El, pentru a menţine echilibrul, trebuie să aibă şi o latură de „receptivitate”. Conform tradiţiei cabalistice, toate sferele sunt atât masculine, cât şi feminine în energii, astfel încât nu se face nicio legătură între „creator” şi „masculin” şi, respectiv, „receptiv” şi „feminin” ca în cadrul altor sisteme. Chockmah şi Binah, ambele aflate în acelaşi plan pe Arborele Vieţii, sunt egale şi în echilibru dinamic una faţă de cealaltă. Una nu poate exista fără cealaltă.

Rezultatul interacţiunii dintre aceste două lumi este *

crearea unei a treia lumi, Yetzirah, care este compusă din toate celelalte sfere, în afară de Malkuth. Această a treia lume se numeşte Lumea Formării, pentru că în această lume se găsesc toate diferitele aspecte care înseamnă forma fizică de manifestare finală. Aceasta include domeniul arhetipurilor (Chesed şi Geburah). Sufletul sinelui lăuntric individual (Tiphareth) şi mijloacele de manifestare sau „sferele personalităţii”, reprezentate de Netzach, Hod şi Yesod.

Punctul culminant al proceselor care se desfăşoară în aceste prime trei lumi este formarea unei a patra lumi finale, numită Assiah, care reprezintă forma de manifestare

fizică reală, lumea aşa cum o cunoaştem. Pentru fiecare dintre noi, ca fiinţă individuală, acest lucru reprezintă corpul ca substanţa fizică prin intermediul căruia existăm. Câteodată, aceste patru lumi sunt reprezentate prin patru arbori separaţi, câte unul pentru fiecare lume, din raţiuni practice, de obicei este mai indicată reprezentarea unui singur Arbore al Vieţii. Aceasta, deoarece se consideră că fiecare sferă individuală a Arborelui ar avea un Arbore complet în interior, astfel încât avem deja 11 x 11 sfere, fără a le mai înmulţi încă o dată cu 4!

»

La început, ne-am putea întreba care este rostul împărţirii Arborelui în patru lumi. Punând însă în relaţie aceste lumi cu alte scheme şi concepte ale conştiinţei, lucrul devine clar. Descoperim că în multe sisteme deosebite se practică împărţirea în patru, ca, de exemplu, cele patru „elemente ale înţelepţilor” din alchimie – focul, apa, aerul şi pământul. Prima lume se referă la focul creator, a doua, la apa receptivă, a treia,

la aerul formator şi a patra, la pământul material. Se spune că uneori ar exista un al cincilea element, Spiritul, care este suflul Creatorului ce dă viaţă tuturor lumilor.

Dacă privim cele patru lumi ca straturi sau văluri succesive, care filtrează lumina ce vine de la creaţia originală, putem înţelege intenţia pe care se întemeiază împărţirea. Pentru ca lumea fizică să poată exista şi să poată fi populată cu diferite fiinţe, inclusiv oameni, scânteia creatoare iniţială trebuie menţinută, dar voalată, astfel încât să nu

fie prea strălucitoare sau chiar orbitoare pentru fiinţele create. Prima lume este astfel considerată ca cea a Spiritului pur şi, fiind asociată cu focul, poate fi cu siguranţă privită ca ceva prea puternic în sine pentru a putea îndeplini funcţia creaţiei. A doua lume, cea de apă, este creată pentru a realiza echilibrul cu focul. O dată făcut acest lucru, creaţia poate continua, dar ca energia de formare să poată trece în formă de manifestare trebuie însufleţită de suflul Creatorului. Aerul este mediul adecvat pentru aceasta. Atunci, a patra lume materială a elementului pământ poate să ia fiinţă.

Se spune că Creatorul vrea ca noi să trăim cele mai pure calităţi ale sufletului în cel mai deplin sens. Creatorul a acoperit cu un văl energiile sale, astfel încât ne putem întoarce încet, dar sigur, către sursa noastră, fără pericolul de a fi arşi de prea multă energie. Poate că unii dintre oamenii care în societate sunt etichetaţi drept „nebuni” sau „psihopaţi” s-au deschis către aceste energii prea devreme şi au fost „arşi” de focul creator. Fie că este aşa sau nu, oricum, este în mod cert o avertizare pentru noi în sensul să acţionăm conform propriului nostru ritm, iar atunci când este necesar, să cerem ajutorul celor ce au experienţa călătoriei pe acest drum.

Aun văzut într-un capitol anterior cum în Geneză ceea ce este în mod obişnuit tradus ca „Dumnezeu” este în originalul ebraic ELOHIM, Creatorul Mamă-Tată. Când

ajungem la Exod1, unde se petrece manifestarea fizică reală, cuvântul tradus în mod uzual ca „Dumnezeu” este în ebraică IHVH, Iehova. Unii afirmă că acesta este numele de nespus al lui

„Dumnezeu” şi că, dacă este pronunţat corect, întregul univers se va sfârşi. Din acest motiv, evreii adesea nu pronunţă Iehova când întâlnesc acest cuvânt în Biblie, ci îl înlocuiesc cu Adonai, numele „dumnezeului” personal al fiecăruia dintre noi. IHVH este totuşi privit de cabalişti drept chiar mai mult decât doar numele de nespus al lui „Dumnezeu”. Este considerat ca formula cheie pentru înţelegerea întregii creaţii.

IHVH, câteodată numit Tetragrammaton, este compus, aşa cum putem vedea, din patru litere ebraice, I-H-V-H, yod, heh, vau, heh. Aceste patru litere se corelează, în ordinea dată, cu cele patru lumi de care am vorbit mai sus. Prin corespondenţe vedem apoi că ele se corelează totodată cu cele patru elemente. Cele patru litere se referă şi la cele patru părţi ale fiinţei create – I, la cap, H, la umeri şi braţe, V, la restul trunchiului şi H, final, la picioare. Dacă scrieţi aceste patru litere ebraice (vedeţi anexa pentru formele literelor) una sub alta, veţi constata că ele formează reprezentarea grafică a unui corp omenesc.

Mai există multe alte aspecte de mister asociate cu IHVH, majoritatea însă în afara sferei acestei cărţi. De

1 Cartea a II-a din Vechiul Testament. (n. Trad.).

exemplu, I se referă la „tată“, H, la „mamă“, V, la „fiu“, iar H final, la „fiică“. Acestea patru sunt considerate şi reprezentante pentru forţă, tipar, activitate şi formă. Forţa (voinţa sau energia) şi tiparul (conceptul sau echilibrul)

se unesc şi au ca rezultat două creaţii la fel de echilibrate,

» *

fiul şi fiica. Aceştia reprezintă activitatea (faptele) lumii şi forma (existenţa) lumii. Cu cât ne cufundăm mai mult în misterele lui IHVH, cu atâta constatăm că ne ajută mai mult să ne dăm seama de minunatul model cosmic descris în viziunea cabalistică a creaţiei.

Cele patru lumi ale culorii

Fiecăreia dintre cele patru lumi îi este asociată o schemă coloristică anume. Aceste patru scheme de culoare se numesc gamele regelui, reginei, împăratului şi împărătesei. Totuşi din raţiuni practice, culorile folosite în mod obişnuit sunt cele ale gamei reginei. Dacă priviţi Arborele Vieţii de pe coperta cărţii,

veţi vedea că sferele şi căile sunt colorate conform acestei tradiţii. S-a constatat că este eficient să se facă uz de aceste culori atât când învăţăm să vizualizăm Arborele, cât şi când îl folosim pentru dezvoltarea personală sau vindecarea afecţiunilor.

Din punct de vedere coloristic, triada divină Kether, Chockmah şi Binah, indică natura acestor sfere şi actul creator. Kether, „scânteia divină”, este o strălucire albă,

albul fiind „culoarea” care nu absoarbe nicio altă culoare, ci le reflectă pe toate. Binah, marea cea mare a iubirii spirituale, este negru – negrul fiind „culoarea” care absoarbe şi cuprinde toate celelalte culori. Adevărata dragoste spirituală încorporează şi cuprinde fără a respinge sau a judeca. Chockmah, aşezată între acestea două, este considerată a fi gri argintiu, deci un amestec de alb şi negru. Lui Daath, „sfera fără număr”, nu i se atribuie nicio culoare. În manifestarea sa însă este văzută ca un „curcubeu” ce formează un pod între sferele divine şi restul Arborelui, astfel că am colorat-o corespunzător.

Este interesant de observat că cele trei sfere centrale (acelea ale „sufletului”) sunt colorate în culori primare, adică roşu (Geburah), albastru (Chesed) şi galben (Tipha- reth). Culorile celor trei sfere ale personalităţii sunt combinaţii ale culorilor primare. Netzach este verde (un amestec de Chesed şi Tiphareth, albastru şi galben), Hod este portocaliu (combinând culorile lui Geburah şi Tiphareth), în timp ce Yesod este violet (combinând culorile lui Geburah şi Chesed).

Malkuth era tradiţional colorat cafeniu roşcat, galben citron, măsliniu şi negru pentru a reprezenta cele patru elemente. Cum este mult mai util să considerăm elementele drept corespondente ale diferitelor sfere şi lumi din Arbore, concepţia coloristică a fost modificată. Poate că cele mai adecvate culori pentru pământ ar putea părea la prima

vedere să fie verdele şi maroul, dar, când acţionăm cu energiile lui Malkuth, constatăm că bleu-ciel este o culoare mai eficientă. Acest lucru nu este surprinzător dacă ţinem seama de vastitatea suprafeţei pământului care este acoperită cu apă, iar

fotografiile trimise de misiunile spaţiale confirmă frumoasa culoare albastră a planetei noastre. La fel, la un nivel mai profund, energia planetei noastre (numită „energie organică” de Wilhelm Reich) este considerată a fi albastră.

Uitându-ne la culori şi încercând să le corelăm la cele patru lumi, constatăm că primele două lumi sunt implicate în aspectul creator şi cel de receptoare ale Creaţiei, astfel că sunt reprezentate fie ca reflectând, fie absorbind toate culorile. A treia lume, cea a lui Yetzirah şi a formării, cuprinde cele trei culori primare şi celelalte trei create prin amestecul acestora. Assiah, a patra lume, a pământului, este colorată potrivit percepţiei noastre a planetei, mai ales conform modului cum este considerată din punct de vedere energetic şi cum este văzută din spaţiu. Coerenţa schemei coloristice a Arborelui Vieţii este foarte frumoasă şi este un exemplu adecvat pentru ilustrarea importanţei înţelegerii corespondenţelor cabalistice.

Centrii de energie

Diferitele energii care sunt prezente în corpurile noastre pot fi uşor înţelese prin intermediul Arborelui Vieţii.

Aşa cum atestă atât sistemele orientale, dt şi cele ocddentale, există nenumărate „puncte energetice”, înăuntrul nostru. Sistemele orientale desemnează şapte centre de energie principale, care sunt numite „ceakre” şi corespund planu rilor din Arborele Vieţii. Când este deschis vreunul dintre aceste puncte principale, acest lucru conferă individului putere de percepţie şi forţă de creaţie. Cele şapte „ceakre” de bază, împreună cu sferele ce le corespund, sunt:

— . Ceakra Sfere din

Centru energetic

(denumire) Arborele Vieţii baza coloanei organele genitale plexul solar inima muladhara svadisthana manipura anahata gâtul visuddhi mijlocul capului ajna creştetul capului sahasrara

Malkuth

Yesod

Hod şi Netzach Tiphareth,

Geburah şi Chesed Daath

Binah şi Chockmah Kether

Dacă luaţi în considerare acest tabel împreună cu figura 8,

veţi înţelege cum se mulează Arborele Vieţii pe corpul uman. Acest lucru este extrem de important pentru înţelegerea Cabalei, deoarece prin intermediul corpurilor noastre putem aduce orice în formă de manifestare. Nu ar avea niciun sens să trecem la nivelurile spirituale profunde şi să percepem idei edificatoare, de exemplu, dacă nu suntem în stare să facem ceva cu ele în lumea noastră cotidiană.

în corp există mai multe centre energetice, în afara celor şapte „majore”, şi dacă ne analizăm corpul, având suprapus un Arbore imaginar, putem găsi cu uşurinţă multe dintre ele. De exemplu, locurile unde căile se încrucişează pe Arbore, asociate cu corpul, ne ajută să localizăm exact centrii psiho-spirituali de mare eficacitate curativă. Merită să vă cercetaţi corpul pentru a vedea dacă găsiţi localizarea acestor centri suplimentari.

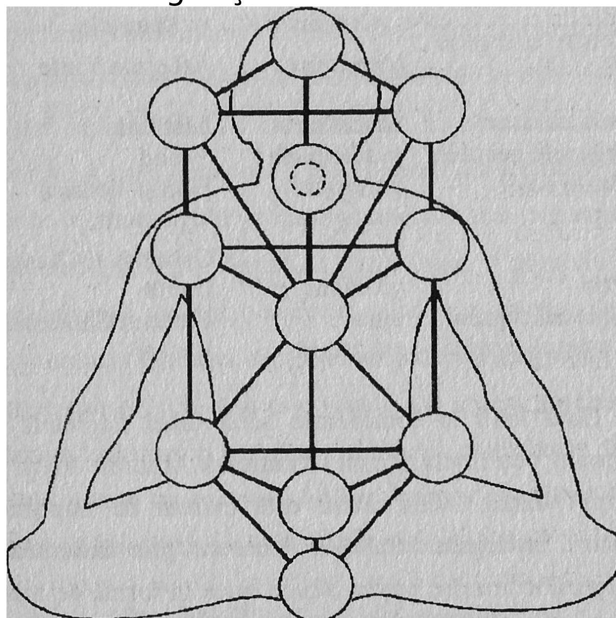

Figura 8. Corpul uman

Centrii energetici fizici majori, sau ceakrele, pot fi consideraţi ca fiind nişte discuri turnante de energie care, la nivelul corpurilor energetice, sunt conectate la coloana vertebrală în şapte puncte specifice, de la baza coloanei până sus. Dacă

comparăm sistemul ceakrelor cu Arborele Vieţii, constatăm că există centre de energie cărora le corespund mai multe sfere. Unele dintre ceakre sunt implicate în aspectul dualităţii externe, adică sunt responsabile pentru echilibrul extern. Acestea au asociată o singură sferă, „cealaltă jumătate” a polarităţii fiind în afara individului. Cele ce privesc dualitatea lăuntrică sunt implicate în echilibrul interior al individului şi au asociate mai multe sfere.

Ceakra plexului solar, corespunzând lui Hod şi Net- zach, are o natură dublă, deoarece părţile stângă şi dreaptă ale corpului trebuie să fie echilibrate pentru ca punctul să poată fi deschis şi total eficient. Cu alte cuvinte, dacă gândurile (Hod) şi sentimentele noastre (Net- zach) nu sunt în echilibru, vor exista probleme asupra cărora va trebui acţionat la acest nivel energetic. Ceakra de la mijlocul capului are, de asemenea, o natură dublă, dar de nivel mai profund, aşa cum demonstrează corespondenţa ei cu Binah şi Chockmah. Ea este implicată în realizarea echilibrului dintre Iubirea spirituală şi Voinţă şi când e deschisă îl conectează pe individ la interiorizări de mare profunzime.

Vorn lua în considerare mai detaliat problema inimii în relaţie cu Arborele Vieţii într-un capitol următor. Ceakra inimii este corelată în primul rând la sfera centrală a

Arborelui, Tiphareth. Este, de asemenea, asociată cu Ge- burah şi Chesed, având un aspect dublu ce priveşte ceea ce are de învăţat sufletul în călătoria lui prin viaţă. O inimă aflată în corelaţie cu sferele corespunzătoare şi care funcţionează cu subtilitate optează pentru a se deschide sau închide potrivit situaţiei, fiind capabilă să se vindece singură şi pe alţii, precum şi să-şi protejeze corpul şi mijloacele lui de expresie. Tiphareth şi inima sunt asociate cu sentimentele „elevate”, valorile, iubirea, serviciile, altruismul etc. Se consideră că omenirea ca un întreg se deplasează în zilele noastre de la preocuparea primordială faţă de problemele plexului solar spre o nouă conexiune şi o deşteptare a valorilor ce ţin de inimă.

Ceakrele „unice” sunt mai uşor de înţeles în ceea ce priveşte poziţia lor în Arborele Vieţii. În timp ce la celelalte ceakre accentul este pe echilibrul lăuntric, aceste patru ceakre sunt

implicate în problemele echilibrului extern. Ceakra de la baza coloanei (Malkuth) – priveşte supravieţuirea în lume: ceakra sexuală (Yesod) – interacţiunea şi relaţile interpersonale, mai ales acelea de orientare sexuală; ceakra gâtului (Daath) – expresia şi comunicarea, şi ceakra creştetului (Kether) – realizarea unităţii lăuntrice şi exterioare, şi legătura cu Divinitatea Mamă- Tată.

Suflet, personalitate şi lume în majoritatea timpului suntem atât de adânciţi în acti

vităţile zilnice de supravieţuire fizică, de reacţii emoţionale şi de jocuri imaginative ale intelectului, încât nu avem timp să ne gândim la nimic din ceea ce poate fi numit „spiritual”. Într-adevăr, mulţi oameni trăiesc întreaga lor viaţă, deşi neîndoios şi ei la rându-le atinşi de Spirit, fără ca vreodată să se gândească la natura lor mai profundă. De aceea, dacă şi când se produc astfel de momente, trezindu-ne brusc faţă în faţă cu natura noastră spirituală sau cu „sufletul”, efectele lor sunt deseori copleşitoare şi într-un anume fel tulburătoare. Speriaţi de experienţă, putem opta pentru retragere din trăire, negându-i chiar realitatea. Chiar dacă ne face plăcere ceea ce trăim, este de aşteptat să ne lăsăm prinşi din nou de ocupaţiile zilnice ale vieţii şi să pierdem din vedere legătura creată.

Gândind la aceste momente din viaţa noastră, avem tendinţa de a le privi ca pe ceva ce ni s-a întâmplat. În esenţă ne comportăm ca şi cum am fi personalităţi care au câteodată trăiri spirituale. Vorn afirma, într-un fel sau altul, că „avem un suflet”. Unul dintre conceptele cheie ale Cabalei se referă la reversul acestui mod de a percepe realitatea noastră, astfel încât să devenim un suflet care are o personalitate. Nu suntem partea inferioară a Arborelui care are şi ceva mai profund în ea. Suntem îndemnaţi să ne trăim viaţa cu conştiinţa că suntem Tiphareth şi sferele superioare, suntem suflet şi, pentru a ne manifesta, ne-am înveşmântat cu sferele personalităţii (de la Netzach

până la Malkuth). Şi asta nu este doar un concept, deoarece constatăm că o dată ce credem acest lucru şi, cel mai

important, acţionăm asupra lui, lumea noastră se transformă. Ceea ce erau probleme cu care eram forţaţi să dăm piept într-un fel sau altul se transformă în ocazii prielnice pentru dezvoltarea şi creşterea personală.

Exerciţiul 5: Mantia spiritului între sferele personalităţii din Arborele Vieţii şi Tiphareth se află un văl, numit câteodată „Vălul lui Paro- keth“. Acest văl acţionează ca o mantie, aşa încât până nu facem propria noastră conexiune directă cu energiile sufletului nu suntem buimăciţi sau uluiţi de energiile care se află la îndemâna noastră. În capitolul următor vorn aborda problema călătoriei noastre de „constituire a sufletului” prin utilizarea Arborelui Vieţii, astfel, acest exerciţiu are menirea de a ne pregăti pentru acest lucru.

înainte de a începe, aşezaţi-vă confortabil, relaxaţi-vă şi concentraţi-vă pentru un timp asupra respiraţiei. Nu forţaţi şi nu vă modificaţi modul de a respira în niciun fel, ci doar urmăriţi în mod conştient aerul care intră şi iese din plămâni. Dacă respiraţia este mai superficială, poate doriţi să respiraţi mai adânc, dar altfel menţineţi-vă felul personal de a respira. Urmărind felul cum respiraţi, încercaţi să vă daţi seama de orice tensiuni existente în corp şi optaţi pentru a le elibera o dată cu expiraţia.

Imaginati-vă că purtaţi o mantie grea de culoare

închisă. Gluga este trasă pe cap şi vă ascunde faţa. Petreceţi câtva timp imaginându-vă cu adevărat mantia, simţind-o de jur împrejurul corpului fizic.

Această mantie întunecată, cu glugă, este mantia negativismului, temerile şi emoţiile negative, gândurile şi senzaţiile din viată. Străduiti-vă să simţiţi cu adevărat * > >» >

greutatea ei.

Acum începeţi să vă daţi seama că mantia se ridică lent şi se îndepărtează de corp, luând cu ea tot ceea ce este negativ. Imaginaţi-vă că simţiţi cum mantia se desprinde şi se ridică. Imaginaţi-vă cum dispare. O dată ce a dispărut de tot, sunteţi liber să vă îmbrăcaţi cu orice altă mantie doriţi, o mantie a dragostei, bucuriei, frumuseţii, protecţiei sau a oricărei calităţi vreţi. Alegeţi-vă chiar acum mantia pe care doriţi să o purtaţi.

Imaginaţi-vă tabloul viu reprezentându-vă îmbrăcat cu noua

mantie pe care aţi ales-o, această mantie de lumină şi energie pozitivă. Vedeţi ce culoare are şi simţiţi-i textura şi calităţile fizice.

» >

Conştientizaţi faptul că această mantie nouă este un simbol al sufletului dumneavoastră. Înţelegeţi că în calitate de suflet puteţi purta orice mantie doriţi.

Fiţi conştient că sunteţi un suflet şi faceţi o alegere înţeleaptă.

6. PERSOANA DEPLINA

în lumina Cabalei*, *umbrele lucrurilor trecătoare sântnu- maidecât alungate.

Aleister Crowley

Una dintre cele mai profunde şi mai cunoscute maxime ezoterice sună cam aşa: „precum în cer, aşa şi pe pământ“. Din perspectiva Cabalei această formulare afirmă identitatea esenţială dintre Divinitatea Mamă- Tată şi Creaţie. Am putea spune „zeul“ l-a făcut pe bărbat după chipul şi asemănarea sa (şi, desigur, „zeiţa“ a făcut-o pe femeie după chipul şi asemănarea sa). Pentru un cabalist acest lucru nu poate fi acceptabil, pentru că ar implica un dualism care neagă teoriile şi trăirile pe care le avem când intrăm în legătură cu lumea noastră lăuntrică. Ar fi mai corect să spunem „zeiţa-zeul“ a făcut „femeia- bărbatul“ după chipul şi asemănarea sa, apoi a separat această creaţie în două astfel ca, prin această diviziune,

creaţia să poată cunoaşte dragostea şi să poată împlini identitatea sa esenţială adevărată cu Divinitatea.

Qnd luăm în considerare triunghiurile care formează Arborele Vieţii, vedem că, în ciuda poziţiei răsturnate a triunghiului doi şi trei, cele trei triunghiuri sunt fiecare în parte imaginea reflectată a celuilalt. Cabaliştii consideră că aşa şi este, fiecare triunghi înveşmântându-se succesiv cu materie din ce în ce mai densă până în momentul când poate fi creată lumea lui Malkuth. Diviziunea reală în masculin şi feminin nu are loc înainte de crearea lui Malkuth. În ciuda faptului că energia devine din ce în ce mai densă pe măsură ce coboară pe Arbore, esenţa Divinităţii este transportată prin toate sferele fără a fi câtuşi de puţin slăbită sau diminuată. Este deci corect să spunem că atât în Malkuth, cât şi în Kether, Divinitatea este la fel de prezentă.

Astfel, ne întoarcem la maxima: „precum în cer, aşa şi pe pământ“.

O maximă cabalistică similară spune: „Kether este în Malkuth, iar Malkuth este în Kether…“ Aceasta presupune cu certitudine acelaşi sens. Macrocosmosul (reprezentat de triunghiul superior) este reflectat perfect în microcosmos (reprezentat de triunghiul de jos). Maxima cabalistică continuă afirmând: „… dar într-un alt mod“. Cu alte cuvinte, Divinitatea şi Creaţia sunt una, cu o singură diferenţă! Asta ar părea un fel de contradicţie până nu ne dăm seama despre ce diferenţă este vorba, şi anume despre cunoaşterea existenţei. Qnd Creaţia atinge acest nivel

de autocunoaştere, ea devine deci una cu Divinitatea. Exact la acest lucru s-a referit Iisus când a spus atât de simplu şi clar: „cunoaşte-te pe tine însuţi”.

Pentru un cabalist această cunoaştere de sine este în mod necesar experienţa directă şi nu înseamnă doar a crede. Fără a nega importanţa credinţei, este clar că pentru a realiza o autocunoaştere adevărată trebuie să cunoaştem prin experienţă directă propriul nostru sine. Din această cunoaştere putem obţine o credinţă vie, bazată pe înţelegerea noastră acumulată prin experienţă directă, care este total diferită de o „credinţă oarbă”, bazată pe ceea ce ni s-a spus că ar fi adevărul. Pentru unii oameni credinţa singură poate fi suficientă pentru a-i susţine şi ajuta să se dezvolte, şi să se apropie de înţelegerea propriei naturi lăuntrice, dar Cabala subliniază că, dacă vrem să ne cunoaştem cu adevărat ca fiind una cu Divinul, trebuie să aflăm acest lucru în mod direct.

Tot ceea ce cunoaşte prin trăire un cabalist este privit ca o ocazie favorabilă pentru dezvoltare şi înaintare către autorealizare. Chiar ocaziile prezentate prin intermediul corpului nostru nu sunt lipsite de importanţă. Corpul, reprezentat de Malkuth, este considerat ca un templu viu al sufletului. Ne întrupăm pe această planetă prin corpurile noastre şi doar prin aceste corpuri ale noastre putem interacţiona cu materia densă a existenţei. De aceea este vital să tratăm corpurile noastre cu tot respectul cuvenit unui asemenea templu de preţ.

După cum ştiţi, Malkuth reprezintă lumea externă, aceasta fiind, de asemenea, văzută ca un templu, templul exterior în care avem experienţe şi ne exprimăm. Putem astfel să facem încă o legătură, şi anume, între templul lăuntric (corpul) şi templul exterior (lumea externă). Este important să tratăm templul nostru exterior cu un respect la fel de mare ca cel arătat celui interior. Când facem rău planetei noastre, aceasta reflectă de fapt răul pe care ni-l facem nouă înşine. Dacă ne respectăm într-adevăr corpul, înseamnă că inevitabil trebuie să respectăm şi templul nostru exterior. Indiferent de cunoştinţele ştiinţifice pe care le avem, din perspectiva nostră planetară vedem astrele murind în fiecare seară şi renăscând în fiecare dimineaţă. Dacă am fi pe soare, am percepe lumina ca fiind continuă, în centrul tuturor activităţilor, inclusiv ciclurile pământului. În mod asemănător, din perspectiva noastră terestră, avem experienţa unui ciclu similar de viaţă şi moarte. Ca suflete însă, ne putem da seama de continuitatea noastră, văzând cum naşterea şi moartea sunt puncte de tranziţie, de introducere şi scoatere din starea de încarnare de pe planetă. Dacă ne dăm seama de acest adevăr, vorn vedea în mod inevitabil că încarnarea noastră are un scop. Pentru un cabalist acest scop este, în esenţă, să reuşească să conştientizeze adevărata noastră natură lăuntrică divină şi să împlinească legătura cu Divinitatea.

Pentru fiecare dintre noi însă, ca suflete individuale,

există un scop anume de fiecare dată când ne încarnăm aici. Avem anumite lucruri de învăţat şi, până când nu trăim şi nu înţelegem cu adevărat aceste lucruri, continuăm să evoluăm în spirală printr-un ciclu nesfârşit de experienţe (şi chiar încarnări), învăţăturile fiindu-ne prezentate într-o varietate nesfârşită de moduri. O dată ce o anume învăţătură a fost deprinsă, putem trece la următoarea. Fiecare pas în acest proces în desfăşurare ne apropie de conştientizarea menirii noastre sau a „voinţei adevărate”, motivul pentru care ne aflăm pe pământ. Pentru o persoană, menirea poate fi de a-şi exprima iubirea într-un fel elevat, abstract, pentru alta, de a-şi exprima iubirea îngrijind oameni bolnavi sau invalizi. Poate pentru a treia, menirea este să lupte împotriva unei nedreptăţi, astfel încât să existe mai mult adevăr, iar pentru o alta menirea constă în a fi, pur şi

simplu, catalizatorul pentru realizarea progresului altcuiva. Nicio menire individuală nu este mai bună sau mai rea decât a altuia. Cheia este să ne găsim propria menire sau voinţă adevărată şi apoi s-o împlinim. Când am înfăptuit acest lucru, înseamnă că ne-am acordat într-adevăr, ca suflete, la Spiritul Universal, şi putem realiza identitatea dintre microcosmos şi macrocosmos.

Arhetipuri universale

Cele două arhetipuri primordiale care ne modelează experienţa sunt „Iubirea” şi „Voinţa”. Acestea sunt repre

zentate pe Arborele Vieţii de Chesed şi Geburah, cele două sfere care, alături de Tiphareth, formează triunghiul sufletului. Aceasta nu înseamnă că Iubirea şi Voinţa sunt acelaşi lucru cu sufletul, dar, printr-o înţelegere a corespondenţelor, putem afirma că menirea încarnării sufletului este exprimată, în fiecare individ, prin relaţia sa cu aceste două arhetipuri.

Arhetipurile Iubirii şi Voinţei se manifestă în personalitatea noastră într-o multitudine de feluri. Mai simplu, putem spune că cei mai mulţi oameni au tendinţa de a avea mai dezvoltată legătura lor cu unul din aceste arhetipuri, în timp ce legătura cu celălalt este relativ subdezvoltată. Cineva care şi-a dezvoltat propriul Geburah, de exemplu, va avea tendinţa să fie hotărât, să aibă o mare putere de concentrare şi să aibă forţa necesară pentru a se afirma corespunzător. Dacă dezvoltarea lui Geburah s-a produs în dauna lui Chesed (arhetipul Iubirii), persoana va fi înclinată să-i manipuleze pe ceilalţi, va fi egoistă şi ambiţioasă şi va nutri o teamă ascunsă că îşi va pierde puterea. Pe de altă parte, cineva care are bine dezvoltată legătura cu Chesed va fi mai curând cooperant, sensibil, gata să ajute şi receptiv. Dacă dezvoltarea lui Chesed a avut loc în dauna lui Geburah (arhetipul Voinţei), persoana va avea tendinţa să fie devotată, dependentă, va fi conformistă şi va nutri teama ascunsă că va rămâne singură, pierzând iubirea tuturor.

În ambele cazuri, fie că dezechilibrul este de partea lui Geburah sau a lui Chesed, trebuie să ne reechilibrăm

aducând nivelul arhetipului mai puţin dezvoltat până la nivelul celui mai dezvoltat. În acest fel, creăm un echilibru dinamic prin

includere. Va fi, de asemenea, nevoie să se acţioneze şi asupra arhetipului dezvoltat, dar, decât să-l reducă, un cabalist va prefera să-i corecteze distorsiunile, în paralel cu această muncă „psihologică”, un cabalist va acţiona totodată în mod „magickal”, găsind căi de a corela propriile conexiuni la Voinţă şi Iubire (exprimate prin Geburah şi Chesed), cu Voinţa spirituală şi Iubirea spirituală, reprezentate de Chockmah şi Binah, sferele a doua şi a treia din Arborele Vieţii.

Privind o schemă a Arborelui Vieţii, vedem că voinţa personală se află pe coloana stângă sub Iubirea Spirituală, iar iubirea personală se află pe coloana din dreapta sub Voinţa Spirituală (Menirea). Dacă considerăm aceste două planuri ale Arborelui ca baze ale celor două triunghiuri superioare, pentru a alinia triunghiurile astfel încât corespondenţele lor să se potrivească, va fi nevoie nu numai să răsturnăm unul din ele, ci să-l şi rotim. Acest efect de mişcare în spirală, demonstrat pe Arborele Vieţii, probează că această conexiune dintre Treimea Divină a Spiritului şi al doilea triunghi al sufletului nu se poate face prin simpla reflectare a energiei, ci implică un proces de mişcare în spirală. Asta ne aminteşte de spirala de ADN care este o cheie similară, la un alt nivel, spre înţelegerea sensului vieţii.

»

în cadrul personalităţii noastre descoperim o corelaţie între Iubire şi Voinţă, ca şi între „feminin” şi „masculin”.

în primul rând, trebuie să subliniem că toţi bărbaţii şi femeile au înăuntrul lor atât „feminin”, cât şi „masculin”. Un suflet care se manifestă ca bărbat prezintă de obicei o adâncă conexiune cu principiul „feminin” şi viceversa. În orice caz, cu toţii avem tendinţa să ne manifestăm legătura cu Geburah şi Chesed prin felul în care învăţăm să in- teracţionăm cu propriile noastre calităţi masculine şi feminine. În acest sens, învăţăm multe de la părinţii noştri. În general, un copil vede în mama sa personificarea vie a Iubirii, iar în tatăl său personificarea vie a Voinţei. Din interacţiunea dintre cei doi părinţi şi cea dintre ei şi noi, începem să învăţăm modul în care ne vorn manifesta înţelegerea Iubirii şi Voinţei în starea noastră de încarnare prezentă.

De la Divinitatea Mamă-Tată până la cele mai pământene manifestări de „masculinitate” sau „feminitate”, Cabala subliniază egalitatea absolută a principiului masculin cu cel feminin. Dacă aplicăm maxima „precum în cer aşa şi pe pământ” la acest lucru, constatăm că un alt aspect al muncii unui cabalist de gen feminin este să stimuleze „masculinul lăuntric” şi să perfecţioneze „femininul exterior”. Prin analogie, pentru un cabalist de gen masculin, munca va consta în stimularea „femininului lăuntric” şi în perfecţionarea „masculinului exterior”. Această acţiune asigură realizarea echilibrului şi consecutiva corelare cu sufletul. Bineînţeles, ea contribuie la lucrarea sufletului în călătoria sa către încadrarea şi integrarea cu Treimea Spirituală. Un cabalist va susţine că acesta este doar un singur exemplu privind felul în care

orice acţiune zilnică de cea mai cotidiană factură, pe care o facem pentru creşterea şi dezvoltarea noastră, nu este mai puţin importantă decât acţiunile de factură mai profundă sau mai elocventă. Într-adevăr, aşa cum numele dat lui Kether, Şinele Spiritual, este Eheieh, însemnând „Sunt Ceea Ce Sunt“, un cabalist va afirma în munca lui sau a ei corelarea esenţială cu Divinul şi va spune la fel în momentele de reală concordanţă şi extaz, „Sunt ceea ce sunt“.

Qnd luăm activ parte la misterele Arborelui Vieţii, punem imaginaţia noastră umană în concordanţă cu Imaginaţia Divină. Cu această Imaginaţie Divină a creat Divinitatea cosmosul. Folosind imaginaţia noastră omenească pentru a lucra cu Arborele, începem să înţelegem Imaginaţia Divină. V-aţi putea acum întreba de ce nu am întâlnit şi un atribut pentru „imaginaţie** în Arborele Vieţii. Foarte simplu, deoarece imaginaţia umană şi Imaginaţia Divină sunt inseparabile, iar întregul Arbore al Vieţii, şi tot ceea ce reprezintă el, este produsul acestei imaginaţii. Aceasta nu înseamnă că lumea ar fi în vreun fel ireală. Din contră, este o afirmaţie în sprijinul realităţii absolute a întregii creaţii.

Varietate în unitate

Cu totii suntem divini, nu în sens abstract, ci în viaţa noastră de toate zilele. Orice facem, niciodată nu suntem rupţi de natura noastră esenţială. Miturile despre zei şi zeiţe ne arată că adesea

chiar fiinţele divine se pot abate

de la menirea lor şi-şi pot folosi greşit energiile. Nici noi oamenii nu suntem altfel! Pentru a cunoaşte şi, mai ales, pentru a ne putea manifesta divinitatea noastră esenţială, trebuie să lucrăm s-o scoatem la iveală. Este un proces care durează toată viaţa şi trebuie să manifestăm prudenţă extremă când întâlnim oameni care ne relatează despre „marea lor iniţiere**, „realizările lor de ordin spiritual**, „profunda înţelegere a adevăratei Cabale** şi aşa mai departe. Parte din acţiunea Cabalei, de a ne dezvălui adevărata noastră natură, este de a ne ajuta să ne cucerim propria putere din posesia tuturor aşa-zişilor „dascăli**, „conducători secreţi**, iniţiatori, şamani şi alţii. Pentru un cabalist orice om întâlnit în drumul său este cel puţin un egal al său şi foarte posibil exact persoana de care are nevoie pentru a învăţa ceva anume.

Concomitent cu faptul de a fi înconjurate de această varietate nesfârşită de alte „fiinţe divine**, travestite în fiinţe umane, toate celelalte entităţi din întregul univers, imaginate sau „reale**, reprezintă aspecte adevărate ale Divinului. Un cabalist este de aceea atent la mesaje, învăţături, aspecte ale cunoaşterii, ce le poate primi nu numai de la ceilalţi oameni sau prin intermediul vreunei inspiraţii spirituale directe, ci şi de la arhangheli, îngeri, demoni, animale, plante sau pietre! Dacă vi se pare fantastic, gândiţi-vă ce înseamnă să vezi lumea în acest fel. Orice am crede (conştient), subconştientul nostru ascunde posibilităţi nesfârşite. Dacă ne putem pune în legătură cu acest domeniu al subconştientului, putem elibera energii care

pot îmbogăţi cunoaşterea noastră de sine şi creşte potenţialul nostru. Fără să avem de ales, ne cufundăm în subconştient în fiecare noapte, în timp ce visăm. Cabala spune că este mult mai bine să ne cufundăm în subconştient cât mai des posibil. Ori, într-adevăr, ce minunat este să ne dăm seama că tot ce se întâmplă în viaţa nostră este o manifestare a subconştientului. Din acest punct de vedere nu este cu nimic mai straniu sau fantastic să vorbeşti cu un arhanghel decât să visezi un caras auriu.

Riscant este ca în această activitate practicianul să nu se lase antrenat prea mult de imaginaţia lui / ei proprie, astfel încât să se îndepărteze periculos de mult de planul terestru. De aceea subliniem mereu pentru toată activitatea cabalistică importanţa întoarcerii în plan terestru. Totul începe în Malkuth şi se sfârşeşte tot acolo. Dacă nu urmăm acest sfat, o facem pe propriul risc şi putem cădea uşor pradă fascinaţiei autoamăgirii sau supraaprecierii personale, care nu duc decât la autodistrugere. Acest lucru este deseori descris cabalistic prin a clădi castele pe nisipurile Abisului (între Treimea Divină şi restul Arborelui). Oridt de trainic clădit ar fi castelul, pierzând legătura cu Spiritul şi neavând nicio temelie în Malkuth, fundaţia lui alunecă o dată cu nisipurile Abisului şi este sortită dezagregării.

Este, de asemenea, important ca în toată activitatea cabalistică – şi din acest punct de vedere pentru orice activitate de autodezvoltare indiferent de sistem – să ne amintim mereu de caracterul sacru a tot ce e viu. Orice are „îngerul său", „suflul său divin", de la celula indivi-

duală la planeta Pământ şi la întregul univers. Totul este interconectat, nimic în univers nu este separat (oricât de separat pentru moment ar putea părea uneori). Ca noi înşine să putem fi într-adevăr divini, nu putem nega divinitatea nici unei fiinţe, pentru că atunci am nega propria noastră divinitate. Cabaliştii cred că fiecare fiinţă este un

»

crâmpei din divin. Astfel, toţi avem dreptul să facem ceea ce dorim şi nimeni nu are dreptul să se interfereze cu voinţa altei fiinţe. Dacă ceea ce credem că este dorinţa ** * **

noastră intră în conflict cu altcineva, atunci înseamnă că nu urmăm de fapt adevărata noastră voinţă.

Avem o responsabilitate colectivă pentru totalitatea formelor de viaţă. Oricând acţionăm necugetat, fără să ne pese, sau necontrolat, scădem nivelul total de interconectare şi conştientizare de pe planeta noastră. Invers, ori de câte ori facem ceva cu grijă, acţionând dinăuntrul adevăratului nostru sine, creştem rezerva de conştiinţă pozitivă a planetei. Suntem răspunzători fiecare în parte şi orice acţiune pe care o întreprindem schimbă ceva. Arborele Vieţii ne poate ajuta să ne

corelăm scopului şi intenţiei Divinităţii şi să devenim receptacule adevărate şi curate pentru a primi fluxul de energii spirituale şi psihice. Acţionând asupra noastră înşine, asigurăm realizarea legăturii cu acţiunea noastră comună de responsabilitate colectivă.

Manifestarea sufletului în capitolul 10 vorn aborda în mai mare detaliu impor

tanţa centrală a inimii în toată activitatea cabalistică. Inima este reprezentată în Arborele Vieţii de Tiphareth, sfera numerotată cu 6 aflată în centrul schemei. Tiphareth înseamnă „Frumos” şi „Armonie”. Frumosul la care se face referire este cel creat atunci când totul în fiinţa noastră este sintetizat într-un întreg desăvârşit, iar armonia este aceea care rezultă din trăirea dintr-un centru clar definit. Cunoaşterea lui Tiphareth, faptul de a avea o conştiinţă de sine distinctă, pe care o putem defini clar şi o putem separa de conţinutul stării noastre conştiente, este ceea ce ne deosebeşte de majoritatea celorlalte fiinţe vii.

în mod obişnuit, nu putem avea contact cu conştiinţa de sine în stare pură, ci o cunoaştem în combinaţie cu, sau voalată de, tot ceea ce observăm, simţim şi gândim în fiecare clipă. Ne trăim viaţa identificaţi cu, sau ataşaţi de, personalitatea noastră. Pentru a face din conştiinţa de sine un fapt explicit, trăit, este necesar să ne putem detaşa de „conţinutul” stării conştiente. Trebuie să facem „răstur- narea” la care ne-am referit în capitolul trecut, să devenim un suflet cu personalitate mai degrabă decât o personalitate cu suflet.

Prin desprindere intenţionată de personalitate şi identificare cu sufletul, ne câştigăm libertatea şi puterea de a opta pentru identificarea sau separarea de orice aspect al personalităţii noastre conform cu ceea ce este adecvat în fiecare situaţie în parte. Putem învăţa astfel să ne utilizăm întreaga personalitate într-un mod atotcuprinzător şi

armonios. Realizând aceasta, manifestăm energia sufletului nostru, nu în „stare pură” într-un mod exclusivist, ca şi cum ar fi „ceva de departe”, ci în mod direct, fiind exact ceea ce suntem în fiecare moment.

Am văzut importanţa pe care cabaliştii o acordă „traducerii în plan terestru”, a aducerii tuturor trăirilor, experienţelor, legăturilor spirituale, energiilor sufletului, inspiraţiei etc. În stare manifestă. Ne întoarcem mereu la două probleme: care este sensul încarnării, dacă este să ne trecem timpul pe pământ încercând să ne separăm de, sau să „transcendent”, mediul pământului? Şi care este rostul în a avea clarviziune sau corelare spirituală, dacă ea rămâne în afara planului terestru, neconectată la fluxul zilnic de energie de pe planeta noastră?

Dacă noi credem, aşa cum cred cabaliştii, că rostul încarnării este de a contribui la împlinirea sufletului în tot ceea ce există material, atunci este „treaba” noastră să sprijinim această împlinire. Putem face acest lucru numai dacă ne implicăm efectiv în lumea materială reprezentată de Malkuth. Cu alte cuvinte, trebuie să conectăm Tiphareth cu pământul. Pentru a putea realiza în fapt acest lucru, trebuie să:

— Alungăm orice alte idei străine de problema de care ne ocupăm, să ne concentrăm numai pe o problemă în Hod (reprezentând funcţia noastră de gândire);

— Ne purificăm sentimentele, să fim curaţi şi în conexiune în Netzach (reprezentând funcţia sentimentelor);

— Să ne consacrăm acţiunii de încarnare, dedicându-ne unicului scop de a aduce Tiphareth în stare manifestă, reprezentând astfel experienţa noastră ca suflet prin funcţia noastră intuitivă);

— Să stabilim relaţie directă cu planul terestru, cu pământul, aducând legăturile stabilite înăuntrul nostru în stare de manifestare clară în Malkuth (reprezentând funcţia senzitivă, corpul nostru ca întreg, şi lumea fizică).

Câteodată nu putem atinge aceste ţeluri, poate pentru că ne lipseşte voinţa de a face acest lucru, ne lăsăm sus- traşi, ne subevaluăm propria importanţă sau ne-o supraevaluăm dincolo de orice limite. Teama poate fi şi ea un obstacol în calea manifestării clare a energiilor sufletului – teama în faţa responsabilităţii implicate, teama de a ne pierde individualitatea, de a folosi greşit puterea, de a nu corespunde, de singurătate, teama de a nu fi acceptaţi sau de a „greşi“ în vreun fel şi aşa mai departe. Dar conectându-ne în întregime la

Arborele Vieţii şi aducând în permanenţă rezultatele muncii noastre în Malkuth, putem atinge ţelurile noastre cu precizie şi temeinicie. Exerciţiul următor ne oferă ocazia de a primi un „dar“ din partea sufletului şi de a găsi moduri de utilizare a acestui dar în lume.

Exerciţiul 6: Un dar de adus pe pământ

Adoptaţi o poziţie confortabilă, relaxaţi-vă şi respiraţi

adânc de câteva ori. În timp ce expiraţi, eliberaţi-vă de orice tensiuni conflictuale din corp, iar când inspiraţi, fiţi conştient că inspiraţi energie dătătoare de viaţă.

închideţi ochii şi imaginaţi-vă în picioare pe un câmp necultivat bătut de vânturi. Permiteţi-vă răgazul să vă imaginaţi acest loc cât mai clar posibil. Completaţi imaginea cu cât mai multe detalii – ce vedeţi în jur? Ce miresme şi sunete aduce vântul? Plouă rar sau în rafale purtate de vânt care vă biciuie? Cum vă simţiţi? Cum sunteţi

»»

îmbrăcat? Lăsati-vă cu adevărat să simţiţi cum este să fii

» >»

singur pe acest câmp pustiu bătut de vânt.

Privind în jur, observaţi nu prea departe o stâncă solitară. Porniţi într-acolo, menţinându-vă sentimentul de a fi singur pe câmpul bătut de vânt.

Chiar în clipa când aţi ajuns la stâncă, se face o deschizătură în norii de pe cer şi o rază de soare cade pe stâncă, luminând-o. Aşezat pe stâncă se află un obiect mic, un dar lăsat aici pentru dumneavoastră de un înger. Nu încercaţi să ghiciţi ce-ar putea fi, ci fără vreun gând sau reţinere, uitaţi-vă ce este de fapt. Încet, fără să vă grăbiţi, ridicaţi-l, ţineţi-l strâns în mâini, apoi mulţumiţi îngerului că vi l-a lăsat.

întoarceţi-vă la starea conştientă normală, înapoi în camera unde vă aflaţi, aducând darul cu dumneavoastră. Poate acum doriţi să petreceţi puţin timp scriind despre această experienţă şi descriind darul sau desenându-l. Analizaţi darul în detaliu – ce este? Ce înseamnă el pentru dumneavoastră? Poate nu stiti ce este sau la ce fo-

>

loseşte, dar fiţi încredinţat că este exact darul potrivit pentru dumneavoastră în acest moment. Dacă nu vă despărţiţi de el şi rămâneţi mereu conştient de el, sensul lui vă va fi mai limpede.

Fie că înţelegeţi semnificaţia darului pe care l-aţi primit, sau nu, acţiunea de cea mai mare importanţă acum este de a găsi o cale de manifestare a acestui dar în Mal- kuth. Poate există vreo măsură pe care o puteţi lua pentru a aduce în mod simbolic acest dar în plan terestru. De exemplu, dacă darul este o inimă roşie, pentru a-l materializa este probabil nevoie să vă exprimaţi dragostea pentru cineva. Poate aţi primit o bijuterie de preţ şi este nevoie să dobândiţi o astfel de bijuterie în „viaţa reală". Poate tot ce este nevoie să faceţi pentru a aduce darul în plan terestru este să rămâneţi conştient de el şi să lăsaţi energia lui să pătrundă în acţiunile dumneavoastră. Trebuie să vă găsiţi propria cale de a materializa darul, pentru că, procedând astfel, veţi aduce energie sufletească în stare de manifestare pe pământ. Astfel, veţi participa la cea mai importantă acţiune pentru un cabalist, crearea unei legături directe între Tiphareth şi Malkuth.

7. CAI DE ACŢIUNE

»

Cele treizeci şi două de căi mistice ale tăinuitei slave sunt căi ale vieţii, iar cei care vor să le descifreze tainele trebuie să păşească pe ele.

Dion Fortune

Putem considera viata o călătorie. Ne nastem dintr-o

»

stare de unitate nediferenţiată, apoi mergem pe drumul vieţii, devenind din ce în ce mai deosebiţi, mereu mai individualizaţi noi înşine. Pe măsură ce învăţăm să ne in-

»)»

tegrăm experienţele şi ne cunoaştem potenţialul, ne deplasăm către o nouă unitate liber aleasă. În sfârşit, ajungem la capătul călătoriei noastre şi păşim în moarte, vrem nu vrem, conştient sau inconştient. Oriunde ne-ar purta călătoria prin viaţă, vorn muri, de acest lucru putem fi siguri. Considerând viaţa individuală ca o călătorie, am putea ignora ce a fost înainte şi ce va veni după. Indife-

rent cât de interesante şi importante ar fi aceste probleme, ele nu fac parte în mod conştient din călătorie. Desigur, atitudinile şi credinţele noastre în legătură cu aceste subiecte vor influenţa felul în care vorn merge pe drumul nostru.

La fel cum parcurgem drumul vieţii către sfârşitul în moarte, putem considera diferitele părţi şi zone ale vieţii ca mici călătorii în cadrul mai lungii călătorii a vieţii. De exemplu, adolescenţa poate fi privită ca o călătorie de la copilărie la maturitate; educaţia este o călătorie spre mai buna cunoaştere; căsătoria, o călătorie de descoperiri în doi şi aşa mai departe. O singură zi din viaţa noastră poate fi privită ca o călătorie, de la trezire până înapoi la somn, şi în cadrul fiecărei zi vorn face, de asemenea, multe călătorii chiar şi mai scurte. Chiar citind această carte, faceţi numeroase călătorii de la un paragraf la următorul.

Călătoriile noastre, fie ele interne sau externe, lungi şi complicate sau scurte şi simple, întreprinse pe rând sau mai multe deodată, ne fac să păşim totdeauna de-a lungul unui drum de undeva spre altundeva. Din acest punct de vedere, putem spune că orice pas de pe orice drum este la fel de semnificativ ca orice alt pas. Mai mult, cel mai important pas este întotdeauna pasul următor, căci fără a-l face nu putem merge înainte. Acest lucru poate părea evident, dar în majoritatea timpului cei mai mulţi dintre

noi trăiesc fără a fi conştienţi de asta. Privim înainte spre ţelul nostru, ratând mulţi paşi pe drum, câteodată păşind chiar pe un cu totul alt drum decât cel pe care intenţionam să mergem. Privim înapoi felicitându-ne sau făcându-ne griji pentru unii paşi deja făcuţi, dorind probabil să-i putem schimba. În general, ne este foarte dificil să ne concentrăm asupra drumului prezent şi asupra pasului imediat următor, pe care trebuie să-l facem pentru a merge înainte.

Dacă aplicăm acest sens la activitatea noastră cu Arborele Vieţii, vorn observa că se evidenţiază două principii clare. În primul rând, acela că noi călătorim pe drumurile Arborelui tot timpul, chiar dacă nu ştim totdeauna unde ne aflăm în Arbore. În al doilea rând, cel mai important pas pentru noi fiind următorul, vorn proceda bine dacă ne vorn concentra asupra

acestui pas înainte de a ne preocupa de următorii pe care trebuie să-i facem. În lucrare am vorbit deja de cele douăzeci şi două de căi care unesc cele zece sfere din Arborele Vieţii. În mod tradiţional, sferele sunt numite şi „căi“, aşa că în acest context se spune că sunt treizeci şi două de căi în Arbore. Cum Arborele Vieţii este o schemă a conştiinţei noastre, cu cât mai clar ne este unde suntem în Arbore (adică, în viaţa noastră), cu atât mai eficient putem cunoaşte lumea şi ne putem exprima corespunzător.

„Acţiunea pe cale“ este un termen folosit frecvent în zilele noastre pentru a descrie orice fel de „închipuire călăuzitoare** sau „reverie dirijată**, indiferent dacă aceasta implică sau nu Cabala. Pentru un cabalist termenul se referă la realizarea unei legături cu una sau mai multe dintre cele „treizeci şi două de căi“ din Arborele Vieţii. În plus, procedeul poate fi aplicat oricărei metode, care face astfel de legături de la ritualurile formale până la simpla constatare a nevoii de a realiza legături psihologice. De exemplu, dacă as sti că trebuie să creez un echilibru între funcţiile > > >

de gândire şi de emoţii, voi acţiona pe calea care uneşte Hod şi Netzach, deoarece aceasta este calea ce se referă la relaţia dintre cele două funcţii.

»

Cel mai adesea, când cineva vorbeşte de acţiunea pe căi în Arborele Vieţii, se referă la alcătuirea de „scenarii** complexe, care pot fi folosite pentru orientarea imaginaţiei celui interesat pe căile adecvate ce trebuie parcurse către un anume scop. Am putea hotărî, de exemplu, să călătorim în sus pe coloana centrală spre Tiphareth, mergând pe calea care leagă Malkuth de Yesod, prin Yesod însuşi, apoi pe calea de la Yesod la Tiphareth. Închipuirea noastră călăuzitoare va cuprinde simboluri şi imagini care corespund acestor căi. Următorul tabel prezintă unele dintre cele mai simple corespondenţe pentru aceste căi, dar desigur că există mult mai multe. Tabele complexe cu astfel de corespondenţe se

pot găsi în ***Cabala Vie*** (vedeţi Bibliografia).

Folosind aceste corespondenţe şi altele similare, putem alcătui un scenariu al unei călătorii, care încorporează unele dintre aceste imagini şi idei ce ne vor dirija conştiinţa către sfera corespunzătoare.

Cale	10 la 9	Yesod	9 la 6	Tiphareth
literă ebraică	tău		samekh	
astrologie	saturn	luna	zodia săgetătorului	soare
culoare	negru	violet purpuriu	galben	auriu
cărţi de tarot	univers	patru de 9	artă	patru de 6
pietre preţioase	onyx	cuarţ	topaz	diamant
parfumuri	lavandă	iasomie	zambilă	tămfie
flori	zâmă	iris	trandafir	dro-bişor
animale	crocodil	iepure / pisică	cal / câine	leu/păianjen
plante	vimanţ	năsturel	dafin	rozmarin
zeitate greacă	Athena	Zeus	Artemis	Helios

zeitate romană | Saturn | Hecate | Diana | Apollo

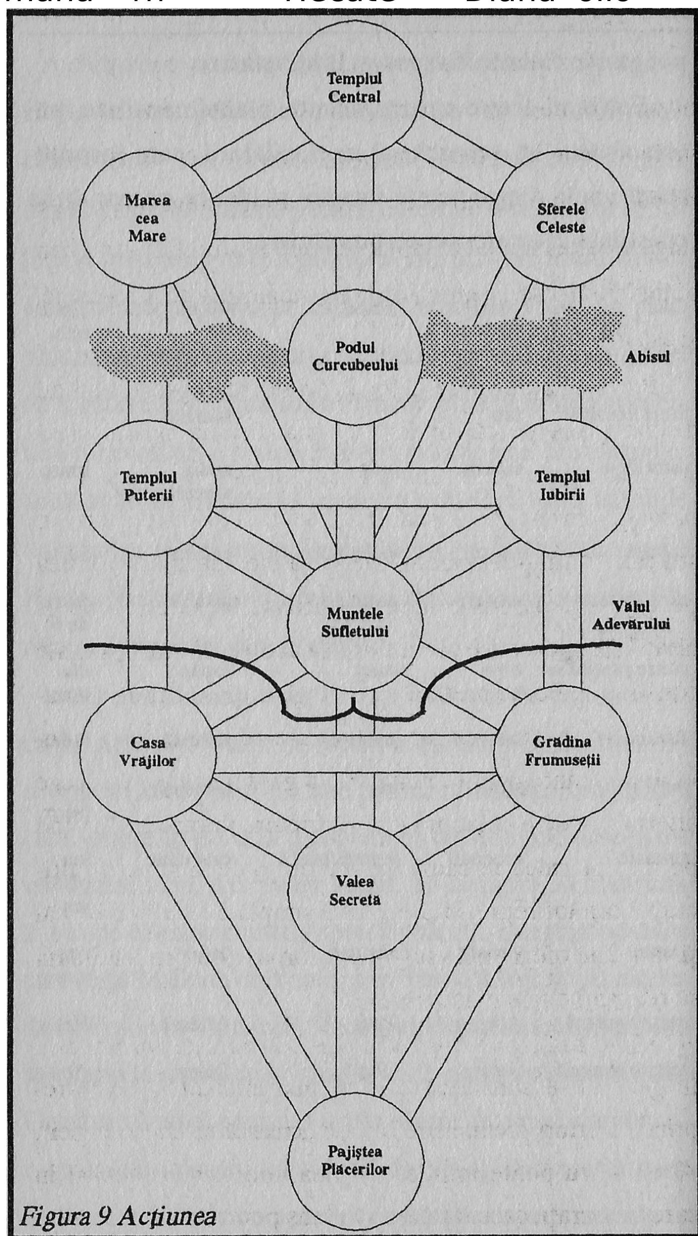

Figura 9 Acţiunea

De exemplu, iniţial am putea călători spre o pădure întunecată unde cresc o mulţime de plante de zârnă şi să ne imaginăm că o fiinţă ciudată cu un chip ca de crocodil ne dă să bem o fiertură de virnanţ; apoi putem călători pe lângă o baltă

cu nuanţe violacee unde năsturelul creşte din abundenţă şi să avem o întâlnire magickală cu un iepure, şi aşa mai departe.

Poate că aţi prefera să încercaţi să creaţi propriul mod de a acţiona pe căi în felul acesta. Primul pas ar fi să scrieţi scenariul călătoriei aşa cum am sugerat în ultimul paragraf. Includeţi cât mai multe detalii şi scrieţi într-un stil clar, la timpul prezent. Pentru a efectua apoi acţiunea pe care aţi descris-o, concentraţi-vă, închideţi ochii şi lăsaţi firul povestirii să vă ducă în aceste alte tărâmuri ale conştiinţei. Poate preferaţi să înregistraţi pe bandă scenariul, citind povestirea rar şi cu pauze adecvate, folosindu- vă apoi de înregistrare pentru a vă ghida. Sau puteţi alege alternativa de a colabora cu un prieten, fiecare călătorind pe rând pe calea în cauză. Exerciţiul 6 de la sfârşitul ultimului capitol reprezintă o formă simplă de acţiune pe căi şi vă poate oferi unele sugestii valoroase despre felul cum să realizaţi eficient acest lucru.

»

Mulţi folosesc acţiunea pe căi sub această formă, deşi în general se consideră că este mai eficient să se întreprindă eforturi preliminare care să „crească nivelul energiei’1. Acest lucru poate implica crearea unui cerc magickal în care să lucraţi, executarea unui dans pentru a spori acuita-

tea conştiinţei, invocarea arhanghelilor protectori, şi aşa mai departe. Esenţa activităţii însă este de a atinge o stare de receptivitate faţă de sugestiile pe care acţiunea pe căi le produce asupra noastră. Dacă reuşim, vorn cunoaşte căile parcurse şi vorn beneficia de revelaţii şi înţelegere.

Condiţia esenţială este ca acţiunea să se facă în mod co-

» >

respunzător, nu doar ca amuzament sau din curiozitate, şi ca, aşa cum am mai menţionat, să ne întoarcem în planul terestru din Malkuth. Nicio acţiune pe căi nu este completă – sau cu adevărat cabalistică – dacă nu readuce călătorul înapoi pe pământ.

Alt mod de acţiune pe căi este ca, pur şi simplu, să ne imaginăm literele ebraice sau alte simboluri corespunzătoare înscrise pe o uşă prin care ne proiectăm apoi conştiinţa (vedeţi anexa 1 pentru literele ebraice). Dacă aţi dori să mergeţi pe

calea de la Malkuth la Netzach, de exemplu, v-aţi imagina o uşă, cu litera „Qoph“ gravată strălucitor pe ea, apoi imaginaţi-vă că deschideţi uşa şi treceţi în lumea din spatele ei. Orice vă imaginaţi devine trăirea dumneavoastră pe acea cale. Trebuie să terminaţi activitatea înapoindu-vă prin aceeaşi uşă şi închizând-o ferm în urma dumneavoastră. Acest tip de activitate este mai puţin strict organizat decât acela în care simbolurile folosite sunt prestabilite, dar este adesea mai eficient, deoarece fiecare persoană stabileşte legătura cu propria ei lume lăuntrică de simboluri şi nu încearcă să-şi impună simboluri care pentru ea sunt mai puţin relevante. De exemplu, dacă nu ne putem raporta în niciun fel la croco

dili şi, pentru noi, un taur este un animal mai potrivit pentru a fi atribuit căii de la Malkuth la Yesod, atunci este mai bine să rămânem credincioşi propriei lumi interioare de simboluri decât să încercăm să ne adaptăm la ceva care pentru noi nu înseamnă nimic.

Putem, de asemenea, călători pe căile Arborelui Vieţii în tot atâtea feluri câte ne sunt sugerate de propria imaginaţie sau inspiraţie ca fiind adecvate într-un moment anume. Figura 9 arată, „denumirile locurilor” din Arbore, care pot fi folosite, împreună cu literele ebraice, pentru a se crea episoade complexe ale călătoriei „imaginare”. Mai târziu, în cadrul acestui capitol, vorn discuta şi acţiunea pe căi ce implică dansul pe Arborele Vieţii. Acesta este un mod novator de utilizare a energiilor eliberate prin dans, combinate cu simbolurile, sunetele şi mişcările corespunzătoare pentru a călători pe Arborele Vieţii sau, altfel spus, pentru a intra în legătură cu diferitele niveluri ale lumii noastre lăuntrice.

Magickul a fost definit ca „ştiinţa şi arta de a determina producerea schimbării dorite”. Cu alte cuvinte, ori de câte ori facem ceva bazat pe propria opţiune şi aceasta provoacă o schimbare, practicăm magickul. Dacă dorim o anume carte şi mergem la magazin, unde dăm un însemn (bani) în schimbul aceste cărţi, am înfăptuit un act ma- gickal. Dacă efectuăm o acţiune pe căi şi reuşim să înţelegem ceva mai mult despre noi înşine, am înfăptuit, de asemenea, un act magickal. Modul cabalistic de procedură este un mod magickal şi, ca toate manifestările magickale

adevărate, are ca ţel final materializarea a mereu mai multă dragoste şi înţelegere în univers. Când folosim cu înţelepciune cunoştinţele şi modul cabalistic de a raţiona, putem realiza multe acte magickale şi, prin ele, putem lua parte la cea mai mare acţiune magickală – absoluta reinstaurare a Edenului pe pământ, unde toate femeile şi toţi bărbaţii beneficiază în mod egal şi liber de bogăţiile şi splendorile vieţii.

Cărţile de tarot şi Arborele

Un pachet complet de tarot conţine şaptezeci şi opt de cărţi, patru suite de câte zece cărţi numite, „arcane mi- nore“, şaisprezece „cărţi de curte” şi douăzeci şi două de „arcane majore” sau „atuuri”. Figura 1 prezintă modul de atribuire a „arcanelor majore” pe Arborele Vieţii. Vă recomandăm să studiaţi această figură în timpul lecturii acestei secţiuni. Originile cărţilor de tarot şi ale Cabalei par a fi curios de întrepătrunse, cel puţin în „istoria mitică”, dacă nu şi în cea laică. Cele şaptezeci şi opt de cărţi de tarot pot fi asociate sferelor şi căilor din Arbore într-o manieră directă şi uşor de înţeles. Astfel, ele devin „compendii” utile de simboluri pentru acţiunea pe căi.

Diferitele variante ale cărţilor de tarot vor fi mai mult sau mai puţin în acord cu corespondenţele cabalistice, dar toate cărţile de tarot, din orice variantă, pot fi corelate cu Arborele. Unele seturi de tarot sunt totuşi mai potrivite, deoarece ele au fost în mod deliberat concepute tinând seama

de Arborele Vieţii. Cărţile de tarot Thoth (vedeţi Bibliografia) conferă cea mai bună interpretare a Cabalei şi se întâmplă să fie şi unele dintre cele mai frumos concepute cărţi. Din acest motiv pot fi folosite ca imagini foarte adecvate acţiunii pe căi. De exemplu, în loc să ne imaginăm o uşă cu o literă ebraică pe ea, ne putem imagina o draperie cu un simbol de tarot sau, pur şi simplu, să ne transpunem în lumea reprezentată de ilustraţia de pe cartea respectivă.

Cele douăzeci şi două de căi corespund, aşa cum am mai spus, exact celor douăzeci şi două de atuuri. Deşi specialiştii

cabalişti nu sunt în mod necesar cu totii de acord

j»

cu absolut toate atribuirile de cărţi pentru toate căile, pe măsură ce vă familiarizaţi cu Cabala şi tarotul vă veţi

»»

convinge cât de evidente sunt conexiunile dintre cele zece sfere şi cărţi. Cele zece sfere ale Arborelui sunt ideale pentru atribuirea „cărţilor minore” ale tarotului, care, numerotate de la 1 la 10 în patru suite, corespund exact sferelor. Cele patru suite- baghete, cupe, săbii şi discuri – se relaţionează apoi cu cele patru lumi cabalistice, astfel că este reprezentată întreaga schemă a Arborelui.

La un nivel mai material, putem vedea că toate cele şaptezeci şi opt de cărţi de tarot la un loc reprezintă natura cea mai intimă a fiinţei noastre şi corespund exact Arborelui Vieţii. Esenţa acestei cunoaşteri este strânsă în»»»

„atuuri”, care vă pot introduce în, scoate din, sau duce dincolo de Arbore şi căile sale. Atuul „Luna”, de exemplu, reprezintă călătoriile, înainte şi înapoi, pe calea

dintre Malkuth şi Netzach.

„Cărţile de curte” din tarot sunt în legătură cu cele patru lumi, cavalerii (sau regii), cu prima lume, a creaţiei, reginele, cu a doua, cea receptivă, prinţii, cu a treia, cea formativă, iar prinţesele, cu a patra, lumea manifestării materiale. Cărţile de curte reprezintă felul în care diferite tipuri de oameni interacţionează cu Arborele Vieţii. Fiecare dintre noi are în sine toate aceste „tipuri”, dar unele sunt predominante şi cu acestea suntem de obicei asociaţi. Dacă fundamental sunteţi o persoană creatoare care are tendinţa să fie puţin „aeriană”, prinţul de baghetă ar putea fi cartea dumneavoastră predominantă, şi aşa mai departe.

„Cărţile mici” ale tarotului reprezintă energia sferelor Arborelui şi aspectul de viaţă anume pe care ni-l evocă. Combinând atribuţiile lor cabalistice cu corespondenţele lor astrologice, putem da acestor cărţi titluri foarte sugestive. Astfel, de exemplu, şasele de disc (Tiphareth, inima, exprimat în lumea materială, soarele în Taur) este numit „succes”; zecele de disc (corespunzând lui Malkuth şi lumii materiale, mercur în

Fecioară) este numit „bogăţie”.

Perfecţiunea modului în care se pot repartiza cărţile de tarot pe Arborele Vieţii este uimitoare. De exemplu, să analizăm cei patru de 4 dintr-un set de tarot. Fiind cifre de patru, se referă la Chesed, iubire. Patru de baghetă corespunde primei lumi, prin urmare elementului foc; patru de cupă, celei de-a doua lumi şi elementului apă; patru de sabie, celei de-a treia lumi şi elementului aer; patru de disc, celei de-a patra lumi şi elementului pământ.

Patru de baghetă este deci partea înflăcărată, creatoare a Iubirii, patru de cupă este partea de apă, receptivă a ei, patru de sabie, partea de aer, formativă, iar patru de disc, partea pământeană, materială a Iubirii.

Asul fiecărei suite, corespunzând lui Kether, este forma pură a acelei energii, astfel, de exemplu, asul de baghetă este energia creatoare pură. Fiecare carte reprezintă declinul progresiv a acestei energii până când se ajunge la zece, forma ei cea mai materială. Zece de baghetă reprezintă manifestarea completă a creativităţii. Această călătorie, de la as la zece, în cadrul fiecărei suite, este o deplasare de la energia „potenţială” la cea „cinetică”. Şase reprezintă energia în forma ei „ideală”, echilibrată, iar zece, reprezentând manifestarea ei completă, cuprinde totodată sământa procesului de cădere în suita următoare.

Dans cabalistic ritual

Prin dans ritual putem trece dincolo de starea conştientă obişnuită şi ne putem apropia de Tiphareth, unde cooperăm cu desfăşurarea proceselor noastre lăuntrice şi nu le opunem rezistenţă. Dialogul nostru interior obişnuit, de sporovăială divergentă din Hod, şi reacţiile emoţionale din Netzach şi Yesod pot fi oprite. Nemaifiind controlaţi de sferele personalităţii, suntem liberi să intrăm în domeniul sufletului. Când dansăm astfel, ne folosim capacităţile de concentrare şi mişcare pentru a accede la stări de conştienţă modificate. Atunci putem elibera ener

giile din Yesod, folosindu-le pentru a curăţa conştiinţa cotidiană. Din domeniul sufletului putem căpăta o cunoaştere şi

înţelegere a potenţialului nostru – cu alte cuvinte putem prevedea posibilităţile viitoare.

Dansul ritual este una dintre formele cele mai vechi de dans, şi totuşi ce uşor ne poate scăpa relevanţa ritualului atunci când îl privim ca pe ceva obscur, ciudat sau chiar înfricoşător. Îndeplinim cu toţii ritualuri în fiecare zi din viaţă – de la ritualul trezirii de dimineaţă până la ritualul de a merge seara la culcare. Dacă conştientizăm ritualurile, atunci ne încărcăm de putere, ne creăm ocazia de a ne schimba şi restructura ritualurile vieţii cotidiene, aşa încât să ne servească, nu să ne împiedice. Înfăptuind propriile ritualuri prin care ne corelăm la corpul nostru, creăm o astfel de ocazie. Putem intra în contact cu energia sufletului nostru şi să o transmitem direct în plan terestru, în Malkuth.

Nu este dificil să creaţi dansuri cabalistice rituale: ele nu presupun învăţarea nici unui anume gen de dans sau înzestrarea cu anumite aptitudini. Tot ce trebuie să faceţi este să optaţi pentru conştientizarea dansului, iar atunci când dansaţi să vă conectaţi la diferitele corespondenţe cabalistice. De exemplu, putem crea un dans ritual simplu prin intermediul corespondenţelor celor patru elemente ale focului, apei, aerului şi pământului din Arborele Vieţii. În trecut, oamenii credeau că totul este compus din aceste patru elemente în diferite combinaţii. Astfel, de exemplu, un nor este de foc prin capacitatea sa de a deve-

ni furtună, de apă în compoziţia sa atunci când plouă, de aer în mişcarea lui, şi de pământ atunci când se lipeşte de un munte sau devine o ceaţă joasă.

Există feluri diferite de distribuire a elementelor în Arborele Vieţii. Probabil cel mai simplu şi cel mai folositor în acest caz este cel prezentat în tabelul următor, care ne arată totodată cum putem aplica cele patru elemente la unele aspecte ale fiinţei umane.

Foc	Apă	Aer	Pământ
Netzach	Yesod	Hod	Malkuth
sentimente	emoţii	gânduri	simţuri

veder
e gust miros simţ tactil
inimă / stoma cap / picioare,
c / labele
plexul abdo umeri picioarelor/
solar men braţe, mâini

Aşa cum se poate vedea din acest tabel, corespondenţele ne asigură elementele de bază pentru crearea unui dans în care să fim atenţi la sentimentele, emoţiile, gândurile şi senzaţiile noastre. Conectându-ne la diferitele aspecte ale tuturor elementelor, ne putem echilibra lumea interioară. În treacăt fie zis, în caz că vă întrebaţi ce s-a întâmplat cu cel de-al cincilea simţ, al „auzului“, în ceea ce priveşte tabelul de mai sus, acesta este conectat la ceea ce este uneori numit „al cincilea element” – Spiritul. Deci, atunci când vă folosiţi urechile pentru a vă armoniza mişcările cu muzica aleasă pentru ritualurile dumneavoastră, invocaţi Spiritul!

Dacă creăm un dans ritual care încorporează cele pa-

tru elemente, purtându-ne prin cele patru sfere inferioare ale Arborelui, scopul nostru este dublu. Scopul prim, aşa cum am mai spus, este de a crea o stare de echilibru interior. Am putea executa, de exemplu, patru dansuri separate, folosind pământul, aerul, apa şi focul pentru a ne conecta simbolic la aceste elemente. În timp ce executăm propriul „dans al celor patru elemente”, este important să fim conştienţi de lumea noastră senzorială, să rămânem pe recepţie şi să fim într-adevăr atenţi la ceea ce simţim.

Cel de al doilea scop este ca dansul să ne conducă spre Tiphareth, unde ne putem conecta la energiile sufleteşti. După ce ne-am pus în echilibru cu cele patru elemente, putem crea un dans care să ne ajute să transcendent legăturile ce ne ţin fixaţi de aceste sfere inferioare şi să ajungem la Tiphareth sau conştiinţa centrală. Cea mai bună metodă de a face acest lucru este să „dansăm până cădem laţi”, păstrând în permanenţă clară în minte intenţia noastră. Dacă dansăm cât de mult şi cât de avântat putem, avem posibilitatea să pătrundem prin vălul lui Paroketh, care separă Tiphareth de sferele inferioare din Arborele Vieţii. Când nu mai putem continua să dansăm, ne

lăsăm să cădem pe podea, cel puţin la modul figurat. Respirând adânc, ne putem apoi concentra asupra a ceea ce simţim şi asupra speranţei de a fi renăscuţi în Tiphareth. Când ne-am recăpătat suflul, ne ridicăm în picioare şi executăm un „dans de trezire”, exprimându-ne bucuria de a fi intrat în domeniul sufletului. Dacă am reuşit să transcendem cu succes starea conştientă obişnuită, vorn descoperi că ne-am

conectat la Tiphareth.

Când ne conectăm la centrul nostru în felul acesta, ne putem permite cu adevărat să exprimăm legătura noastră cu toate diferitele calităţi pe care le-am putea exprima prin sufletul nostru – bucurie, dragoste, frumuseţe, adevăr, cinste, încredere, intuiţie, şi aşa mai departe. În timp ce dansăm, putem deveni conştienţi de „cupa receptivităţii” dinăuntrul nostru. Făcând acest lucru, căpătăm putere de pătrundere şi înţelegere în ceea ce priveşte menirea noastră sau „voinţa adevărată” de a fi încarnaţi pe planetă în acest moment. La sfârşit, ca în toată activitatea cabalistică, vorn executa un dans final pentru a exprima această legătură şi a ne readuce în Malkuth. Orice lucrare se încheie cu readucerea în plan terestru.

Figura 10 ne arată cum dansul cabalistic ritual se încadrează în Arborele Vieţii. Linia simplă reprezintă dansul celor patru elemente prin cele patru sfere inferioare. Ea evocă bagheta intenţiei. Cercul reprezintă starea noastră conştientă centrată în Tiphareth şi radiind energia sufletească în fiinţa noastră. Având formă de cerc, el evocă cupa receptivităţii. Trece totodată prin Chesed, Geburah, Netzach şi Hod, legând astfel în mod simbolic arhetipurile

Iubirii şi Voinţei cu funcţiile noastre emoţionale şi de

» * >»

gândire. Inima reprezintă reconectarea noastră cu pământul, aducând energie inimii din Tiphareth în viaţa noastră cotidiană. Având formă de inimă, ea evocă elementul de bază al întregii activităţi cabalistice, acela de a face să se manifeste mai multă iubire. Vorn dezvolta această

temă în ultimul capitol al acestei cărţi. Inima (din figura 10)

începe în Tiphareth, trece prin Netzach şi Hod, apoi se termină în Malkuth. Aceasta indică în mod simbolic cum ne putem folosi mintea, emoţiile (sentimentele) şi corpul pentru a aduce acţiunea noastră în plan terestru.

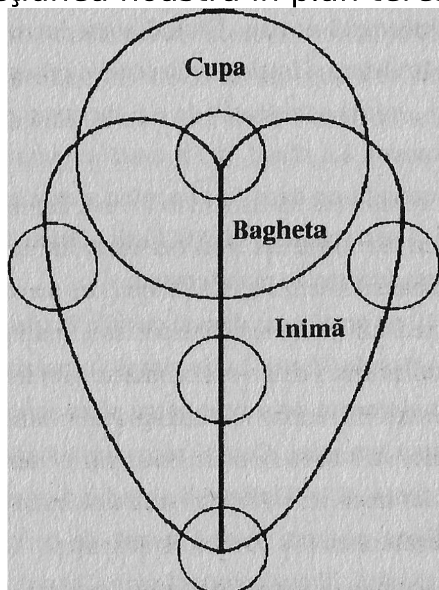

Figura 10. Dansul pe Arborele Vieţii

Atunci când dansăm „bagheta intenţiei", „cupa receptivităţii" şi „inima de legătură" în acest fel, ne conectăm la o treime cabalistică nu numai fundamentală, ci şi vitală, care ne ajută să realizăm o stare echilibrată de Voinţă (în

tenţie) şi Iubire (receptivitate) în lumea noastră.

Exerciţiul 7: ***Crearea unui spaţiu sacru***

Aţi învăţat până acum destulă Cabala pentru a putea fi capabili să vă construiţi propriul exerciţiu de dans ritual pe Arborele Vieţii. Îl puteţi face cât de simplu sau de complicat doriţi, iar dansul poate dura oricât între jumătate de oră şi o zi întreagă. Într-adevăr, într-un anume sens, cabaliştii îşi petrec întreaga viaţă dansând pe

Arborele Vieţii!

Este important să vă simţiţi la largul dumneavoastră atât în lumea lăuntrică, cât şi în cea exterioară, pentru ca un ritual cabalistic de orice fel să aibă cel mai bun efect. Pentru a crea un

„templu” exterior sau spaţiu sacru în care să lucraţi, primul lucru este să consacraţi camera intenţiei dumneavoastră. Poate preferaţi să aprindeţi luminări şi să ardeţi tămâie, să stropiţi cu apă sau, pur şi simplu, să vă plimbaţi de jur împrejur rostind cu voce tare intenţia pe care o aveţi în legătură cu folosirea acestui spaţiu.

Sunteţi acum gata pentru a vă găsi „centrul de putere” din camera în care lucraţi. Concentraţi-vă în interior pe inimă şi deplasaţi-vă de jur împrejurul camerei cu ochii întredeschisi – suficient de deschişi, încât să nu vă loviţi de lucruri, dar nu atât de deschişi, încât să vedeţi cu clari- tate obiectele şi articolele din cameră. Nu încercaţi să precizaţi locul unde se află centrul de putere, nu încercaţi să-l găsiţi, ci lăsaţi-l pe el să vă găsească. Nu există nicio cale

raţională de a descoperi un centru de putere, dar, dacă urmaţi această procedură, veţi găsi un loc în cameră unde să vă simţiţi mai bine decât oriunde. Aveţi încredere în această senzaţie şi alegeţi acest loc ca centrul propriu de putere.

Când aţi localizat centrul de putere, poate veţi dori să dansaţi pentru a exprima că este al dumneavoastră. Animalele au o tendinţă naturală de a face acest lucru – am văzut cu toţii câini, de exemplu, rotindu-se de câteva ori în jurul lor înainte de a se culca. Corpul dumneavoastră are acelaşi „instinct animal*’, astfel că atunci când dansaţi în spaţiul dumneavoastră sacru, aveţi încredere că va şti corpul ce să facă.

Dansul vă va fi uşurat de utilizarea unei muzici potrivite. Dacă vă puteţi crea propria muzică, este cu atât mai bine. Bătutul tobei, de exemplu, este totdeauna de efect în ritualuri. Ca alternativă puteţi opta să ascultaţi muzică înregistrată potrivită – ceva ritmic şi antrenant pentru a dansa în spaţiul sacru. Personal, găsesc muzica instrumentală cea mai eficientă, dar, fie că alegeţi muzică clasică, rock, jazz, sau de alt fel, alegerea unei muzici potrivite vă poate ajuta să vă concentraţi atenţia. Poate fi, de asemenea, distractiv să născociţi acompaniamentul muzical pentru când dansaţi într-un scop anume. Nu transformaţi asta într-o cercetare intelectuală, oricum – aveţi încredere în corp să vă spună ce muzică vă impresionează cel mai potrivit pentru ce aveţi de făcut!

Pentru a crea un „templu** sau un spaţiu sacru interior, concentrati-vă în ce fel ştiţi şi fiţi atent la respiraţie,

initial mentinând-o adâncă şi lentă, fără însă să o forţaţi. Puteţi apoi să vă sfinţiţi spaţiul sacru executând un dans simplu de „inaugurare**, care vă exprimă intenţia. Folosiţi orice mişcări sau gesturi care să vă conecteze la intenţia de a vă crea un spaţiu sacru, iar dacă vă vin în minte anumite cuvinte sau sunete, exprimaţi-le liber.

Rămânând concentrat, dirijaţi-vă atenţia asupra inimii încă o dată şi executaţi o serie de cel puţin trei prosternări rituale. De fiecare dată când vă prosternaţi, întindeţi-vă pe podea, stând pe burtă şi simţind podeaua dedesubt. Prima prosternare este o mulţumire pentru „mama pământ** că vă susţine. Rostiti mulţumirea în sinea dumneavoastră. A

9 9 9

doua prosternare este pentru a afirma faptul de a fi conştienţi şi de a fi optat pentru a vă angaja în activitatea pe care o veţi face în această cameră pe care aţi sfinţit-o. Qnd executaţi a treia (şi următoarele) prosternare, fiţi conştient de intenţia specifică pentru activitatea respectivă. Daţi-vă seama că prosternându-vă la pământ puteţi afirma nu numai sfinţenia muncii dumneavoastră, ci şi sfinţenia întregii vieţi de pe planetă.

în final, meditaţi în linişte în centrul propriu de putere, conştient de energiile sacre din templul interior şi din cel exterior. Procesele pe care tocmai le-aţi parcurs v-au confirmat locul în Malkuth. Sunteţi acum gata să începeţi dansul ritual sau orice altă activitate rituală ce doriţi s-o îndepliniţi.

8. CAI ALE LINIŞTII

Sensul esenţial este că prin calmarea vârtejului de gpiduri, care înseamnă starea obişnuită a minţii noastre, deschidem o uşă care duce la o exaltare a stării de conştientizare a minunilor întregului cosmos.

Edward Hoffman în capitolul anterior am studiat „căile de acţiune”, folosind acţiunea pe căi şi dansul pentru a ne pune în legătură cu Arborele Vieţii şi a folosi îndrumările sale în viaţa noastră. În acest capitol ne vorn concentra asupra „căilor liniştii”, în particular asupra meditaţiei, contemplaţiei şi

rugăciunii. Ţelul modurilor de acţiune profunde şi al căilor liniştii este de a ne conecta cu aspectele mai profunde sau mai „înalte” ale sinelui şi de a găsi mijloace de a manifesta această energie şi înţelegere în viaţa zilnică, în activitatea cabalistică nu vrem doar să „evadăm în fericire”, să transcendent lumescul lăsând lumea materială în

urmă. Din contră, ţinta noastră este totdeauna de a clarifica unirea noastră cu domeniile spirituale şi apoi de a exprima acest lucru în viaţa noastră.

Desigur, câteodată poate fi suficient doar să atingem aspectele mai profunde ale naturii noastre. Pentru unii oameni rugăciunea sau contemplaţia sunt atât de binefăcătoare şi beneficiază din punct de vedere spiritual, încât ei nu simt nicio nevoie să-şi exprime conexiunile realizate. Dar chiar şi în acest caz, este adevărat faptul că legătura creată cu aceste energii poate produce manifestarea unor relaţii interumane mai bune, căci, conectându-ne la energiile spirituale, le răsfrângem spre exterior către ceilalţi oameni şi către planetă în general. Dacă noi, ca indivizi, ne transformăm în vreun fel, atunci inevitabil această transformare îi va afecta şi pe cei cu care venim în contact.

Se atribuie multe şi diferite sensuri cuvântului meditaţie şi există multe tipuri de meditaţie şi tehnici ale meditaţiei. Adesea, cuvântul este folosit alternativ pentru „contemplaţie”, iar „contemplaţie” este folosit alternativ pentru rugăciune. Meditaţia şi rugăciunea nu sunt acelaşi lucru, deşi există multe asemănări între ele. Vorn studia rugăciunea şi contemplaţia mai târziu în cursul acestui capitol, dar mai întâi să analizăm în adâncime subiectul meditaţiei.

»

în sensul cel mai obişnuit, atunci când ne concentrăm asupra unui lucru – absolut orice fel de lucru – me-

dităm. Cu cât învăţăm să ne controlăm mai mult „funcţiile personalităţii”, reprezentate de Hod, Netzach şi Malkuth, şi să le oprim de a se interfera în starea de concentrare, cu atât mai adânc intrăm în starea meditativă. De fapt, multe discipline spirituale – printre ele şi Cabala – consideră acest lucru de o

importanţă primordială.

Se crede adesea că meditaţia ar fi în primul rând o activitate abstractă, care priveşte întoarcerea spre interior, şi o oarecare transcendere a „lumii obişnuite” a lui Malkuth. Meditaţia implică concentrare, reflecţie, înţelegere şi receptivitate. Ea presupune totodată găsirea căilor de a aduce aceste legături în starea de exprimare exterioară şi este de aceea implicit o tehnică foarte activă dirijată spre exterior. În acest sens, meditaţia poate fi definită ca folosirea conştientă şi premeditată a puterilor şi energiilor lăuntrice pentru îndeplinirea unui scop precis.

Prima acţiune în majoritatea genurilor de meditaţie este de a ne linişti cumva. Pentru a obţine acest lucru la nivel fizic, cu alte cuvinte, pentru a ne linişti legătura cu Malkuth, putem şedea într-o anumită poziţie, încetinind ritmul respiraţiei. Deşi în yoga există mai multe poziţii, fiecare cu sensuri şi scopuri diferite, pentru meditaţia simplă este esenţială doar găsirea unei poziţii care ne convine şi să o folosim pe aceea. Apoi, pentru a ne calma gândurile şi sentimentele – conexiunile cu Hod şi Netzach – trebuie să ne comutăm atenţia de la orientarea ei normală spre exterior către liniştea lumii noastre interioare.

Pentru a face acest lucru în mod eficient, trebuie să intrăm într-o stare de pace emoţională, comandând gându- rilor, fie să se oprească, fie să se concentreze asupra unui singur lucru. Exerciţiul de meditaţie pentru pace lăuntrică, de la sfârşitul acestui capitol, are tocmai acest scop şi, pe lângă faptul că este în sine o metodă meditativă completă, poate fi folosit şi ca exerciţiu de început pentru toate genurile de meditaţie.

în esenţă, orice metode sau tehnici alegem, scopul este să „oprim dialogul lăuntric”. Acest dialog intern este ceea ce se întâmplă în mod obişnuit în permanenţă în conştiinţa noastră. Simt ceva şi apoi gândesc ceva despre asta, mă lovesc la braţ şi simt durerea, reacţionez la cuvintele tale răutăcioase, apoi plănuiesc să-mi iau revanşa… şi tot aşa. Este ca şi cum am avea mici „subpersonalităţi” înăuntrul nostru, care sunt compuse din variate combinaţii din funcţiile lui Hod, Netzach şi Malkuth, iar aceste personalităţi sunt toate influenţate de ceea ce ducem cu noi din trecut în Yesod. De exemplu, o subpersonalitate poate fi în primul rând fixată în Hod şi de aceea va prelucra orice experienţă în termeni ai intelectului. Va avea tendinţa să

analizeze lucrurile, „să fie raţională”, să ia decizii bazate pe „soluţii rezonabile”, şi aşa mai departe. Altă subpersonalitate ar putea fi fixată mai ales în Netzach, prelucrând experienţele în termenii a ceea ce simte în legătură cu ele, reacţionând neraţional şi luând decizii bazate pe „ce simte că e bine.”

Aceste subpersonalităţi nu trebuie neapărat să fie în conflict – fie pentru că la propriul lor nivel ajung la un fel de acord, fie pentru că învăţăm să le privim dintr-o altă perspectivă mai profundă. Această perspectivă poate fi realizată în Tiphareth, de unde ne putem observa şi dirija acţiunile cu mai multă claritate. Dar, deoarece în majoritatea timpului, fie ele în conflict sau nu, subpersona- lităţile noastre menţin o sporovăială constantă înăuntrul nostru, ele ne blochează accesul la linişte interioră. Trebuie să ajungem la această linişte interioară pentru a putea face ca rugăciunile şi meditaţiile noastre să fie eficiente şi pentru a ne putea conecta la energiile noastre sufleteşti, reprezentate în Arborele Vieţii de tringhiul de sfere din centru. De aici importanţa „opririi dialogului interior”.

Cabala ne oferă o schemă a conştiinţei care, o dată ce am învăţat s-o folosim, ne poate ajuta să liniştim vocile, „sporovăitoare” ale subpersonalităţilor şi să ajungem la o conexiune mai profundă cu aspecte ale naturii noastre interioare. Mai mult decât atât, ea ne oferă o diagramă a naturii noastre spirituale pe care, o dată ajunşi într-un loc de linişte, o putem folosi pentru a înţelege experienţele noastre ulterioare. După ce oprim dialogul interior, ne vedem pe noi şi lumea noastră într-o lumină nouă. Am intrat în domeniul spiritului şi sufletului aşa cum sunt ele reprezentate în Arborele Vieţii de Tiphareth şi ceea ce se află deasupra lui.

Un scop esenţial în orice acţiune de dezvoltare personală şi spirituală este de a realiza conexiunea cu sufletul nostru şi acesta este şi ţelul principal al Cabalei. Meditaţia, rugăciunea şi contemplaţia ne oferă o cale spre acest ţel. Oricum am opta să medităm sau să ne rugăm, este important să ne reamintim acest scop principal şi să nu ne lăsăm sustraşi de aspecte secundare care ne pot îndepărta de la drumul nostru. Căile

linişții – ca şi căile acţiunii – reprezintă tehnici care ne ajută pe drumul nostru, nu scop în sine.

Rugăciunea şi Cabala

Cabaliştii consideră că unul dintre cele mai simple şi rapide moduri de a ne pune în legătură cu nivelurile mai profunde ale fiinţei noastre este rugăciunea. Ca şi meditaţia, rugăciunea cabalistică nu este doar un proces pasiv, ci implică o participare activă. Pentru a atinge stările profunde de conectare, care sunt posibile prin rugăciune, este important să ne mobilizăm întreaga fiinţă, fără a reprima vreunul dintre aspecte. Din acest motiv, în fazele de început ale rugăciunii, cabaliştii obişnuiesc să îşi mişte corpul, adesea ca într-o legănare, exprimându-şi liber orice emoţie sau gând pe care le încearcă în acea clipă. Ideea este de a activa energia întregii fiinţe în timpul frazelor iniţiale ale contemplaţiei. Bineînţeles, sunt momente când este necesar să stăm perfect liniştiţi şi tăcuţi, dar este important de subliniat că aceasta nu este singura modalitate de a ne

ruga şi că, dacă nu permitem gândurilor, sentimentelor şi senzaţiilor care se interferează la începutul rugăciunii să iasă afară, este foarte probabil că ne vor deranja într-o fază ulterioară.

O dată ce ne-am implicat întreaga personalitate în procesul rugăciunii, vorn putea să trecem la pasul următor, coborând mai adânc în noi înşine. Acum vorn sta liniştiţi şi nu vorn permite nici unui gând sau sentiment să ne tulbure concentrarea tăcută. Ne comportăm ca şi cum n-ar exista decât Divinitatea Mamă-Tată şi noi înşine, iar în timpul cât suntem în comuniune cu Divinitatea la nivel absolut personal nimic nu ne poate deranja sau distrage.

Rugăciunea este în mod obişnuit privită ca fiind o modalitate de a solicita ceva. Îi spunem lui „dumnezeu” că „el“ este mare într-un fel sau altul, ne „mărturisim păcatele”, „cerem iertare”, apoi trecem la adevăratul scop, spunând ce vrem de fapt să ni se întâmple! Chiar dacă ceea ce dorim este ceva absolut altruist şi lipsit de egoism, cabaliştii sunt convinşi că în mod sigur nu aceasta este menirea rugăciunii, aceasta fiind mai degrabă de a ne conecta la aspectele mai profunde sau mai elevate ale fiinţei noastre, ca apoi să exprimăm această conexiune în viaţa zilnică. Pe parcursul creării acestei legături, putem cere îndrumare

divină, iertare şi înţelegere, dar ştim tot timpul că această călăuzire nu poate deveni decât dinăuntrul nostru. Dacă suntem inspiraţi, aceasta vine din noi. De fapt, nici nu contează dacă inspiraţia provine de la vreun

„dumnezeu” abstract, separat de noi, sau de la vreun nivel profund al fiinţei noastre. Ceea ce contează este să ne liniştim, astfel încât să putem auzi mesajul dinăuntrul nostru şi, ceea ce este mai important, să ne trăim viaţa în concordanţă cu acest mesaj.

Rugăciunea creştină „Tatăl nostru” este un bun exemplu al modului în care o rugăciune simplă menită să realizeze o conexiune profundă şi satisfăcătoare cu înţelepciunea şi înţelegerea interioară poate fi folosită în diferite feluri pentru diverse scopuri. Oricum ar fi folosită, ea este o rugăciune puternic invocatoare, dar aflând înţelesul cuvintelor din aramaica originală, vom descoperi o simplitate şi o frumuseţe care se pierd în traducerile obişnuite. Vom prezenta în cele ce urmează o traducere din aramaica originală, care evidenţiază felul cum este ea legată de Arborele Vieţii. Versiunea obişnuită a traducerii este prezentată în dreptul fiecărui vers doar în scop de comparaţie.

în timp ce citiţi „Tatăl nostru” cabalistic, gândiţi-vă la Arborele Vieţii. La început se face o legătură cu Treimea Divină a lui Kether, Chockmah şi Binah. Procesul creator provocat în acest domeniu spiritual este apoi exprimat prin cea de-a treia lume, a lui Yetzirah, iar apoi adus în plan terestru în a patra lume, a lui Assiah (Malkuth) cu următoarele cuvinte: „dă-ne nouă cele de care avem nevoie zilnic, în pâine şi înţelegere”. A doua jumătate a rugăciunii urcă apoi pe coloana centrală a Arborelui

Vieţii, realizând o legătură dară între pământ şi Divinitatea Spirituală reprezentată de Kether. Rugăciunea se încheie cu afirmarea importanţei acestei acţiuni pentru întreaga noastră fiinţă, nu doar de act de implorare abstract sau izolat.

Există diferite mişcări şi gesturi care pot fi asociate cu această rugăciune cabalistică, dar deocamdată v-aş recomanda să folosiţi, pur şi simplu, această rugăciune ca pe un ghid în

studiile cabalistice şi ca pe o modalitate de a vă conecta la energiile Arborelui Vieţii. Dacă urmaţi sfaturile privind contemplaţia, vă mobilizaţi întreaga fiinţă, apoi staţi drept şi rostiţi această rugăciune, fiind conştient de legătura ei cu Arborele, veţi descoperi că vă este de mare ajutor în dezvoltarea spirituală.

în treacăt fie spus, cabaliştii folosesc adesea o altă tehnică, numită „Crucea cabalistică”. Aceasta utilizează ultima versiunea „standard” a „Tatălui nostru”: „Pentru că a ta e împărăţia, puterea şi slava, acum şi pururea şi în vecii vecilor, amin” ca pe o modalitate de concentrare a stării conştiente în timp ce pe corpul fizic este imaginată o cruce albă strălucitoare de lumină şi energie. Este o tehnică de mare forţă şi descrisă în detaliu în ***Cabala vie.*** „Tatăl nostru” cabalistic descris în continuare este însă un instrument de contemplare mai complet şi poate fi folosit pentru a realiza o legătură mai profundă nu numai cu configuraţia Arborelui Vieţii, ci şi cu forţa care îl însu-

fleteste.

»»

Tatăl

Kether:

Chockmah:

Binah:

Chesed-Yesod:

Malkuth:

Malkuth-Yesod:

nostru cabalistic

Mamă şi Tată a Cosmosului, tu creezi tot ce mişcă în lumină. ***Abwoon d’bashmaya*** (Tatăl nostru carele eşti în ceruri) Concentrează-ţi lumina în noi. ***Netqaddash shmakh*** sfinţească-se numele tău)

Creează împărăţia ta de unitate acum, prin inimile noastre înflăcărate şi mâinile dispuse să asculte ***Teete malkutakh***

(Vie împărăţia ta, facă-se voia ta) Voinţa ta unică apoi să acţioneze cu a noastră, aşa ca în toată lumea, la fel în toate formele.

Nehvwey tzevyannach aykanna d’bashmaya aph b’arha (precum în cer aşa şi pe pământ)

Dă-ne ceea ce ne este necesar în fiecare zi în pâine şi înţelegere.

Havlan lahma d'sunqananyaomana (Pâinea noastră cea de toate zilele dă- ne-o nouă astăzi)

Slăbeşte funiile greşelilor care ne leagă,

aşa cum noi slăbim funiile pe care le- am pus pe alţii.

Washbwoqlan haubvayn aykana daph hnan shbvoqan l'hayyabayn (Şi iartă-ne nouă greşelile noastre aşa cum iertăm şi noi greşiţilor noştri)

Yesod-Tiphareth

Noi unim cerul cu pământul. Ne îndeplinim adevărata menire.

Wela tahlan le'ynesyuna. Ela patzan mân bisha

(Căci a ta e împărăţia)

Tiphareth-Kether Ea reînnoieşte din veac în veac puterea şi dragostea de a acţiona.

Metul dilakhie malkuta wahayla wa- teshbuhta l'ahlam almin (puterea şi slava, acum şi pururea şi în vecii vecilor)

Afirmare:

Ferm convinşi în nădejde şi credinţă, afirmăm aceasta cu toată fiinţa noastră.

Amin

Ameyn

Extaz şi pace interioară

Ori de câte ori ne rugăm sau meditām, putem distinge două efecte, extazul şi pacea interioară. Cum ele nu sunt cu adevărat separate şi de obicei se manifestă împreună,

într-o combinaţie sau alta, este util să fim conştienţi de modul cum tindem să ne concentrăm asupra uneia sau celeilalte stări. După realizarea unei conectări la extaz, pornirea obişnuită este să-l exteriorizăm, să împărtăşim starea noastră „elevată’1 şi altora. După ce ne conectăm cu pacea interioară, există tendinţa de a o păstra pentru noi, de a nutri sentimentul că influentele exterioare ne vor

scoate din calmul interior. Desigur, adesea aşa se şi întâmplă, dar cabaliştii subliniază importanţa inversării acestor polarităţi tipice. Atunci când simţim extaz, putem opta pentru a-l aspira înăuntrul nostru şi a-i folosi energiile pentru a ne ilumina şi vindeca lumea interioară. Atunci când simţim pacea interioară, putem opta să trăim din această stare şi să reflectăm armonia noastră interioară asupra lumii.

De asemenea, este important să nu urmărim un scop în activitatea meditativă sau contemplativă. Dacă medităm sau ne rugăm cu intenţia clară de a deveni mai extatici sau liniştiţi, intenţia însăşi poate fi un obstacol în calea reuşitei. Aceasta ne readuce în atenţie importanţa necesităţii de a ne concentra asupra pasului următor în munca de dezvoltare. Dacă urmărim un scop precis, putem greşi pasul sau ajunge să mergem pe un drum total greşit. Pe de altă parte, dacă ne conectăm la scopul nostru, acordând atenţie fiecărui pas pe care trebuie să-l facem, ne vorn atinge ţinta mult mai uşor şi mai sigur. Dacă vrem să mergem cu maşina astăzi, să zicem, de la

Londra la Manchester, trebuie să ştim unde mergem, dar, pentru a ajunge acolo, trebuie să fim atenţi la drumul din faţa noastră, să trecem cu succes de orice curbă, sens gira- tor, şi aşa mai departe. Într-adevăr, concentrându-ne asupra căii şi neluând în seamă destinaţia călătoriei, putem descoperi chiar că suntem deja în starea de extaz şi pacea interioară pe care le dorim. Cabala subliniază că a găsi aceste calităţi, în timp ce călătorim pe această cale, este în sine principalul scop al tuturor eforturilor noastre.

Exerciţiul 8: Meditaţie pentru pacea interioară

Acest exerciţiu vă poate ajuta să vă găsiţi pacea interioară şi siguranţa, precum şi să vă echilibraţi, mai ales în perioade de

tulburare sau epuizare. El poate fi folosit, de asemenea, oricând ca prim pas – sau acordare, ca să spunem aşa – precedând alte activităţi cabalistice sau de acţiune interioară pe care le-aţi putea întreprinde. Într-a- devăr, această meditaţie simplă are atâta forţă, încât realmente nu poate fi folosită în mod exagerat, iar beneficiile rezultate din practicarea ei regulată nu pot fi niciodată supraestimate.

Găsiţi o poziţie confortabilă în care să fiţi relaxat, dar nu atât de mult, încât să adormiţi. Fiţi atent la respiraţie, nu o forţaţi, ci, pur şi simplu, urmăriţi fluxul ritmic al aerului intrând şi ieşind din organism, în ritmul său normal.

După câteva minute de stat, pur şi simplu, liniştit şi de

concentrare a atenţiei asupra respiraţiei, afirmaţi în sinea dumneavoastră: „Corpul meu este calm, liniştit*’.

Fiţi atenţi la toate senzaţiile din corp – nu încercaţi să le suprimaţi în niciun fel, dar nici nu vă lăsaţi cuprinşi de ele. Pur şi simplu, urmăriţi-le cum trec prin procesul de conştientizare.

Apoi afirmaţi în sinea dumneavoastră: „Emoţiile şi sentimentele mele sunt împăcate1*.

Deci, repet, nu încercaţi să suprimaţi nicio emoţie care apare, pur şi simplu, fiţi conştienţi de ele şi lăsaţi-le să treacă...

Apoi afirmaţi în sine: „Gândurile mele sunt împăcate**. Observaţi gândurile care apar, dar nu vă lăsaţi antrenat de ele.

Petreceţi câteva minute observând senzaţii, emoţii, sentimente, gânduri, imagini, idei sau orice altceva care străbate starea de conştientă. Observaţi aceste manifestări

>»

fără a vă implica sau lăsa antrenat de ele.

Vizualizaţi faptul că sunteţi perfect liniştit şi împăcat într-o lume perfect liniştită şi paşnică.

Afirmaţi în sinea dumneavoastră: „Am senzaţii, emoţii, sentimente, gânduri, dar eu, ca scânteie individuală a Sinelui, sunt în eternă pace şi una cu ritmul universal**.

Conştientizaţi adevărul acestei afirmaţii.

>»

9. VINDECARE CABALISTICĂ

Arborele Vieţii este îmbibat cu forţe atât de armonioase şi de benefice, încât frunzele sale vindecă orice boală, iar fructele sale sunt dătătoare de viaţă

veşnică.

Omraam Mikhael Aivanhov

A vindeca ceva sau pe cineva înseamnă „să-l faci întreg”, aşa cum indică şi rădăcina comună a cuvintelor „vindeca” (heal) şi „întreg” (whole) în limba engleză. A face ceva întreg înseamnă a remedia conflictul prin armonie şi durerea prin înţelepciune, nicidecum a le înlocui sau a scăpa în vreun fel de ele. A fi întreg nu înseamnă a fi perfect, ci înseamnă totul. A vindeca înseamnă, deci, a uni într-un tot părţile componente ale oricărui sistem – fie el uman, animal, vegetal sau de „materie neînsufleţită” – într-un mod atotcuprinzător şi nu exclusiv. Fărând acest lucru, producem adevărata vindecare şi nu genul de „vindecare” constând în atenuarea durerii, mascarea conflictu

lui sau tratarea mai degrabă a simptomului decât a cauzei.

Există multe moduri de a folosi Cabala în vindecare, iar în această lucrare introductivă putem să trecem în revistă doar unele dintre ele. Arborele Vieţii, fiind o schemă a întregii persoane, este un model ideal de folosit în vindecare, fie a noastră sau a altora. O „vindecare completă” a unei persoane va implica întregul arbore – corp, personalitate, suflet şi spirit. Pentru ca vindecarea să fie eficientă, ea va include şi relaţiile persoanei respective cu lumea externă. Această „vindecare completă” va acţiona totodată pe mai multe niveluri, de la cel fizic, prin cel psihologic, până la cele mai profunde niveluri de conexiune spirituală, abordând pe drum energia eterică, cea astrală sau alte energii „subtile”.

În acest capitol ne vorn concentra asupra modului de folosire a Arborelui ca remediu pentru tulburările şi dezechilibrele energetice, dar este important să ne dăm seama că munca psihologică pe care o facem prin intermediul Arborelui Vieţii este şi ea o formă de vindecare. Unii oameni au obiecţii faţă de acest fel de abordare a problemei, sugerând că prin acţiunea psihoterapeutică ce utilizează Cabala, aceasta este redusă doar la ceva mai mult decât un gen de psihoterapie. Dacă am folosi-o doar pentru asta, aceste obiecţii ar fi îndreptăţite. Pentru a avea eficienţă în activitatea noastră mai abstractă, senzorială şi spirituală trebuie neîndoielnic să fim recipiente imaculate pentru recepţionarea şi transmiterea energiilor antrenate într-o astfel

de activitate. Un program complex

şi complet de terapie reprezintă cea mai eficientă metodă de a deveni un astfel de „recipient”. În lumea ezoterică şi ocultă, există numeroase exemple de oameni care nu au realizat în prealabil această muncă pregătitoare, ajungând astfel plini de orgoliu spiritual, deranjaţi psihic, incapabili fizic şi chiar efectiv „nebuni”. Exemplul lor, dacă îl putem numi astfel, poate servi ca o atenţionare serioasă şi oportună pentru aceia care doresc să ocolească această creştere psihică necesară şi vindecare.

Cabala ne oferă o modalitate sigură şi verificată de dezvoltare armonioasă a tuturor părţilor fiinţei noastre. Malkuth se ocupă de simţuri şi activitatea în această sferă duce la o creştere a conştientizării şi conexiunii senzoriale, îmbunătăţindu-ne capacitatea de a fi, „cu picioarele pe pământ” şi de a ne manifesta Adevărata Voinţă sau Menirea Divină. Fără o muncă directă asupra templului nostru fizic din Malkuth, nu putem îndeplini menirea încarnării noastre.

Acţionarea asupra lui Yesod presupune înlăturarea materialului reprimat şi integrarea energiilor rezultate în sferele corespunzătoare. Eliminarea materialului reprimat care înconjoară această sferă permite energiilor noastre din conştient să lucreze mai liber şi să întărească celelalte sfere implicate. Aceasta vine, de asemenea, în sprijinul echilibrului şi puterii sexuale. Cum Yesod este conectat atât la trecutul nostru personal, cât şi la cel colectiv, munca de vindecare psihologică şi directă pe care o efectuăm în această sferă ne ajută să ne eliberăm din

lanţurile care ne leagă, inclusiv din acelea ale identificării emoţionale din trecut.

Hod şi Netzach implică echilibrarea polarităţii lor, adică echilibrarea funcţiilor noastre emoţionale cu cele ale gândirii. Aceasta poate fi cel mai bine influenţată per- miţând conştientizarea şi expresia ambelor sfere. Echilibrul pe care trebuie să-l realizăm între toate sferele Arborelui Vieţii nu este un echilibru static de simplă egalitate, ci un echilibru viu şi dinamic. Pentru a-l obţine, vorn acţiona în direcţia creşterii şi

îmbunătăţirii contactului cu sferele în care suntem „deficienţi” şi în direcţia perfecţionării energiilor sferelor cu care ne, identificăm" mai mult

Acţiunea asupra lui Tiphareth constă în constituirea unui centru puternic pentru dirijarea personalităţii şi pentru întărirea conexiunilor noastre la energiile sufleteşti reprezentate primar de Geburah şi Chesed. Activitatea cu aceste două sfere şi cu cele superioare din Arborele Vieţii ne va permite apoi să primim şi să trăim în termeni practici energiile lor atunci când apar şi să aducem în plan terestru orice contacte spirituale inspiraţio- nale care se pot realiza. Pentru a concretiza efectiv energia noastră potenţială, avem nevoie de o bază temeinică.

Shekhinah – graţie şi – frumuseţe

Aşa cum am văzut într-un capitol anterior, în Tradiţia cabalistică Divinitatea este atât masculină, cât şi feminină.

Aspectul feminin al Divinităţii este uneori numit Shekhi- nah, iar misterele ei au o importanţă covârşitoare pentru înţelegerea Cabalei şi a vindecării cabalistice. Shekhinah este eminamente sexuală în manifestarea ei. Se spune că se strecoară în patul unei perechi care face dragoste cu mult sentiment şi le oferă cel mai profund extaz pe care astfel de uniune îl poate produce. Pentru cabalişti, actul sexual este o taină divină şi se spune că, dacă unirea sexuală nu are loc la acest nivel profund, asta anulează chiar cele mai înalte realizări spirituale. Se crede că un act sexual plin de iubire poate să-i aducă pe ambii parteneri mai aproape de Divinitate decât orice alt „ritual“. Într-a- devăr, unindu-se în acest înţeles, un cuplu poate reface actul de creaţie original al Divinităţii Mamă-Tată, evidenţiind astfel, încă o dată, identitatea dintre lumile macrocosmosului şi microcosmosului.

Unirea dintre aspectele „mamă“ şi „tată“ ale Divinităţii are loc în Atziluth şi Briah, primele două lumi cabalistice. Cea de-a treia lume şi cea de-a patra, ale lui Yetzirah şi Assiah, sunt considerate a fi fructele unirii lor. „Zeul-tată“ implicat aici este Eheieh, forţa primară a lui Kether, în timp ce „zeiţa-mamă“ este Shekhinah, esenţa lui Binah, care în forma ei manifestă este considerată ca fiind prezenţa spirituală sălăşluind în lumea creată în Malkuth. Amintiţi-vă maxima, „Kether este în Malkuth şi Malkuth este în Kether, dar în alt fel“. Pentru aceia care

sunt familiarizaţi cu tantra, este clar că Shekhinah este echivalentă cu Shakti, ea fiind pentru Eneieh ceea ce este Shakti pentru Shiva.

în momentul orgasmului, Shekhinah, cunoscută câteo- dată ca Sfântul Duh, pătrunde în participanţi. Partenera feminină se poate identifica cu acest Spirit, în timp ce partenerul masculin o poate încorpora. Atunci, ambii pot folosi prezenţa lui Shekhinah pentru a-şi clarifica energiile şi a le transforma în recipiente potrivite pentru activitatea spirituală şi materială următoare. Acesta este un aspect esenţial al procesului vindecării noastre, căci unindu-ne din punct de vedere sexual putem adăuga un nou aspect de împlinire vieţii noastre.

A treia lume a lui Yetzirah este influenţată în mod deosebit de acest lucu. Echilibrul interior este realizat atât la nivelul lui Hod şi Netzach (gânduri şi sentimente), cât şi la cel al lui Geburah şi Chesed (Voinţă şi Iubire). Echilibrul exterior creşte prin amplificarea energiilor noastre din Yesod (centrul sexual în corpul uman) şi din gât (reprezentat în Arbore prin sfera nenumerotată numită Daath). Legătura – atât din punct de vedere energetic, cât şi sexual – între gât şi organele genitale este bine cunoscută şi poate genera o exprimare mai clară a spiritualităţii în planul material al lui Malkuth.

Vorbim de „niveluri” de energie doar pentru uşurinţa comunicării, astfel încât limbajul nostru limitat poate, cel

puţin, să descrie aproximativ experienţa multidimensională reală. Vindecătorii ştiu din experienţa lor că, dacă influenţează un nivel de energie, acest efect se va transmite şi la alte niveluri. În practică, deci, dacă modificăm relaţia noastră cu energiile din a treia lume a lui Yetzirah, această vindecare se va transmite şi celorlalte lumi. Acesta este motivul pentru care vizualizarea, de exemplu, poate fi un mijloc de vindecare atât de puternic. Ea acţionează direct la nivel astral şi orice modificare care apare acolo este oglindită la nivelul eteric, acesta afectând apoi direct lumea fizică.

în mod similar, dacă lucrăm direct în planul fizic, putem induce modificări în planurile mai subtile de energie. Diferitele

niveluri de energie sunt mai corect percepute ca un flux continuu, care leagă lumea fizică de cea mai mare densitate cu domeniile spirituale cele mai subtile. Când „dansăm până cădem laţi“, cum am sugerat în capitolul despre „Moduri de acţiune”, influenţăm energiile subtile prin activitatea fizică directă. Dacă meditām şi ne rugăm, aşa cum am sugerat în capitolul precedent „Căi ale liniştii”, putem influenţa direct lumea noastră fizică prin procese interioare indirecte. Oricum am proceda pentru a realiza o vindecare, este extrem de important să fim conştienţi de acest flux continuu de energie care nu numai că uneşte diferitele noastre niveluri de energie, ci ne şi conectează cu oricine şi orice altceva. Această cunoaştere

realizează impresionanta legătură la sursele de energie cele mai profunde şi, de asemenea, la responsabilităţile implicate. Dacă ne folosim înţelegerea lăuntrică în mod înţelept, ne dăm seama că toate acţiunile noastre influenţează întregul şi pot determina o „vindecare completă”, aşa cum am descris mai sus, nu doar la nivel personal, ci şi interpersonal, şi colectiv.

Contactul cu fiinţe

„din alte dimensiuni”

Toate culturile, din toate timpurile, au descris fiinţe şi vieţuitoare care există în alte realităţi sau dimensiuni paralele, câteodată întrepătrunse cu lumea noastră. După părerea majorităţii psihologilor, aceste fiinţe „extradimensionale” reprezintă forţele impersonale ale naturii, pe care noi le personalizăm încercând să le stăpânim. După unii psihologi mai pătrunzători şi după cei ce cunosc rezultatele cercetărilor fizicii moderne, aceste fiinţe sunt reprezentări ale unor forţe reale. Privită superficial, lumea noastră este compusă din atomi şi molecule, ce se aranjează singure pentru a crea diferitele forme de viaţă pe care le percepem direct. Dacă examinăm această realitate atomică fundamentală cu ajutorul unui microscop electronic, intrăm în lumea particulelor subatomice. Acesta este un nivel al existenţei în care funcţionează legi diferite, dar nu este mai puţin real, doar fiindcă nu îl putem vedea la nivel material. Acelaşi lucru este valabil pentru „nivelurile de exis

tentă" pe care nu le putem percepe prin intermediul simţurilor obişnuite, dar care sunt, în ciuda acestui fapt, la fel de reale.

Pe măsură ce îndeletnicirea noastră în domeniul Cabalei progresează şi vrem să folosim Arborele Vieţii pentru vindecarea noastră, începem să întâlnim „alte fiinţe”. La prima vedere, poate părea ciudat, chiar ridicol, până când nu analizăm natura acestor fiinţe „din alte dimensiuni”. Orice fiinţă sau entitate din afara noastră poate fi privită în acest fel, inclusiv ceilalţi oameni. Fie că aceste „fiinţe” există cu adevărat în afara noastră, fie că sunt plăsmuiri ale imaginaţiei noastre, proiecţii sau părţi din noi, pe care nu le recunoaştem ca atare, toţi avem însă simtământul că ele există.

»

Toate fiinţele care populează lumea noastră, inclusiv animalele, plantele şi tot ce este însufleţit sau neînsufleţit, se află aparent în afara noastră şi ne întâlnim cu ele mai ales în Malkuth. La un nivel mai profund, întâlnim entităţi „astrale” care populează sferele inferioare ale Arborelui. Aceste „fiinţe astrale” le includ pe cele întâlnite în vise, „proiecţiile astrale”, închipuirile, vizualizările, ca şi toate simbolurile şi formele de gândire. Tiphareth, pe lângă faptul de a fi în primul rând asociat cu şinele nostru esenţial, este, de asemenea, sfera de legătură cu îngerii noştri păzitori. Dacă aceşti îngeri există în afara noastră, contează prea puţin în termeni practici; când contactăm Tiphareth găsim aceste fiinţe acolo. Apoi, la niveluri mai profunde

ale Arborelui, putem „contacta” arhangheli şi, dacă ajungem la Triada Divină, putem intra în legătură cu Divinitatea sau cu aspecte ale ei.

Daath este sfera nenumerotată care se găseşte în Abis, între Treimea Divină şi partea inferioară a Arborelui. Se spune că ea este punctul de acces către reversul Arborelui, unde sălăşluiesc toţi demonii care aduc nelinişte în vieţile noastre. Din nou, dacă aceşti „demoni” reprezintă doar aspecte ale naturii noastre ascunse şi populează ungherele întunecoase ale fiinţei noastre sau dacă sunt entităţi reale cu propria lor viaţă, este o problemă fără importanţă. Putem comunica cu ei şi modifica relaţiile cu ei

ca şi cum ar fi reali.

întrebarea care se pune este de ce ar dori cineva să intre în contact cu entităţi astrale. Arhangheli sau orice alte „fiinţe” de acest fel, mai ales demoni! Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie să ne întoarcem la definiţia dată vindecării ca acţiunea de a face ceva întreg. Dacă vrem să fim întregi, să includem şi nu să excludem toate energiile noastre, un mod de a realiza acest lucru este prin contactul cu toate forţele din universul nostru. De obicei, suntem dispuşi să includem „băieţii buni” – dacă v-aş sugera să vorbiţi cu îngerul vostru păzitor, probabil nu veţi opune multă rezistenţă (presupunând că consideraţi acest lucru posibil). Pe de altă parte, când discutăm despre comunicarea cu demonii, intrăm în domeniul de umbră,

ce include acele părţi din noi pe care am prefera să nu le vedem.

Orice aspect al fiinţei noastre sau al energiei noastre pe care îl excludem din conştiinţa noastră devine parte a zonei noastre de umbră, care a fost corect descrisă ca fiind ca un sac mare pe care îl târâm după noi. Cu cât avem mai multă zonă de umbră, cu cât excludem mai mult, cu atât mai greu devine sacul şi cu atât mai mult ne împiedică mişcările. Invers, cu cât mai mult material din acest „sac cu umbre“ putem scoate afară, confrunta, rezolva şi integra în existenţa noastră conştientă, cu atât mai uşor va deveni sacul şi cu atât mai multă energie vorn avea la dispoziţie pentru a ne îndeplini funcţiile vieţii noastre, de la sensul cel mai elevat al menirii divine până la funcţiile zilnice care ne ajută să supravieţuim pe lume.

Dacă nu înfruntăm supărarea noastră pentru, să zicem, o situaţie necorespunzătoare la serviciu, această mânie reprimată şi anxietatea asociată ei vor deveni parte a zonei noastre de umbră. Dacă găsim modalităţi de a înfrunta şi exprima furia, nu vorn mai fi traşi în jos de greutatea ei şi ne vorn elibera, poate, pentru a lua o decizie fortifiantă cu privire la serviciul nostru. Pe de altă parte, dacă nu ne exprimăm mânia, ea va fi împinsă din ce în ce mai adânc în sacul cu umbre până când nici măcar nu vorn mai fi conştienţi de existenţa ei. Ca urmare, se va crea tensiune şi reacţii de represiune în organism, ce ne vor produce dureri şi boală mai târziu în viaţă. S-ar putea

să începem să fumăm pentru a uşura stresul creat prin negarea supărării; s-ar putea să ne supraalimentăm încercând să ne reprimăm sentimentele asociate.

Putem atunci spune că, prin comportamentul nostru, ne deschidem influenţei forţei demonice corespunzătoare. De exemplu, un demon a cărui prezenţă produce „creşterea celulelor de natură canceroasă” poate fi lăsat să pătrundă în corpul fizic, ceea ce va duce la o boală gravă şi moarte. Nu este necesar să credem în demoni pentru a înţelege procesul care are loc. Poate că fenomenul cu care avem de-a face este o personificare a materialului reprimat din subconştientul unui individ. Orice am crede însă, ceea ce putem face este să îndemnăm persoana respectivă să comunice cu demonii săi, sau „energiile reprimate”, să vadă ce este nevoie să exprime liber şi, prin diferite acţiuni adecvate, să risipească demonii prin eliberarea supărării reţinute. Astfel, putem vindeca prin „comunicarea cu demonii”.

Există multe moduri de a folosi Cabala pentru vindecare, lucrul cu „demonii” fiind doar unul dintre ele. Tabelele următoare prezintă mai amănunţit diferitele părţi ale corpului aşa cum sunt ele repartizate Arborelui. Afecţiunile şi bolile tipice pentru fiecare sferă sau cale din Arbore pot fi deduse uşor din aceste tabele. De exemplu, dacă aveţi o afecţiune sau o boală ce îşi are originea în ficat (poate hepatită), aceasta arată că demonii căii asociate (aceea de la Tiphareth către Hod) v-au afectat fiinţa. Dacă aveţi ulcer

stomacal, asta poate sugera că a existat o problemă pe calea ce uneşte Tiphareth cu Netzach, care a permis energiilor „negative“ (sau demonilor) asociate să se manifeste în acest fel.

SISTEMUL NERVOS CENTRAL

Funcţii: realizarea trăirii, reacţie, comunicare şi integrare; exprimarea principiilor vitale, idealurilor, menirii, revelaţiei

Centri magnetici asociaţi: ceakra din creştetul capului şi cea din mijlocul capului

Părţi ale corpului: capul şi spatele

Arborele Vieţii	***Corpul uman***
Kether	energia vitală, „starea de conştientizare”
Chockmah	creierul — emisfera stingă
Binah	creierul — emisfera dreaptă
Calea unind 1-2	ochiul stâng, urechea stângă, glanda pituitară (hipofiza)
Calea unind 1-3	ochiul şi urechea dreaptă, glanda pi- neală
Calea unind 2-3	nasul, gura
Calea unind 1-6	măduva spinării
Calea unind 6-9	măduva spinării, (plexul solar)

SISTEMUL ENDOCRIN

Funcţii: energie şi creştere; supravieţuire şi expresie

Centrul energetic asociat: ceakra gâtului

Părţi ale corpului: gâtul, umerii şi braţele, sistemul endocrin

Arborele Vieţii	***Corpul uman***
Chesed	suprarenala stingă
Gebrah	suprarenala dreaptă
Daath	gâtul, tiroida
Calea unind 2-4	pituitara posterioară şi sistemul imu- nitar
Calea unind 3-5	pituitara anterioară şi sistemul imuni- tar

SISTEMELE CARDIO-VASCULAR ŞI RESPIRATOR

Funcţii: schimb de energie, calitatea vieţii, apărare şi transport;

transformare şi iubire

Centru energetic asociat: ceakra inimii ***Părţi ale corpului:*** toracele

Arborele Vieţii ***Corpul uman***

Tiphareth inima, timusul

Calea unind 2-6

Calea unind 3-6

Calea unind 4-5 arterele, sângele oxigenat

Calea unind venele, sângele neoxigenat

4-6 limfa, splina plămânul stâng

Calea unind 5-6 plămânul drept

SISTEMELE DIGESTIV ŞI EXCRETOR

Funcţii: ingestie, digestie, absorbţie, selecţie şi eliminare; prelucrarea şi clarificare dorinţelor

Centru energetic asociat: ceakra plexului solar

Părţi ale corpului: abdomenul

Arborele Vieţii	***Părţi ale corpului***
Netzach	rinichiul stâng
Hod	rinichiul drept
Calea unind 4-7	intestinul gros (partea descendentă), rectul
Calea unind 6-7	stomacul
Calea unind 5-8	intestinul gros (partea ascendentă şi transversală)
Calea unind 6-8	ficatul, vezica biliară, pancreasul
Calea unind 7-8	intestinul subţire

Calea unind 9-10 vezica urinară, pielea SISTEMUL DE REPRODUCERE

Funcţii: legătură, propagare, echilibru;

manifestarea energiilor

Centru energetic asociat: ceakra sacrală

Părţi ale corpului: organele sexuale interne şi ex terne

Arborele Vieţii Corpul uman Yesod organele sexuale

Calea unind 7-9 masculin: vezicula seminală stingă, canalul deferent feminin: trompa uterină stingă, ovarele

Calea unind 8-9 masculin: vezicula seminală dreaptă, canalul deferent feminin: trompa uterină dreaptă, ovarele

SISTEMUL LOCOMOTOR

Funcţii: susţinere, mişcare, expresie; legătura cu pământul, dorinţa de viaţă (ereditară, genetică, influenţe culturale)

Centru energetic asociat: ceakra bazală ***Părţi ale corpului:*** picioarele, tălpile, sistemul osos şi sistemul muscular

Arborele Vieţii Corpul uman

Malkuth corpul ca întreg

Calea unind 7-10 scheletul, oasele, muşchii din partea stângă

Calea unind 8-10 scheletul, oasele, muşchii din partea dreaptă

Se spune că forţele demonice folosesc corpul fizic pentru a se manifesta în Arborele Vieţii. Un mijloc de a rezolva tulburările şi bolile rezultante este prin contactarea forţei pozitive corespunzătoare pentru a contracara intruziunea acestor demoni. Astfel, de exemplu, dacă boala

este asociată cu Hod (privind rinichiul drept), folosirea atributelor pozitive ale acestei sfere va contracara boala. Dacă vrem să contracarăm o boală în Hod, vorn purta culoarea potrivită (portocaliu) pe locul bolnav, vorn invoca zeitatea corespunzătoare (Elohim Tzabaoth), psalmo- diind numele său, vorn umple camera cu flori corespunzătoare, ne vorn concentra asupra animalelor şi pietrelor preţioase relevante – folosind toate corespondenţele acestei părţi a Arborelui Vieţii pentru a aduce mai mult din aspectul pozitiv al căii respective în câmpul stării de conştienţă al persoanei bolnave.

Vindecarea cu ajutorul arborelui

Aşa cum am arătat, există multe moduri de a vindeca folosind Arborele Vieţii. Am analizat deja abordarea psihologică a

întregirii ca formă de vindecare, precum şi atitudinea cabalistică faţă de vindecarea sexuală şi cea prin contactarea şi transformarea relaţiei noastre cu „demonii1’ din noi. Este important de subliniat că cea mai bună vindecare este aceea pe care o realizăm noi înşine. Vechea zicală, „vindecătorule, vindecă-te singur" este foarte importantă. Trebuie să începem să ne vindecăm propriile răni înainte de a fi capabili să intrăm în legătură cu rănile altora, ca să nu vorbim de vindecare. Aceasta nu înseamnă

că trebuie să fim „perfecţi” în vreun fel înainte de a putea vindeca, dar este important ca vindecarea noastră să devină un proces continuu.

Oricând efectuăm un act de vindecare asupra propriei persoane, aducem inevitabil mai multă sănătate pe întreaga planetă. Fiecare părticică de acuitate conştientă crescută se adaugă la cantitatea totală de conştientizare accesibilă tuturor vieţuitoarelor. Faptele noastre bune „trăiesc şi după noi” – cum de altfel, din nefericire, se întâmplă şi cu faptele noastre rele. Dacă suntem capabili să aducem mai multă deplinătate în viaţa noastră, conştient şi cu bune intenţii, creştem cantitatea totală de „plenitudine” prezentă pe pământ. Astfel, vindecarea cabalistică nu este menită numai pentru noi sau alţi indivizi, ci pentru toată lumea. Această responsabilitate nu trebuie neglijată atunci când ne ocupăm cu orice acţiuni de vindecare, oricât de neînsemnate ar părea ele.

în exerciţiul următor vom vedea cum, conectându-ne la Arborele Vieţii, putem aduce energiile vindecătoare în propria noastră sferă de existenţă. El se concentrează mai ales asupra coloanei centrale. Sferele din Arborele Vieţii corespund centrelor energetice ale corpului uman, aşa cum se vede în figura 8. Găsind corespondenţele lor în propriile corpuri, putem folosi imaginile şi simbolurile asociate pentru vindecarea noastră. Exerciţiul este conceput ca o simplă introducere în această activitate şi nu v-aş sfătui să aplicaţi aceste cunoştinţe pentru a lucra pe alte

persoane sau pentru a lucra mai adânc asupra propriei

persoane, fără o îndrumare suplimentară şi o serioasă fixare în Arborele Vieţii. Dacă sunteţi interesaţi să studiaţi

»»»

mai amănunţit acest subiect sau orice alte aspecte ale practicării Cabalei, Postfaţa vă poate oferi sfaturi în acest sens.

Exerciţiul 9: Arborele vindecător

Găsiţi un loc confortabil unde să vă aşezaţi sau întindeţi relaxat, dar fără a adormi. Concentraţi-vă asupra respiraţiei cel puţin cinci minute. N-o forţaţi, n-o modificaţi, păstraţi-vă ritmul propriu.

Acum respiraţi puţin mai adânc şi legaţi respiraţia de inspiraţie. Aceasta înseamnă că imediat ce aţi terminat de expirat, începeţi imediat să inspiraţi şi, imediat ce aţi inspirat complet, expiraţi. Acest proces de respiraţie legată este foarte uşor de efectuat şi foarte eficient.

»

Concentraţi-vă asupra dumneavoastră ca Arbore al Vieţii (figura 8), suprapunând imaginea Arborelui pe corpul dumneavoastră.

Dirijaţi-vă atenţia mai ales asupra coloanei centrale a lui Kether, Daath, Tiphareth, Yesod şi Malkuth. Kether (Coroana) vă vine chiar în creştetul capului, Daath (Cunoaşterea) se află la nivelul gâtului, Tiphareth (Frumosul) este la nivelul inimii, Yesod (Temelia) este partea inferioară a abdomenului, iar Malkuth (Regatul) vine la baza coloanei. Deplasaţi-vă între vârful şi baza Arborelui aşa

cum corespunde el corpului dumneavoastră, încercând cât mai mult posibil să cuprindeţi întreaga imagine.

în timp ce inspiraţi, concentraţi-vă atenţia asupra energiei ce se ridică în coloana centrală, în sus pe spate, în timp ce expiraţi, concentraţi-vă atenţia asupra energiei ce coboară pe coloana centrală şi în jos pe partea din faţă a corpului. Menţinându-vă respiraţia legată ca mai înainte, lăsaţi acest ciclu energetic să se formeze în dumneavoastră.

Determinaţi locul precis din organism unde este nevoie de energie pentru a restabili echilibrul. Poate ştiţi deja unde este acest loc sau poate preferaţi să vă întrebaţi pur şi simplu: unde am nevoie de vindecare?

Concentraţi-vă asupra acestui loc din organism, vizua- lizând energia de acolo. În timp ce inspiraţi, imaginaţi-vă cum energia de acolo devine mai puternică şi mai echilibrată, iar în timp ce expiraţi, că daţi afară toate tensiunile şi dezechilibrele.

Cufundaţi-vă în relaxare în acest loc al corpului şi eliberaţi toată tensiunea.

Gândiţi-vă dacă există vreo culoare sau imagine care vă poate ajuta în această echilibrare şi închipuiţi-vă pur şi simplu această culoare sau imagine cufundându-se în această parte a corpului. Continuaţi aşa, permiţând părţii corpului asupra căreia lucraţi să se umple de energia culorii sau imaginii.

Acum, concentraţi-vă din nou asupra respiraţiei,

întorcându-vă atenţia de la acest loc din corp şi revenind la imaginea coloanei centrale a Arborelui Vieţii, apoi la imaginea întregului Arbore. Savuraţi un timp înţelegerea faptului că întregul corp este relaxat şi că vă simţiţi bine şi „vindecat”.

întoarceţi-vă la starea conştientă normală şi, în modul în care simţiţi că este adecvat, mulţumiţi forţelor care v-au ajutat în acest proces de vindecare din organism. Afirmaţi că vindecarea dumneavoastră este parte a vindecării întregii vieţi de pe planetă şi de dincolo de ea.

10. INIMA ARBORELUI

Acestea şase învăţatul le-a armonizat şi a spus: aceasta este inima celui Unic şi a Tuturor.

Aleister Crowley în centrul Arborelui Vieţii se află sfera numerotată cu şase şi numită Tiphareth, corespunzând centrului oricărei fiinţe individuale. Acestui „centru” i s-au dat diferite nume, multe dintre ele fiind folosite de oameni diferiţi în feluri diferite. De exemplu, Tiphareth se referă la ceea ce numim „sine” într-un sens al cuvântului, dar nu în altul. Dacă spunem că Tiphareth este echivalent cu „sufletul”, unii cabalişti vor fi de acord, dar alţii vor protesta vehement. Ca sferă a identităţii noastre interioare, oricum ar fi numit, Tiphareth rămâne mereu un mister ce poate fi cu adevărat înţeles doar prin contact direct.

Cea mai simplă cale de a caracteriza Tiphareth este de a

spune că el reprezintă sfera ***conştiinţei de sine în stare***

pură sau, mai simplu, „eul“. Acesta este acel „eu“ care are o personalitate constând din Netzach (sentimente), Hod (gânduri), Yesod (instincte şi dorinţe din subconştient) şi Malkuth (simţuri şi corp). Orice ar însemna „pură conştiinţă de sine“ pentru noi, în calitate de concept nu este ceea ce înseamnă de fapt, deoarece Tiphareth tr anscende înţelegerea prin intermediul intelectului. Descriind trăirea din Tiphareth, păşim pe un teren nesigur, deoarece ea este mai presus de cuvinte. Oricum, a comunica ceva din „parfumul” lui nu este aşa de dificil, iar exerciţiul de la sfârşitul acestui capitol vă oferă ocazia de a simţi şi înţelege ce este Tiphareth pentru dumneavoastră înşivă.

Tiphareth înseamnă „Frumos” şi „Armonie”, frumosul creat atunci când totul este sintetizat într-un întreg deplin, armonia care rezultă din trăirea vieţii dintr-un centru clar definit. Tiphareth este atribuit atât soarelui (în centrul sistemului nostru solar), cât şi inimii (în „centrul” organismului nostru uman). Se face astfel o corelaţie între soare şi inimă, ceea ce ne poate ajuta să înţelegem energia ce caracterizează această sferă. Mai simplu, soarele poate fi descris ca punctul din sistemul solar în jurul căruia se adună sau se rotesc toate celelalte lucruri. Similar, se poate spune că inima are această funcţie în corpul uman.

Aşa cum am menţionat în capitolul 1, din poziţia noastră pe pământ vedem soarele ca născându-se în fiecare dimineaţă, ridicându-se până la zenit, coborând din nou,

apoi murind la sfârşitul zilei pentru a renaşte (plin de speranţă) a doua zi. Bineînţeles, datorită cunoaşterii ştiinţifice moderne, „ştim” că acest lucru nu este o percepţie „reală” şi că pământul se roteşte, iar soarele este mereu la locul său, doar că din timp în timp ne aflăm pe partea de pe pământ opusă lui ca să-l putem vedea. Dar în termenii experienţei noastre directe, nu ne deosebim cu nimic de străbunii noştri care nu dispuneau de aceste cunoştinţe ştiinţifice. Vedem soarele răsărind, îl vedem apunând şi, în mod cert, ştim că nu e prezent în timpul nopţii!

Dacă am putea păşi de pe pământ pe soare (fără a fi arşi) experienţa noastră directă ar fi diferită. Am vedea că lumina soarelui este continuă, strălucind mereu, şi că toate planetele, asteroizii, lunile şi toate celelalte materiale care formează sistemul solar se rotesc continuu în jurul nostru. Se va putea atunci spune că ne-am schimbat punctul de vedere de la o perspectivă terestră la una solară.

La fel, în existenţa noastră zilnică, „pământeană”, avem percepţia asupra noastră înşine (şi asupra altor fiinţe) de a fi născuţi, de a creşte, de a îmbătrâni şi apoi de a muri. Dacă se întâmplă să credem în viaţa de apoi sau în reîncarnare, vorn crede că este ceva după moarte, dar experienţa noastră directă este că oamenii se nasc, trăiesc, mor şi apoi nu mai există. Dacă am putea ieşi din „conştiinţa

noastră pământeană“ într-o „conştiinţă solară", perspectiva noastră s-ar schimba, aşa cum s-a întâmplat când am păşit imaginar pe soare. Acum am putea constata că, în timp ce fiinţele individuale concrete, cu corpuri fizice şi personalităţi apar şi dispar, există ceva care rămâne permanent constant, o lumină care continuă să strălucească. Această „lumină" este sufletul conştiinţei pure de sine aşa cum este ea reprezentată în Arborele Vieţii de Tiphareth. În mod inevitabil, totul este în permanentă schimbare, dar „eul“ solar rămâne omniscient, omnipotent şi omniprezent.

Trăind în interiorul personalităţii noastre (reprezentate de toate sferele mai jos de Tiphareth), suntem legaţi de, sau identificaţi cu conţinutul stării noastre conştiente. Simţim, avem sentimente, gândim sau trăim o combinaţie a acestora. Dacă suntem supăraţi, de exemplu, nu considerăm asta ca ceva ce avem, ci ne purtăm ca şi cum ar fi ceva ce suntem. Fiecare om are tendinţa să fie mai legat de anumite aspecte ale personalităţii sale. Unii se identifică mai mult cu gândurile lor şi consideră Hod pivotul central al existenţei lor. Alţii se identifică mai mult cu sentimentele lor şi consideră Netzach ca trăirea de cea mai mare >

importanţă în viaţă. Nu este nimic „rău” să ne identificăm în acest fel. Este, de fapt, de o importanţă absolută, dându-ne posibilitatea să percepem şi să înţelegem lumea, şi să ne

exprimăm. Avem nevoie, totuşi, de putinţa de a ne

retrage cu totul din aceste legături şi a rămâne într-un spaţiu pur, despărţit de personalitatea noastră. Din acest spaţiu liber este apoi posibil să hotărâm reataşarea aşa cum ni se pare adecvat. Tiphareth (soarele şi inima) este locul unde se poate simţi această puritate. Virtutea tradiţional asociată acestei sfere se numeşte „Devotament pentru Opera cea Mare”. Această Mare Operă este ceea ce a fost succint definit de Iisus prin „Cunoaşte-te pe tine însuţi”. Tocmai prin contactarea lui Tiphareth şi realizarea energiei inimii noastre în viaţa zilnică putem într-a- devăr să ne cunoaştem pe noi înşine şi să împlinim această Mare Operă.

Spiritul şi scânteia iniţială într-un capitol anterior l-am descris pe Kether, aflat în vârful Arborelui Vieţii, ca fiind Spiritul Universal, comun tuturor fiinţelor şi lucrurilor. Astfel, Tiphareth este considerat scânteia din acest Spirit care se găseşte în inima sau centrul fiecărui individ. Pentru fiecare dintre noi el este părticica noastră individualizată de Spirit şi astfel, poate fi corelat la sufletul individual. Cu alte cuvinte, Tiphareth este şinele personal, „eul” conştient de sine, care este reflectarea Sinelui Spiritual în conştiinţa omenească. O altă cale de a defini acest lucru este de a spune că Spiritul Universal proiectează o mică parte de conştiinţă de sine,

Tiphareth, care poate evolua în stare conştientă de sine, inteligenţă, putere de acţiune, şi aşa mai departe. Această evoluţie se va desfăşura cel mai eficient prin alimentarea combinată cu energii venind direct de la Spirit şi cu cele provenind de la solul fertil al existenţei terestre.

Drumurile care converg în Tiphareth din înaltul Arborelui Vieţii aduc fiecărei fiinţe energii sau „calităţi” ca „iubire, bucurie, adevăr, frumuseţe, curaj, libertate şi minune”. În vreme ce cantitatea globală a acestor energii este aceeaşi pentru noi toţi, fiecare din noi dispunem de o combinaţie diferită din aceste calităţi cu care putem să lucrăm în viaţă. Aceste calităţi, similar arhetipurilor, trec prin Tiphareth în personalitate şi apoi difuzează în experienţa cotidiană.

Este evident în interesul nostru să ne conectăm mai precis şi profund cu aceste calităţi, astfel ca ele să se poată exprima mai bine în viaţa noastră. O modalitate de a întări fluxul lor este de a contacta Tiphareth. Astfel, este extrem de important să învăţăm cum să ne desprindem de personalitatea noastră şi să ne construim un centru puternic. Aceeaşi importanţă o are însă necesitatea de a lucra activ în sensul clarificării personalităţii noastre. Putem astfel deveni „receptacule” sau „rezervoare” mai adecvate pentru aceste calităţi spirituale şi mai capabili să le exprimăm în propriul nostru interes şi pentru binele planetei. Apoi trebuie să ne conectăm din nou la Malkuth, pământul, fără de care munca noastră rămâne nemateriali

zată şi, din punct de vedere al serviciului adus planetei, fără valoare.

Energia inimii

Dacă privim din nou la figura 8 a Arborelui Vieţii desfăşurat pe un corp omenesc, vedem că Tiphareth corespunde poziţiei inimii în centrul pieptului. Din punct de vedere fizic, inimile noastre pot fi puţin deplasate faţă de centru, dar din punct de vedere energetic sunt exact la mijloc. Atât sistemele orientale, cât şi cele occidentale de explicare a energiilor corpului fizic sunt de acord cu aceasta. „Anahata”, sau centrul inimii, din sistemul oriental al ceakrelor, corespunde direct lui Tiphareth.

Pentru a înţelege cum funcţionează această energie a inimii în corpul nostru, trebuie să înţelegem că Tiphareth are un aspect dublu „ascuns în spatele lui”. Acest dublu aspect este reprezentat în Arborele Vieţii de Geburah şi Chesed, care corespund arhetipurilor Voinţei şi, respectiv, Iubirii. Astfel, centrul inimii este în realitate o treime. De aceea, ca centrul inimii să fie cu adevărat deschis la o persoană, trebuie să existe un echilibru între Iubire şi Voinţă.

*»

Alte centre de energie se pot deschide parţial sau distorsionat. Centrul inimii, însă, este mai mult decât ceva care poate fi pornit-oprit: el se deschide dacă există un echilibru energetic între Chesed şi Geburah şi se închide dacă acesta nu există.

Dacă inima se închide complet şi nu se deschide nicio

dată, ea opreşte trecerea liberă a energiei prin Tiphareth şi va conduce mai târziu la moarte cardiacă, înfundându-se şi blocându-se. Dacă inima rămâne deschisă tot timpul, ne- fiind capabilă să se închidă niciodată, chiar dacă trebuie, va duce la moarte cardică datorită canalizării de prea multă energie acolo, de obicei exprimată prin atac de cord. Un centru al inimii în conexiune şi eficient optează să se deschidă sau să se închidă potrivit situaţiei respective, fiind capabil să se vindece singur şi să vindece pe alţii, dar şi capabil de a-şi proteja corpul de intruziuni nedorite.

Inima este asociată cu sentimentele „elevate” precum dragostea altruistă şi compasiunea. Dată fiind starea actuală a planetei noastre, şi ţinând seama de pericolele provenind dintr-un dezechilibru la acest nivel de energie, este de o importanţă esenţială să învăţăm să ne respectăm inima şi să ne trăim viaţa din acest spaţiu curat. Atunci când ne punem în legătură cu energia inimii, ne exprimăm pe noi înşine cu mai multă înţelegere şi armonie şi suntem capabili să „vorbim din inimă“. Devenim mai capabili de a ne manifesta potenţialul creator pentru realizarea deplinătăţii, folosind această energie ca să ne vindecăm pe noi înşine, pe alţi oameni şi să îmbunătăţim relaţia noastră cu mediul în care trăim. Readucem iubirea în viziunea noastră asupra planetei şi în conceptul menirii noastre pe pământ. Învăţăm că atunci când ne acceptăm cu adevărat drept ceea ce suntem, putem experimenta înţelepciunea noastră interioară şi o putem exprima. Când ne refa

cem inimile în acest fel şi ne conectăm la Tiphareth, împlinirea noastră stimulează bunăstarea planetei noastre.

Conectându-ne la energia inimii noastre, lucrând în sensul dezvoltării noastre personale şi spirituale, facem să crească rezerva stării de conştienţă de pe planetă. Dacă suntem conştienţi de acest proces, putem să ne dăm seama că, în esenţă, făcând acest lucru, manifestăm iubire. Iubirea este energia care ne desparte doar ca să avem ocazia de a ne uni din nou pentru a trăi bucuria reunirii. Suntem născuţi dintr-o unitate nediferenţiată – suntem una cu tot ce există, dar, pentru că

suntem una, nu putem simţi asta în fapt. Crescând şi dezvoltându-ne în viaţă, devenim din ce în ce mai diferenţiaţi, devenim mai unici şi mai individualizaţi, mai noi înşine.

Din această stare diferenţiată suntem capabili să simţim iubirea, deoarece suntem capabili să ne unim cu alţi oameni şi alte fiinţe. Bineînţeles, aceasta include şi unirea sexuală, dar priveşte totodată toate celelalte moduri în care ne putem uni în armonie cu ceilalţi, fie pentru momente scurte, trecătoare, fie pe viaţă. Trăind pe planeta noastră pământ, ne dezvoltăm toţi pe acelaşi Arbore al Vieţii. Fiecare act conştient de iubire creste sansele noas- tre de realizare a menirii noastre comune, manifestarea păcii şi a bucuriei.

Suntem despărţiţi în numele iubirii şi când ne dăm seama de asta, putem preţui atât separarea, cât şi momentele noastre de comuniune. Aceasta este adevărata dragoste

de sine, când ne acceptăm drept cine şi ceea ce suntem, fără a ne plânge sau a fi nemulţumiţi. Acesta este, de fapt, singurul loc de unde putem cu adevărat creşte şi realiza propria noastră menire a încarnării. În mod paradoxal, faptul de a accepta adevărul cine şi ce suntem nu ne opreşte din dezvoltare, ci accelerează dezvoltarea până când vorn putea repeta cuvintele unui mare cabalist din trecut: „Eu şi Divinitatea Mamă-Tată suntem Una”.

Exerciţiul 10: Conştiinţa solară

Acest exerciţiu vă oferă o cale simplă şi eficientă de a vă conecta cu Tiphareth, centrul conştiinţei pure de sine şi al „conştiinţei solare” din inima Arborelui Vieţii. Este un exerciţiu deosebit de important, aşa că vă rugăm să-l practicaţi numai la locul potrivit şi adoptând o atitudine potrivită.

Şedeţi drept, relaxat, dar atent, şi urmăriţi-vă respiraţia, fără s-o modificaţi sau s-o forţaţi în vreun fel. Petreceţi câteva minute observând cum aerul intră şi iese din corp într-un mod uşor şi natural.

Fiţi conştient de ceea ce se întâmplă înăuntrul corpului dumneavoastră. Fiţi dt puteţi de conştient de propriul corp.

întrebaţi-vă: Cine este conştient de respiraţia mea? Cine e conştient de corpul meu? Cine este conştient?

Acum imaginaţi-vă o sferă în jurul acestei stări conştiente

asupra corpului şi pe dumneavoastră ieşind

afară din ea. Imaginaţi-vă cât mai viu cum în faţa dumneavoastră se află sfera care conţine starea de conştientă cor-
»»
porală. Ea se numeşte Malkuth.

Analizaţi-vă sentimentele. Vă simţiţi fericit, trist sau cum? Petreceţi câtva timp observându-vă sentimentele.

Cum vă simţiţi? Fiţi atent cum emoţiile se schimbă tot timpul. De exemplu, puteţi fi trist o clipă, fericit în următoarea. Fiţi pe atât de conştient de emoţiile dumneavoastră pe dt puteţi. Întrebaţi-vă: Cine este conştient de emoţiile mele?

Acum imaginaţi-vă o sferă în jurul acestei stări de conştienţă şi pe dumneavoastră cum păşiţi în afara ei. Făuriţi imaginea vie a unei sfere în faţa dumneavoastră, care conţine starea de conştienţă asupra emoţiilor şi sentimentelor dumneavoastră. Ea se numeşte Netzach.

Luaţi-vă în considerare gândurile. La ce vă gândiţi în clipa asta? Probabil că vă gândiţi la acest exerciţiu, dar ce alte gânduri intră şi ies din minte? Urmăriţi fluxul acestor gânduri un timp, fără să vă lăsaţi atras de ele.

Gândurile vin şi pleacă aproape ca şi cum ar fi independente. Fiţi pe atât de conştient de procesele de gândire pe cât puteţi. Întrebaţi-vă: Cine are aceste gânduri?

Acum imaginaţi-vă o sferă în jurul gândurilor şi pe dumneavoastră păşind afară din ea. Formaţi imaginea vie a unei sfere în faţa dumneavoastră care conţine starea de conştienţă asupra gândurilor. Ea se numeşte Hod.

Concentraţi-vă asupra acestor trei sfere de stări de conştientă, senzaţiile în Malkuth, sentimentele în Net- zach, gândurile în Hod. Cine se concentrează asupra acestor sfere?

întrebaţi-vă: Cine sunt eu? Cine este cel care trăieşte toate aceste senzaţii, sentimente, gânduri?

Permiteţi-vă trăirea din plin a acestei părţi din dumneavoastră care are senzaţii, sentimente şi gânduri, dar este mai mult decât oricare dintre ele şi decât toate la un loc. Aceasta este

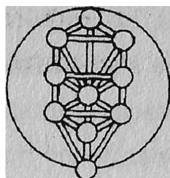
conştiinţa solară, trăirea lui Tiphareth.

Fiţi conştienţi de sine ca fiinţă unică, cu conştiinţă de

» >» > '»»

sine în stare pură.

Puteţi opta să fiţi separat sau neataşat de conţinutul personalităţii proprii. Puteţi, de asemenea, opta să intraţi în oricare dintre aceste sfere de stări de conştienţă atunci când este potrivit să o faceţi. Hotărâţi-vă acum să reintraţi în personalitatea proprie şi petreceţi câtva timp pentru a vă readuce în starea conştientă de zi cu zi. Puteţi face asta exprimându-vă concret conexiunea cu Tiphareth. Ce aţi dori să faceţi pentru a vă exprima clar conexiunea la propria inimă?

POSTFAŢĂ

j

Sper că v-a făcut plăcere să citiţi această carte şi să aflaţi câte ceva despre Cabala şi Arborele Vieţii. Unul dintre aspectele cele mai interesante ale Cabalei este că cu cât o foloseşti mai mult, cu atât devine mai interesantă şi folositoare. Pe măsură ce vă cufundaţi mai mult în activitatea cabalistică practică, Arborele Vieţii prinde viaţă în conştiinţa dumneavoastră. El trăieşte împreună cu dumneavoastră, făcându-vă mai conştienţi, în orice faceţi apro- fundându-vă legătura cu energia sufletului, ajutându-vă în a vă manifesta drept cine sunteţi şi a vă arăta ce vreţi să fiţi în viaţă. Doar experienţa practică vă poate arăta adevărata valoare a Cabalei.

După ce aţi citit această carte, s-ar putea să gândiţi că ea nu vă interesează sau că este o cale interesantă, dar nu cea pentru care aţi opta în clipa de faţă. În mod cert, Cabala nu valorează prea mult dacă nu vă simţiţi personal atraşi de ea. Pe de altă parte, găsind în ea ceva care vă in-

teresează, s-ar putea să doriţi să continuaţi studiul şi practicarea ei:

1. Pur şi simplu, pentru a şti mai multe despre ea, astfel încât să puteţi decide dacă doriţi să aprofundaţi studiul misterelor şi revelaţiilor ei;

2. Pentru stimularea creşterii şi dezvoltării individuale;

3. Pentru a căpăta deprinderi şi talente noi şi a vă dezvolta munca în oricare domeniu de activitate preferaţi;

4. Pentru a deveni cabalist, folosind Arborele Vieţii ca instrument principal în drumul spre realizarea de sine.

Cabala poate fi privită ca un studiu intelectual arid şi abstract, şi dacă asta este forma sub care vă interesează, toate bune şi frumoase. Oricum, aşa vrea să subliniez din nou importanţa practicii. Fără ea vă veţi priva de latura captivantă şi sensul pe care le puteţi afla atunci când Arborele Vieţii străluceşte în viaţa dumneavoastră cotidiană şi vă luminează calea spre orice ţeluri aţi avea. Cabala are aceeaşi valoare pentru cei care merg pe cele mai simple şi pământene căi, ca şi pentru cei care tind spre realizările cele mai înalte. Cabala practică este pentru toţi aceia care doresc să se bucure de splendorile ei.

Se pot trage multe învăţăminte din citirea cărţilor despre Cabala şi alte subiecte legate de ea, mai ales din acele cărţi care oferă sugestii practice şi exerciţii. Este bine ca lectura să fie însoţită de experimente, pentru a putea lega astfel ceea ce citiţi cu propriile trăiri. Cărţile din Bibliografie reprezintă un bun început. ***Cabala vie*** este un ghid practic

excelent pentru teoria cabalistă şi pentru practică. Acest ghid concentrează douăzeci de ani de muncă practică folosind Arborele Vieţii.

Un număr din ce în ce mai mare de oameni predau Cabala sau împărtăşesc altora propriile descoperiri cabalistice. V-aş sugera ca, dacă doriţi să frecventaţi astfel de grupuri, să nu luaţi o hotărâre până nu aţi văzut practic ceea ce vă oferă. Oricine v-ar cere să faceţi altfel, trebuie evitat. Fiţi prudenţi, de asemenea, faţă de acei conducători de grup care vă cer să le urmaţi învăţăturile sau practicile, excluzând citirea altor cărţi sau frecventarea oricărui alt curs sau studiu care vă interesează. Căbala nu este concepută pentru a fi un sistem exclusiv – ba chiar parte din valoarea ei rezidă în capacitatea sa de a se interrelaţiona cu alte sisteme.

Eu ofer lecţii individuale de Cabala, fundamentând activitatea pe propriile dumneavoastră experienţe şi nevoi de viaţă, şi nu aplicând o formulă dată, fără nicio legătură cu cine sunteţi. Organizez, de asemenea, grupuri cu cursuri de zi sau la sfârşit de săptămână despre Cabala şi subiectele corelate. Dacă vă interesează detalii despre aceste activităţi, puteţi să-mi scrieţi prin intermediul editurii.

Orice sentimente aţi avea în legătură cu Cabala, să vă fie încununată de succes strădania de a găsi înţelegere şi înţelepciune lăuntrică, să ajungeţi la acea autorealizare care să vă îmbogăţească atât experienţa şi puterea de exprimare individuală, cât şi pe aceea a planetei ca întreg.

ANEXA 1

ALFABETUL SACRU

Fiecare literă ebraică este o reprezentare simbolică a unui principiu cosmic şi are atribuite un înţeles specific şi un număr. Acest lucru este explicat mai detaliat în capitolul 4.

Alfabetul ebraic are douăzeci şi două de litere şi ele sunt asociate cu cele douăzeci şi două de căi din Arborele Vieţii. Ele reprezintă diferitele stări de conştienţă create atunci când principiile cosmice reprezentate de sfere sunt conectate prin cunoaşterea umană. Literele reprezintă deci esenţa sau principiul din spatele acestor conexiuni.

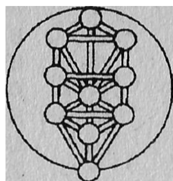
Tabelul următor prezintă literele ebraice şi unele din corespondenţele lor majore. Pentru tabele mai detaliate vedeţi ***Cabala vie*** (Bibliografia).

Ut eră ebraică	Nume ebraic	Echivalent în română	Valoare numerică	Literă în Română	Atribuire	Cale în Arborele Vieţii unind:
K	alef	bou	î	A	aer	1-2
3	beth	casă	2	B	mercur	1-3
1	gimel	cămilă	3	C, G	lună	1-6

	dal				ven	
1	eth	uşă	4	D	us	2-3
n	he	ferea	5	H	vărs	2-6
		stră			ător	
	va			**u,**		
i	u	cui	6	**v**	taur	2-4
t	zai	sabie	7	**z**	ge	3-6
	n				meni	
n	ch	gard		Ci,	rac	3-5
	eth		8	Ce		
B	tet	şarpe	9	T	leu	4-5
	h					
	yo	mână		I,	feci	4-6
	d		10	Y	oară	
3	ka	palm		K	jupi	4-7
	ph	ă	20		ter	
V	la	străm	de	L	bala	5-6
	med	urare	30		nţa	
		mânat				
		boi				
a	me	apă	40	M	apă	5-8
	m					
:	nu	peşte	50	N	scor	6-7
	n				pion	
	sa	supor		S	săg	6-9
	mek	t			etător	
0	h		60			
V	ayi	ochi	70	0	cap	6-8
	n				ricorn	
B	pe	gură		P	mar	7-8
			80		te	
3	(a	undiţ	90	X,	ber	7-9
	ddi	ă		Ţ	bec	
?	qo	ceafă		Q	peşt	7-
	ph		100		i	10
	re?	cap		R	soar	8-9
			200		e	
V	şin	dinte	300	**Ş**	foc /	8-
					spirit	10
n	tă	cruce	400	Th	satu	9-

u	rn /10 pămâ nt

V

ANEXA 2:
SIMBOLURI STANDARD

Simbolurile folosite în această carte sunt cele standard. Ele sunt:

PLANET —\
E Pământ Soare (_
Şy • *)* Lună *i_J* Mercur?
Venus? Marte cf Jupiter ŞS Saturn Ţ
Uranus Neptun Pluto *9*
S *X*

ELEME
NTE Foc Apă V| Aer **A|** Pământ **V|**
A|

ZODIAC
Berbec Taur H Gemeni I Rac
*p| <ZZ> |
Fecioară *V* | Balanţă A |
Leu jj| Scorpion * |
Săgetăt Caprico **J** Vărsător y* |
or *JL* rn *VJ* Peşti JE |

BIBLIOGRAFIE

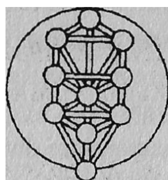
Următoarele cărţi sunt recomandate pentru continuarea studierii Cabalei practice pentru aceia care sunt interesaţi. Veţi căpăta mai multă înţelegere din cele notate ca „lucrare esenţială”. Celelalte titluri conţin cunoştinţe »» >» cabalistice şi sunt, de asemenea, recomandate cu căldură.

1. LUCRĂRI ESENŢIALE DE CABALA PRACTICĂ

Fortune, D. ***The Mystical Qabalah***, Benn, 1970 (clasic, deşi

cam vechi).
Gonzales-Wippler, M. ***A Kabbalah For The Modem World,*** Llewellyn, 1987 (excelentă versiune a modului cabalistic de înţelegere).
Koffman, E. ***The Way of Splendour,*** Shambhala, 1981 (Cabala modernă dintr-o perspectivă evreiască evoluată). Parfitt, W. ***The Living Qabalah,*** 1988 (esenţială pentru studiul Cabalei practice).

2. ALTE LUCRĂRI DE CABALĂ PRACTICĂ RECOMANDABILE
Andrews, T. ***Imagick,*** Llewellyn, 1989.
Crowley, A ***The Qabalah of Aleister Crowley*** (inc: 777), Weiser, 1973.
Halevi, Z. ***The Work of the Kabbalist Gateway,*** 1984. Knight, G. ***Practical Guide to Qabalistic Symbolism,*** Weiser, 1978.
Love, J. ***Quantum Gods,*** Element, 1976.
Regardie, I. ***The Tree of Life,*** Weiser, 1972.
Schaya, L. ***The Universal Meaning of the Qabala,*** Penguin USA, 1974.
Scholem, G. ***On the Qabbalah,*** Schochen, 1965.
3. CĂRŢI DESPRE MAGICK, TAROT ŞI SUBIECTE ÎNRUDITE:
Alii, A. ***Angel Tech,*** Falcon, 1986.
Casteneda, C. ***Tales of Power,*** Penguin, 1976.
Crowley, A. ***The Book of Thoth,*** Weiser, 1971.
Crowley, A. ***Magick,*** Weiser, 1973.
Crowley, A şi Harris, F. ***The Thoth Tarot Cards,*** diverse ediţii. (Cele mai bune cărţi cabalistice de tarot şi, de asemenea, foarte frumos concepute. Recomandată călduros). Goodison, L. ***Moving Heaven & Earth,*** Womens Press, 1990. Greer, M. ***Tarot Transformation,*** Aquarian, 1984.
Parfitt, W. ***Walking Through Walls,*** Element, 1989. Regardie, I. ***The Complete Golden Dawn,*** Falcon, 1984. Starhawk. ***The Spiral Dance,*** Harper & Row, 1979. Wanless, J. ***New Age Tarot,*** Merrill-West, 1987.
Wilson, R. ***Prometheus Rising,*** Falcon, 1983.

GLOSAR

Abis – prăpastia dintre lumea manifestării fenomenale (Chesed şi mai jos) şi sursa ei numenală (Treimea Divină). Doar traversând Abisul putem realiza natura noastră spirituală lăuntrică.

Adam – om, bărbat, ad litteram, „pământ roşu“ sau „primul sânge“. „Adam Kadmon“ este prototipul tuturor fiinţelor umane (masculine şi feminine).

Adonai – Domnul, „divinitatea interioară” personală, sau sfântul înger păzitor (fiecare vieţuitoare concretă are cel puţin unul).

Ain – neant, vidul.

Ain Soph – energia prin care neantul devine ceva. Energia creatoare primară.

Ain Soph Aur – lumină nesfârşită, vidul de dincolo de universul cunoscut reprezentat de Arborele Vieţii. Arborele Vieţii – cele zece sephiroth şi cele douăzeci şi două de căi ce le unesc. Toate formele-manifeste, nemani- feste, însufleţite şi neînsufleţite – reflectă această structură.

Assiah – cea de a patra lume a manifestării materiale, a oamenilor şi a altor fiinţe concrete.

Atziluth – prima lume a esenţei creatoare, domeniul Divinităţii Mamă-Tată.

Barakah – graţie, binecuvântare divină, care apare atunci când sunt unite „dorinţa“ şi „realitatea”.

Binah -r înţelegere, a treia sephirah, asociată cu Saturn. Prima sferă dincolo de abis. (Câteodată numită în mod eronat „raţiune”, un sens greşit patriarhal).

Briah – a doua lume de esenţă receptivă şi spirit pur, domeniul arhanghelilor.

Cabala – vezi Qabalah.

Chesed – compasiune, iubire, a patra sephirah, asociată cu Jupiter.

Chockmah – înţelepciune, a doua sephirah, asociată cu Neptun, sfera asociată Voinţei Spirituale.

Daath – cunoaştere, „a unsprezecea” sephirah, sau „sfera fără număr”, poarta de acces spre Arborele „ascuns” din spatele celui vizibil, asociată cu Uranus.

Eden – „grădina unităţii” în care ne întoarcem atunci când realizăm „uniunea” divină aici pe pământ.

Elohim – de obicei tradus ca „Dumnezeu”, cuvântul este compus dintr-un singular feminin şi un plural masculin, exprimând astfel unirea principiilor masculin şi feminin. Eva – „prima femeie”; aspectul lăuntric al tuturor oamenilor (bărbaţi sau femei) prin care ajungem să ne cunoaştem pe noi înşine.

Geburah – putere, judecată, a cincea sephirah, asociată cu Marte.

Gematria – sistem numerologic cabalistic în care cuvintele având aceeaşi valoare numerică sunt considerate identice ca esenţă. O tehnică de meditaţie şi revelaţie.

Hod – splendoare, a opta sephirah, asociată cu Mercur, sfera gândirii.

Imanenţă – credinţă sau experienţă conform căreia divinul este deja manifest în toate lucrurile şi poate fi găsit înăuntrul lor. (opus transcendenţei). Calea cabalistică este esenţial înclinată spre imanenţă.

Kabbalah – vezi Qabalah.

Kawanah – meditaţie conştientă sau rugăciune.

Kether – coroană, prima sephirah, asociată cu Pluto, transmite influenţe din domeniile „transreale”.

Maggid – orice entitate de dincolo de real cu care cabalistul comunică; de asemenea, o fiinţă umană evoluată din punct de vedere spiritual.

Magick – orice act făcut cu intenţie este o acţiune de magick, care a fost definit ca fiind arta de a produce schimbare voită. O concepţie asupra lumii care dă întâietate mai degrabă imanenţei decât transcendenţei.

Malkuth – regatul (împărăţia), sau mireasa, a zecea sephirah, asociată cu pământul, totalul manifestărilor concrete ale întregii materii.

Misticism – orice metodă concepută a aduce pe cel ce o

practică mai aproape de unirea cu Şinele suprem este

mistică. O concepţie asupra lumii care dă întâietate mai degrabă transcendenţei decât imanenţei.

Netzach – victorie, a şaptea sephirah, asociată cu Venus, sfera sentimentelor.

Qabalah – a primi şi, implicit, a revela, a dezvălui. Un sistem practic de a ne înţelege pe noi înşine şi relaţia noastră cu lume'a în care trăim.

Qliphoth – pluralul lui „qliphah" însemnând „coji" sau „altceva" (câteodată în mod eronat numit „femeie" conform concepţiei patriarhale), partea de umbră a sferelor din Arborele Vieţii, qliphoth sunt domeniile „demonilor".

Ruach – spirit. Asociat, patriarhal, cu „aer" şi „raţiune"; original – şi corect – asociat cu „apă" şi cu uter, din care apare tot ce înseamnă viaţă – masculină şi feminină.

Sephirah – număr, emanaţie, sferă, rezervor. Numele dat fiecăreia dintre cele unsprezece emanaţii ale manifestării cosmice din Arborele Vieţii care stau la baza întregii existenţe.

Sephiroth – pluralul lui Sephirah.

Shekhinah – întruchiparea feminină a forţei spirituale.

Treimea Divină – cele trei Sephiroth de deasupra Abisului, deci de deasupra stării de manifestare materială. Izvorul oricărei creaţii.

Tarot – „tarotul" oricărui lucru este esenţa lui spirituală, conexiunea sa cu roata manifestării. Asociat îndeosebi cu cele şaptezeci şi opt de imagini (sau cărţi) ale pachetului

de tarot, care constituie un compendiu al întregii cunoaşteri şi înţelegeri umane.

Tetragrammaton – IHVH, numele de patru litere al Divinităţii menţionat de obicei ca Iehova. Tetragrammaton conţine o formulă complexă referitoare la uniunea cosmică şi la manifestarea elementelor. Termenul IHVH pentru „Dumnezeu" este folosit în Biblie doar după ce creaţia devine total manifestă.

Tiphareth – frumuseţe, sfera (Sephirah) cenţrală, a şasea din Arborele Vieţii, asociată cu Soarele şi cu miezul central sau inima fiecărui individ.

Transcendenţă – credinţă sau experienţă conform căreia divinul este separat, nemanifest şi trebuie găsit prin acţiuni care ne separă de realitatea tereastră (opus imanenţei).

Yesod – temelie, a noua sephirah, asociată cu Luna, energia astrală şi cea sexuală. De asemenea, locul unde este „depozitat” materialul subconştient nerezolvat în psihicul individual şi în cel colectiv.

Yetzirah – a treia lume a formaţiei, domeniul îngerilor.

Zaddik – o persoană versată în găsirea căii, un ghid spiritual.

Will Farfitt are o experienţă practică de douăzeci de ani în problemele ezoterice, ale Arborelui Vieţii şi Cabalei. A studiat psihosinteza, dobândind o vastă experienţă şi în alte terapii şi tehnici de dezvoltare personală şi spirituală, inclusiv terapia neo-reichiană. Are un cabinet particular de psihoterapie şi organizează seminarii în numeroase locuri, abordând o diversitate de subiecte. Munca lui se concentrează pe găsirea armoniei interne, demonstrarea menirii în viaţă şi a potenţialului creator.

în seria ELEMENTE au apărut până acum: ELEMENTE DE YOGA.

ELEMENTE DE CEAKRA ELEMENTE DE TAOISM

Urmează să apară:

ELEMENTE DE BUDISM ELEMENTE DE ZEN ELEMENTE DE ŞAMANISM ELEMENTE DE SUFISM ELEMENTE DE BAHAISM

RAO INTERNATIONAL PUBLISHING COMPANY S.A.

COLECŢIA „OPERE XX“

Albert CAMUS Hermann HESSE James JOYCE Gabriel Garcia MARQUEZ Franz KAFKA

André MALRAUX

Thomas MANN Virginia WOOLF

i *Străinul, Ciuma, Căderea, Exilul şi împărăţia* i *Primul om* «*Narcis şi Gură-de-Aur*

Lupul de stepă

Portret al artistului la tinereţe i *Oameni din Dublin*

Un veac de singurătate i Generalul în labirintul său ■ *Procesul*

America

Castelul

Condiţia umană

Speranţa
Àntimémorii I – Oglinda limburilor
Antimémorii II— Frânghia şi şoarecii
Cuceritorii, Calea regală
Doctor Faustus
între acte i *Anii*
COLECŢIA „RAO CLASIC”
Jane AUSTEN
Emily BRONTÈ F.M. DOSTOÏEVSKI
Gustave FLAUBERT
N.V. GOGOL
I.A. GONCEAROV
Thomas HARDY
STENDHAL
I.S. TURGHENIEV
Mândrie şi prejudecată I *Raţiune şi simţire*
La răscruce dé vânturi
< Crimă şi pedeapsă
< Demonii
Doamna Bovary i *Suflete moarte i Oblomov*
Departe de lumea dezlănţuită
Mănăstirea din Parma i Un cuib de nobili
COLECŢIA „RAO CONTEMPORAN”
Dominique FERNANDEZ • *îngerul destinului*
SUCCESE INTERNATIONALE
Ted ALLBEURY
Joseph AMIEL Jeffrey ARCHER
Noel BARBER Tom CLANCY Nelson DeMILLE
William DIEHL
Arată-mi un erou
Oglinzi
De o parte şi de alta a frontierei i Dovada
Primul între egali
Hoţi de onoare
Plăhs şi râs
Jocuri de putere i *Coasta de aur*
Odiseea lui Talbot
Catedrala
Spencerville
Fiinţa răului

Cameleonul i *Calul thailandez*. 27